Opactwa
Orlowskie
go

NB Acta seu Privilegia Orloviensia sunt vidimata in Cancellaria Boemica Anno 1696 Viennae in Austria

Wierzbicam probat adversa ~~quod~~ Illustrissimus Dux Teschinensis vendiderit Dno Petro Ossinski, adeoq Successor Principis tenetur ad res[...] ut sub Numero 22 producatur

N. Inv. 5300.

Rssmi Lamberti Abbatis Orloviensis OSB. Scripta.

1

✠

In Nido Aquilensi seu Orloviensi

Hunc Partum genuit aut edidit, multo labore, Cura, Sollicitu-
dine ac expensis, Pater Lambertus K Conn Electus Abbas
Orloviensis Anno Millesimo Septingentesimo decimo tertio.
pro quo Oretur Ave., ut hic partus convincat ac supprimat
omnes hæreticas perversitates, reddantq tam Bona Occupata
quam Occupatores ad Ovile Christi ..

Partus armatus genitus in Nido Orloviensi: qui obscura de tenebris erigit, et luce veritatis illuminat. Seu Succintissima Connotatio ac Connexio Privilegiorum, Documentorum, actionumque Abbatiae, et Conventûs Orloviensis in Silesia et Ducatu Thesinensi.

Erectio firmatur munimentis sub Nrō. 1: 2. 3. 4. 6. 14. 21.
Possessio ferè omnibus documentis his infrascriptis.
Spolium seu Expulsio. sub Nrō 14. 21. 22. 28. 30. 31. 32. 35. 36.

Erectio hujus Abbatiae deest; quia sublata cum alijs Privilegijs ac munimentis, cum tota Suppellectili, tempore Spoliationis, tam Ecclesiastica, quam domestica, cum omni ornatu Abbatiali, baculo seu Pastorali, Crucibus, Infulis, Calicibus Patenis, Monstratorio, Casulis, Pluvialibus, Dalmaticis, et integro ornamento Ecclesiae: Argentaria Ecclesiastica ac Abbatiali. Bibliotheca, et omnibus rebus mobilibus et immobilibus, cum omni instrumento, et re familiari, cumque omnibus pertinentijs, Villis, Pagis, et Praedijs instructis, Equis, bobus, Vaccis, Ovibus, et omnibus pecoribus, quadrupedibus ac volatilibus; dumque expulsi fuissent Monachi ex Monasterio Orloviensi post decessum sui Abbatis, per Illustrissimum Venceslaum Ducem Thesinensem. Sub Augustissimo Ferdinando primo Imperatore Anno 1562. Quod totum tam Erectio, Possessio, quam Spolium sequentibus probationibus firmatur, vel poterunt firmari firmius alijs reperibilibus.

1. folio primo — Anno 1227 Obtenta fuit Bulla ac Confirmatio justae pacificaeque possessionis, cum omnibus juribus ac pertinentijs suis, purè super Villam Orlovam, à Gregorio Nono Pontifice Maximo. In qua minatur Omnipotentis Dei, ac Sanctorum Petri et Pauli indignatione Invasoribus.

2. folio primo — Anno 1229. altera Bulla obtenta fuit ab eodem Gregorio Nono Pri

Pontifice Maximo, in qua non solum Villa Orlova, sed et alij Pagi Specifi
cantur, videlicet Grusow, Grodziec, Dubrowa, Koczobong, Cierlicko, Gorice
majus, Vchylsko, Ostrava, Wierzbica, Zabloaie, Goltkowice, Zukow, in qua
Bulla extendit censuras contra Invasores, Occupatores, ac Detentores, à qui
bus si non resipuerint, privat eos omnibus honoribus, et separat à Commu
nione fidelium, et plura docet, hæc præfata Bulla in suo Originali

3. folio 5tio Anno eodem 1229. ut in hac Bulla Gregorij Noni Pontificis Maximi expres
sius notatur: Conferuntur Monasterio Orloviensi Decimæ, ab Illustrissimo
Dno Laurentio Episcopo Wratislaviensi, cum Consensu totius Venerabilis
simi Capituli Sui, et cum approbatione Sacræ Sedis Apostolicæ in Castel
latura Retti Boriensi circa Kozle et Rybnik, ut in ipso Originali Clarius.

4. folio 7 Anno 1268. luculentius et magis elucescit Bulla Gregorij Noni Ponti
ficis Maximi posterior: ex Confirmatione Privilegiorum à Vladislao
Duce Oppoliensi facta, ubi specificantur bona quædam, cum omnibus per
tinentijs suis, utilitatibus ac libertatibus, ut videlicet Sal per totum,
Orlova Dubrova, Koczobancz, Wierzbica, Zabloaie, ad Salem taberna to
taliter, ac in tribus Villis Zukow, Ostrava, Cierlicko, et infrascriptis
Villis, ex quo termino docetur, quod fuerint plura privilegia, ac plures
Pagi, Villæque qui non sunt specificati. Quo etiam Privilegio magis Bulla
mentionata elucidatur; quod non solum Decimæ ex prætactis Pagis
spectaverint; verum etiam Villæ specificatæ cum infrascriptis, ut
in Originali manifestius docetur.

5. folio 8. Anno 1292 Wierzbicensis Ecclesia, fuit affiliata Werbergensi Ecclesiæ
à Joanne Abbate Orloviensi, prout videre est Privilegium Werbergæ

ab eodem Joanne Abbate et Simone Priore ejusdem Conventus, datum subscriptum, ac tribus Sigillis munitum, ex quo probatur, iam fuisse formale Monasterium: Quia Priores non eliguntur, neque constituuntur, nisi in formalibus Monasterijs et Conventibus.

6. folio 9. Anno ~~1454~~ 1439. Bulla Gregorij Noni Pontificis Maximi fuit Authentisata per Reverendissimum Dominum Zbigneum Episcopum Cracoviensem, quae extat conscripta ac subscripta de verbo ad verbum sicut in Originali.

7. folio 12. Anno 1454. Probatur Monasterium formale in Orlora fuisse, cum suo legitimo Abbate, dum non agnovissent Abbates Sieciechoviensis, Orloviensis et Starotrocensis immediate subiacentes cum suis Monasterijs Conventui Tynecensi Matthiam Skavinkam electum Abbatem, pro legitimo Abbate et Superiore, eo quod defectuose, et sine assistentia horum Abbatum et harum Communitatum electio fuerit ordinata. Et ideo Dnus Abbas Skawinka appellavit ad Nicolaum Quintum Pontificem Maximum, ubi in ejus Bulla specificatur Joannes Abbas Orloviensis, cum Patre Laurentio Socio suo, et Patre à Communitate (ut iuris et moris est) pro tali actu misso.

8. folio 15. Anno 1466 Ecclesia Orloviensis Consecratur per Reverendissimum Dnum Episcopum Laodicensem Suffraganeum Cracoviensem, ex speciali indultu Illustrissimi Episcopi Wratislaviensis, sub Joanne Abbate Orloviensi, qui probatur administrasse munus Abbatiale ultra viginti annos quod patet ex Bulla Nicolai Quinti Pontificis Maximi de Anno 1454 et Consecratione Ecclesiae de Anno 1466. ut in Originalibus docetur. et electione seu morte Joannis de anno 1479.

9. folio 17 Anno 1472. Bulla Gregorij Noni Pontificis Maximi denuo fuit Authentisata, per Eminentissimum Dnum Marcum Divina miseratione Cardinalem ac Patriarcham Aquilegiensem, in cujus etiam Bulla omnia specificantur sicut in Originali.

10. folio 19 Anno 1479. datur Sculteția in Villa haereditaria Zablocie Joanni Hartman ab Abbate Tynecensi cum certis conditionibus in Privilegio seu Originali clarissime expressis.

11. folio 20 Anno eodem 1479. Extincto Joanne Abbate Orloviensi, eligitur in domo Religiosa Tynecensi Petrus Zarnowiecki, qui postmodum fuit praesentatus Illustrissimo Dno Rudolpho Episcopo Wratislaviensi, et ab eo investitus ac introductus per Admodum Reverendum Dnum Parochum Reychwaldensem in Possessionem Abbatiae Orloviensis ut Clarius in Originali.

12. folio 21 Anno 1496. Agitatur Causa coram Casimiro Duce Thessinensi circa permutationem Pagi Wierzbica, inter Abbatem Orloviensem, et Dnum Petrum Osinski qui concluso inani contractu, nullus servatur in hodiernum diem, cum Dnus Petrus Osinski, nec alium Pagum emerit, neque peccuniam annuatim assignatam, tum pisces secundum conclusionem Ducis Thessinensis dederit. Insuper ut sub Nro 39. litterae à Conventu Tynecensi missae de Anno 1497 aliquid aliud docent, cum haec facultas commutandi, non Dno Osinski fuerit Concessa, sed ipsi Illustrissimo Duci Thessinensi ut in Originali intelligibilius.

13. folio 23 Anno 1511. Andreas Gniady Abbas Orloviensis, vendit tabernam Paulo Horlana sub Claustro Orloviensi situatam pro 16 florenis cum speciali privilegio venditionis, permutationis, ac oppignorationis, et cum notabili additamento fundi, ac Piscinarum, ut lucidius in Originali

14 fol 24 Annus 1513 hic exprimitur, et in hodiernum diem praesentatur inventi
libro residentiae Per Illustris Dni Bludowski; testaturq quod à Nostris
Monachis haec residentia sit aedificata; quia ante expulsionem: Ovile vero
Christi seu Monasterium dilapidatum ac translatum secundum traditionem 18. fol 27
Seniorum pro aedificanda Arce Reychwaldensi ac ibidem Ecclesia Luthe
rana; et hoc defacto, ipsi lapides testantur quod de muro sint emti una cum
[Arce Reychwaldensi]
calce; fons in area Monasterij ex petra excisus Atrium ad Stabulum con
spiatur, et plura alia Signa evidentissima Erectionis, Possessionis, ac Spolij
hucusq est videre: ut insignia ac Stemmata Fundatorum tum Conventus
Tynecensis, et concordant omnia: tam picta in superficie Ecclesiae, quam
prelo pressa in libro Chronico edito à Domino Paprocki.

15. fol 24 ut ab. sub No 38. folio 69. Anno 1515. Andreas Gniady, Abbas Orloviensis, invadiat Villam haereditariam
Zablocie in Centum thaleris Silesiticis; et hanc peccuniam contrahit à Dnō Petro 19. fol 29
Osinski, pro redimenda Scultetia in Villa sua haereditaria Dubrowa, datq ei
submissionem cum consensu sui Conventus ac Tynecensis, quod non prius debeat cede
re de praefata Villa Zablocie, ac ejus Successores, quousq illi centum thaleri, non fuerint
restituti. Quod totum clarius in praesentia Casimiri Ducis Tessinensis annotatum est.

16. fol 25 Anno 1527 Vincentius Baranowski, Abbas Orloviensis, invadiat et vendit jure
reemptivo seu reemptiali Messalia Dnō Joanni Sedlnicki à Holticz in Villa Sua
haereditaria Zablocie pro quadraginta thaleris Silesiticis, quae Messalia debet tam 20
in ex toto Pago et Successores ejus percipere, donec illi refusi et restituti fol 30
non fuerint quadraginta thaleri; Et haec actio terminabatur coram Casimiro
Duce Tessinensi, ac pluribus alijs; ut intelligibilius in ipso Originali.

17. fol 26 Anno 1530. et actu primo coram PerIllustri Dnō Perstein tutore Ducis 21.
Tessinensis minorennis terminatur, qualiter Vincentius Baranowski Messalia fol 30
invadiaverit Dnō Joanni Sedlnicki à Holticz in toto Pago Zablocie pro

Sexaginta thaleris Silesiticis, quae Messalia nonsolum ille, sed posteritas ac Succes sores ejus debebunt tam diu percipere, donec illi aut illis nonfuerint restituti aut refusi sexaginta thaleri ~~ex pluribus aliis~~ ut clarius in Originali.

18. fol 27 Anno 1532. et in actu secundo coram Perillustri Dno Pernstein producitur venditio Villae Zablocie à Vincentio Baranowski, Dno Joanni Sedlnicki à Holtice pro quadringentis triginta sex thaleris Silesiticis. Cujus peccuniae potior pars debebat mitti Rattiboriam ad templum B.V. Mariae pro certis scriptis, vel potius pro censu de Villis Poremba et Lazy, cum omnibus fructibus et possessionibus, nihil sibi juris reservando. Super quam venditionem seu emptionem, nullum produ cunt consensum, tam Conventus Orloviensis, quam Tynecensis, neq; etiam appro bationem Sedis Apostolicae, ut in ipso Originali Clarius, cum sine ulla mentio ne Conventûs Orloviensis haec venditio sit facta, ut docet originale.

19. fol 29 Anno 1541. Vincentius Baranowski confert et applicat piscinam vulgo nomi natam Staro Mlynski Orlowski Ecclesiae collabenti Orloviensi, et praeficit super eam Praetores seu Judices de Villis Poremba et Lazy: Committitq; eis proventus ex ea pro reparatione Ecclesiae Orloviensis. Unde ex hoc mandato docetur istas Villas esse haereditarias, et tanquam pertinentes ad Villam Orlovam, alias si jus in illas nonhaberet, non posset illis quidquam demandare si non essent Subditi.

20 fol 30 Anno 1544 Vincentius Abbas confert et donat Hortulaniam Joanni Hrozda ny Braxatori Conventus Orloviensis. Inter duas Piscinas Villae Orlovae Mlyn ski et Hospodarz situatam, et producit liberum ab omni Censu et labore quousq; vixerit, ut Clarius in Originali

21. fol 30 Anno 1593. ex Chronico Dni Paprocki demonstrat apertissime, qui fuerant Fundatores, Possessores, et Spoliatores hujus Abbatiae Orloviensis, et sat clare omnia explicat ac enucleat, deducitq; etiam à quibus pia Causa illo tempore ratione recuperationis urgebatur ac promovebatur, ut in ipsius Chronico Clarius docetur.

Praeponitur hic instructio à Conventu Tynecensi Illustrissimis Commissarijs data ut sub folio 31.

22 Anno 1631 validissima Commissio emanavit ab Augustissimo Imperatore in personam
fol 31 Illustrissimi Domini de Dona, in qua non defuerunt testes oculati, qui noverant Mona
sterium ac Monachos existentes Orloviae ante expulsionem. Unde sine omni dubio
satis copiosa documenta Erectionis, Possessionis, atque Spolij ex juratis personis
emanarunt, et oriverunt, quorum nomina ac cognomina adhuc ad manus sunt, et
non mirum quod noverint Monachos, quia in hac regione plurimi dantur homines
qui ultra sexaginta novem annos vivunt, id est, ab expulsione, cum vivant et ultra
Centum. Et si haec Commissio, non cognovisset ex istis juratis testibus, ac inquisi
tionibus Erectionem, Possessionem, ac Spolium, consequenter, nec admisisset reintro
ductionem ad Ecclesiam Orloviensem, verisque haeredibus contradidisset eam.

23. Anno eodem 1631 in Eadem Commissione Perillustris Dnus Bludowski produxit
fol 48. evictionem super Villam Piotrovicae, novem millium thalerorum Silesiticorum,
ubi si deberet cedere de Villis Orlova et Lazy, Piotrovice deberet occupare, ac
non citius cedere, nisi praefixa Summa restitueretur, quod docetur ex relatione
Commissionis: Modò verò dicit se habere Sponsionem interpositionis à Statibus
Silesiae.

24. 1588. De specificato Anno producatur Evictio ex Cancellaria Tessinensi
fol 48. inter Perillustres Dnos, Bernardum Barski et Annam Kuczka; Quae praefato
Dno Bernardo Barski inscripsit super Villam Skrzeczow mille thaleros Silesiti
cos, quâ postmodum vendita, secundo inscripsit super Superius Marklowicae
Villa haereditaria: similem Summam in vim Villarum Dubrova et Poremba, si
de illis Abbati et Conventui Orloviensi deberet cedere. Quod si postmodum spe
cificata Summa ei non restitueretur, tunc licebit illi Superius Marklowice
occupare. etc: Clarius in Originali.

25. fol. 51 Anno 1637 ac in eadem Commissione memorata Perillustris Dña Ruczkiana ratione Koczobonz produxit aliqua munimenta ac transumpta donationis supperioralis. Ultimo venditionem per Erasmum et Nicolaum Ruczki de Anno 1603 post spoliationem, quae nulla fuit, sine jure et titulo utilis Dominij, ut in relatione clarius.

26 fol. 51 Anno eadem 1637 in eademq Commissione, ex citatione Illustrissimi Domini de Dona, Dño Comiti Slik data, circa Villas Lutyniam et Ditmarowiam, nulla produxit munimenta neque documenta.

27 fol. 51 Anno 1637 et in Commissione praetacta, Dnus Comes Henkel, dum fuisset citatus ratione Majoris Gorzice, produxit Privilegium venditionis, in quo extant verba Imperatoriam Majestatem sibi et Successoribus suis jurisdictionem Ecclesiasticam reservare, caetera in relatione.

28 fol. 52 Anno 1637 ac Commissione eadem, testium juratorum ex circum adjacentibus locis, sat magnus numerus extendebatur, quorum Nomina ac Cognomina adhuc non desunt, depositionesq illorum ad quem de jure communicatae sunt; et omnes unanimiter affirmant fuisse Monasterium, et ad illud multa bona spectavisse prout de interrogationibus et responsis eorum constat.

29 fol. 54 Anno 1635 Jacobus Piotrowic, eligitur in Abbatem Orloviensem, in Domo Professa Gnecensi, et investitur, instituitur per Serenissimum Carolum Episcopum Wladislaviensem ad hanc Abbatiam Orloviensem, ut clarius docet Originale.

30. fol. 56 Anno 1636 praesentatur testimonium ab Admodum Rdo Patre Priore Oswiecinensi, Ordinis Sancti Dominici, qui post illorum expulsionem de Conventu Tesinensi, primus postmodum fuerat ordinatus ad eundem Conventum pro Priore

Et Confessus est, aliquoties se audivisse legisseq; contractum super Villam Koczobencz, quod tantum in centum aureis fuisset oppignoratam Vide plura et clarius ibi pro Originali

31. fol 57 Anno 1696. datur relatio ab Illustrissimo Domino Barone Sobek, Capitaneo Ducatus Teschinensis, qualiter ac quomodo, et per quem? nimirum ex cessivo potu fuerant proscripti, extrusi, ac exturbati Monachi de Monasterio Orlaviensi ubi etiam ultimus trajectus fuit ex bombarda ac occisus. tum ratione Villæ Koczobencz dat informationem quod spectaverit ad manus Spirituales.

32. fol 58 Anno 1696. datur testimonium ac relatio ex cancellaria Supremæ Curiæ Wratislaviensis: Quod Fridericus Casimirus post decessum Abbatis Orlaviensis omnia bona occupaverit, et in tria corpora diviserit ac distraxerit in quadam Summa pecuniæ ut notatum est, in eadem Cancellaria sub Nro 134 NB dum verò ista bona distraherentur Leopolij, misit eò Dnus Abbas Tynecensis Brzeżina suum Nuncium qui disvasisset hanc venditionem, sed contumelijs ac opprobrijs affectus cogebatur retrocedere; quam distractionem ac Contumelias probat hujus Nuncij scriptura seu relatio folio 63.

33. fol 59 Anno eodem 1696. ex Archivo vetusti Commissariatus Teschinensis producuntur vetustissimæ visitationes Ecclesiæ Orlaviensis, testanturq; ibi fuisse Monasterium et Monachos Sancti Benedicti.

34. fol 60 Anno 1696. levatur Archivum Ducatus Teschinensis de Arce Vehvaldensi, ac inde eruuntur sat multa documenta ac munimenta, tum actiones coram Casimiro Duce celebratæ ac judicatæ, ex quibus maximè docentur, Erectio, Possessio, ac Spolium.

35. fol 63 Anno 1696. iterato quartus numerus ex mandato Augustissimi Leopoldi primi statuitur testium juratorum, ex circum adiacentibus locis, tam ex Civitatibus seu Oppidis quam ex Pagis: Et tam ex Statu Ecclesiastico quàm Sæculari, quorum omnium depositiones extant, cum eorum Subscriptionibus ac Sigillis, et omnes concorditer affirmant fuisse Orlaviæ Monasterium ac ad illud multos Pagos spectasse, ut videreent in illorum Depositionibus

36. Ex fama et voce universi Populi Silesiae, Moraviae, ac Poloniae sat fundamen
fol 69. talis proba Erectionis Possessionis, ac Spolij: Dico Silesiae, quia testes Jurati, Actiones in Cancellarijs, Viennensi, Pragensi, Wratislaviensi, Teschinensi satis probant Moraviae Chronicum Dni Paprocki satis elucidat Erectionem, Possessionem, ac Spolium. Poloniae nullus ferè Rex fuit qui non promovisset apud Augustissimos Imperatores hanc causam, prout docent rescripta ac Decreta Augustissimorum. Et Et quod majus per annos trecentos triginta quinq; Abbates ac Monachi ad hunc Conventum Orloviensem mittebantur, videlicet ab Anno 1227. non Erectionis, quia spoliati sumus ea: sed Confirmationis, usque ad Spolium ad Annu 1562.

37. fol 69. Anno 1555 Conventus Tynecensis, dat et tribuit consensum Andreae Abbati Orloviensi oppignorandi Villam Zablocie in centum thaleris Silesiticis pro redimenda Scultetia in Villa sua haereditaria Dubrowa, sed non vendendi, ut asserit adversa pars.

38. fol 69. Anno Eodem 1555 producitur Contractus ejusdem Abbatis Andreae Orloviensis cum Dno Petro Ossinski, et Successoribus ejus circa invadiationem ejusdem Villae Zablocie, non verò monstratur consensus de Conventu Orloviensi, aut Tynecensi, quem se iactitant habere.

39 fo 72. 1497 Eo Anno conceditur facultas Illustrissimo Duci Teschinensi ad instantiam Joannis Abbatis Orloviensis à Conventu Tynecensi commutandi Villam Wierzbiczan, non verò Dno Petro Ossinski prout contractum adversa pars demonstrat, pro quâ Villa nec à Principe, nec etiam à Dno Petro Ossinski alia Villa specificatur ac monstratur. Ergo tam efficatia documenta producantur et luce clariora.

tamen Modo iam huic piae causae pars adversa opponit cautionem, ut folio 78 quam meus antecessor Gaudentius Lipnicki cum quibusdam monachis Anno 1708. Monachis maturando causam ex Suppellectili argentea Ecclesiastica, etiamsi sine consensu et requisitione Abbatis ac Conventus Tynecensis submisit se eam dare, quod nos vero Sacra Nunciatura pro illo tempore Gubernatrix in Spiritualibus Conventus Tynecensis reprobavit, et me praesente intervenit haec inhibitio.

Quam Cautionem infrascripta Decreta ac Submissiones Caesarum confundunt.

40. De Anno 1636. Litterarum tenor talis sequitur à Sacra Caesarea Majestate: Et quoniam tantum

fol 73 deprehendit, quod haec res non ita sit instructa, ut desuper definitivè judicari possit, sed majori et ordinabiliori demonstratione necesse sit, ut clarius et intelligibilius in ipso Originali.

41. Anno 1671. obtentum fuit Decretum à S. C. Majestate, cujus tenor talis. Post quam autem Sacra

fol 74 Caes: Regiaq; Majestas facta rei propositione, eam nondum ita instructam deprehendit, ut constans conclusio desuper capi aut in patulum prodire possit; verum summè necessarium esse duxit negotium solidius ex fundo exquirere: Ideirco Dnus Abbas eousq; patientiam habebit.

42. Anno 1692. Extant litterae Sacrae Caes: Majestatis, quarum tenor. Ubi Sacrae Caesareae Majestati

fol 74 omnia relata ac exposita fuerint, negotium hoc sibi clementissime commendatum habebit, et sine ulteriori mora causa haec vel per Commissarios vel alium ad eum finem, quem jus et aequitas postulabit deducatur, et perficiatur, ut favorabilius in Originalibus.

43. Eo Anno 1696 Sacra Caes: Majestas dat declaratorias ac plenariam submissionem. Quod propensus sit ferre plenariam decisionem in hoc negotio, si modo acta et instrumenta habeantur completa

fol 75 Et ideo serio demandavit Sacra Caes: Majestas, ut quàm proxime acta existentia in Cancellarijs Superioris et inferioris Silesiae: dum de Pragensi Cancellaria transmittantur, quae de facto etsi incompleta, debent extare concinata ac collationata Viennae in Regia Boemica Cancellaria, et talia reperiuntur Decreta Submissiones per totum processum, quae maturarent hanc piam Causam.

Et non solum haec Decreta confundunt hanc Cautionem, sed etiam infrascriptae rationes reprobant.

Dicitur quod tarde opponatur, quia tot Decreta Caesarum ac Submissiones emanarunt, prout superius producuntur. In quibus declarant se omnem justitiam administrare, dum modo pro cognitione causae detur bona instructio, et vera Documenta Erectionis, Possessionis, ac Spolij producantur. Modo verò ferè clarius luce meridiana, Privilegia, Documenta, ac actiones omnium horum demonstrantur, cum expensis multorum millium, ac ingenti labore cura, solicitudineq;.

Dicitur quod tarde: quia Commissio Doniana iam Sac: Cæs: Majestati elucidavit hanc causam, et agnovit esse veras ac fundamentales, prætensiones, quas firmavit reintroducendo veros hæredes ad possessionem Ecclesiæ Orloviensis. in Anno 1651.
Item dicitur quod tardè, quia si non essemus veri hæredes consequenter nec fuissemus reintroducti ad possesionem Ecclesiæ per Commissarios Sacræ Cæs: Majestatis. Et si pars adversa habuisset aliquod dubium, aut in fundamento documentum contra reintroductionem, potuisset aut potius debuisset opponere cautionem. Sed pro illo tempore conscientia dissuasit, scientes quod non solum Ecclesiæ, simus veri hæredes, et Possessores, sed et bonorum supra specificatorum in actionibus et Privilegijs.

Esset indecorum si Cæsares Decreta submissiones ac Declarationes suorum Antecessorum, tum instantias Regum ac Magnatum, quod optimè notum est Cancellariæ Viennensi in justissimis æquissimisq postulationibus ac prætensionibus divinis; cassarent et invalidarent. Ex his enim Possessores malæ fidei à Monasterio Orloviensi, prætensam Divinam causam vellent in aevum protrahere et immortalisare. Et maxime inde quod iam postulatis et communicatis sibi, ferè omnibus Privilegijs, munimentis actionibus et quibusdam controversijs, quibus visis, lectis ac lustratis evidentissimè colimant se esse in periculo sississimo status restitutionis, non solum verum fructuum, sed et Possessionum de mala fide aquisitarum, ac litis expensarum. Jam verò

Adversa pars in proposita Cautione allegat sententias Canonicas, quæ magis militant contra illas (quasi contra detentores bonorum) quàm contra piam causam. quod res Ecclesiæ nec ab Episcopo vendi, nec per quoscunq alios contractus, ut sunt hypothecæ pignora etc: excepto casu redemptionis captivorum alienari possint. Et hic advertendum quod ista Bona sunt magis oppignorata per Ducem quàm divendita, quod facile deducitur ex Erectionibus et ultra. vel potius dicendum erepta ut iam deductum est.

Et quid quid de Sacratis vasis vel ministerijs à quolibet Clerico usurpatum fuerit Ecclesiæ restitui debet. Nos iuxta hanc Sententiam non solum vasa Sacra semper repetebamus et repetimus ab adversa parte, sed possessiones et res possessas, Sacras ac prophanas iuxta regulam, qui succedit in bona succedit in Onera.

44 fol 76 et 93 Sub hoc Numero producitur causæ processus post absolutam Commissionem Donianam et post reintroductionem ad Ecclesiam Verum heredum Orloviam, et ex hoc processu debet formari Decretum ut clarissime in ipso processu demonstratur ac docetur. Correctior reperitur hic processus sub folio 93.

45 fol 81 Sub ista instructione proponitur adversæ parti prætensa Cautio Cautio in argenteria de Ecclesia Tynecensi, Cujus authentica specificatio inscripta est: Contra quam Adversa pars et simul in Actorem bina vice protestatur ut ex inserta protestatione melius intelligendum est.

46. fol 90 Repertum est noviter novum documentu in quo demonstrantur persecutiones Monachorum Orloviensium, ita ut de Pago in Pagum pro pernoctatione debuerint vagari, ex quo etiam Possessio [illegible] Villæ Gruson docetur, quod illuc ad pernoctandum diverterint.

II

1mo Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filijs, Abbati et Conventui Tynecia salutem et Apostolicam benedictionem. Justis petentium desiderijs dignum est. Nos facilem praebere consensum, et vota, quae à rationis tramite non discordant effectu prosequente complere; Ea propter dilecti in Dno Filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, Villam quae dicitur Orlova cum omnibus Juribus, et pertinentijs suis, sicuti eam iusté ac pacificè possidetis, vobis et per vos Monasterio Authoritate Apostolica confirmamus, et praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani VII $\frac{1}{2}$ Decembris.

Pontificatus nostri Anno primo.

2do Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filijs Luitfrido Abbati Monasterij Tynecensis, cunctisq; Fratribus, tam praesentibus quàm futuris, regularem vitam professis, in perpetuam rei memoriam Religiosam vitam eligentibus, Apostolicum convenit adesse praesidium, nè fortè cujuslibet temeritatis incursus, aut eos à proposito revocet, aut robur quod absit Sacrae Religionis infringat. Ea propter Dilecti in Dno Filij, Vestris justis postulationibus clementer annuimus, et Monasterium S. Petri de Tynecia in quo Divino estis mancipati obsequio. Sub Beati Petri et nostra protectione

ctione suscipimus, et præsentis scripti Privilegio communimus. Inprimis siquidem statuentes, ut Ordo Monasticus, qui secundum Deum, et B. Benedicti Regulam, in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque Bona, idem Monasterium, in præsentiarum justè ac Canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu alijs justis modis, præstante Dño poterit adipisci, firma vobis, vestrisque Successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc proprijs duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum, in quo præfatum Monasterium situm est, cum omnibus pertinentijs suis; Et de Rutki, de Kaszow, de Czulow, de Woykowo, de Prądnik, de Chorowice, de Radziesow, de Steklec, de Gruszow, de Lapczyca, de Ligznice, de Podolany, de Kargow, de Powozow, de Tuchow, de Zdanowice, de Vnochovice, de Bezdechowice, de Swepetnice, de Chorovice, de Sebna, de Deborzin, de Smillo, de Powocewo, de Strzegoczice, de Carnowo, de Pilzno, de Myslowice, de Lube, de Okulice, de Dunaiecz, de Wiescie, de Gobalice, de Kleci, de Brzostek, de Opatowiec, de littore Vislæ Camerariorum, de Bitin, de Lanthowice, de Byczyna, de Grodziec, de Gundeja, de Lycrany, de Stradowo, et de Goreslawice; Villas cum Ecclesijs hominibus, decimis, mellificijs, tabernis, venationibus, juribus, piscationibus, tributis, Stroza, powocne, krowne, et cum omnibus alijs pertinentijs earundem. Villas etiam de Dabrowa, de Orzechowo, de Sława, de Gerniechowo, de Wolowice, de Gejowice, de Pisary, de Grodeszewo, de Wilkowice, de Babice, de Villa antiqua et de Villa nova, de Opatkowice ad magnum Sal, de Balice, de Sulistrzejowice, de Maciejowo.

3'

de Swancice, de Trutnowice, de Chrostonowice, de Bodzanow, de
Podluze, de Grodzina, de Piotrkowice, de Vrzuty, de Petrkowo, de
Igolomia, de Chmielniec, de Charvin, de Sulislawice, de Woyciechowo
cum decimis et alijs pertinentijs omnibus earundem. Ecclesiam quoque
de magno Sale, et Cellam Sancti Laurentij in Kalisz, cum omnibus earū
pertinentijs; Ecclesiam Sancti Andreæ cum omnibus pertinentijs suis;
Et Sancti Nicolai, Et Sancti Georgij Cracoviæ Capellas, cum pertinen
tijs suis. Decimas Villarum de Orlowa, Dąbrowa, Choczobonez, Czierlicko
Majori Gorzice, Vchylsko, Ostrava, Wierzbica, Zablocie, Sucowo,
Lanchaty et Golkowice; ac decimas de Sortibus in Kozle pertinentibus
3. ad Castellaturam de Racibor circa Rybnik, quas Venerabilis Frater
noster Laurentius Vratislaviensis Episcopus de assensu Capituli sui
Monasterio vestro pia liberalitate concessit, prout in litteris inde
confectis plenius continetur. Decimam de Succow, et decimam Dnorum
Mielec, annuum redditum duodecim marcarum argenti, et trium pole
dronum, à quodam Boleslao Duce Poloniæ vobis concessum; Navalem
transitum fluminis Vislæ iuxta vestrum Monasterium libertatem
quam claræ memoriæ Boleslaus Rex Poloniæ et Judith Regina Vxor
ejus vestri Monasterij Fundatores concesserunt, Villis et hominibus
vestris; Duo macella in Cracovia, reditus Salis, quos habetis in Villis
de Sidzina, et magno Sale; Duas tabernas, et ius fori in Bytom, in
Siewier novum forum, unum Macellum, et unam tabernam, In Lap

In Lapczyca liberum forum et tabernam; usum venandi in Wislokа et Kiesiada; In Opatow forum et tabernam; Transitum navalem in Opatowice; Et duas tabernas in Wislica; Usum quoq[ue] fluvij qui vocatur Skawina, tam in piscationibus, quam etiam in Castoribus, cum pratis vineis, terris, nemoribus usuagijs, et pascuis, in bonis et plano, in aquis et molendinis, muris et semitis, et omnibus alijs libertatibus, et immunitatibus suis. Sanè Novalium vestrorum quæ proprijs manibus aut sumptibus colitis, et de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat. Liceat quoq[ue] vobis Clericos vel Laicos et absolutos à Sæculo fugientes ad Conversionem recipere, et eos absq[ue] contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum Vestrorum, post factam in Monasterio vestro Professionem, fas sit, sine Abbatis sui licentia, nisi arctioris Religionis obtentu de eodem loco discedere; discedentem verò, absq[ue] Communi litterarum Vestrarum cautione nullus audeat retinere. Cum autem Generale interdictum terræ fuerit; liceat vobis clausis januis exclusis Excommunicatis, et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare, Chrysma verò, Oleum Sacrum consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerint promovendi, à Diœcesano suscipietis Episcopo, siquidem Catholicus fuerit, et Communionem Sacro Sanctæ Romanæ Sedis habuerit, et ea vobis voluerit sine pravitate qualibet exhibere. Ad hæc novas et indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, Archidiaconis, Diaconis, alijsq[ue] omnibus Ecclesiasticis Sæcularibusvè personis à vobis fieri omnino inhibemus.

Sepulturam quoqz ipsius loci, liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri ~~voluerint~~ deliberaverint, nisi fortè excommunicati vel interdicti sint, aut publici Usurarij nullus obsistat salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumuntur. Decimas præterea et possessiones, ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ à laicis detinentur, redimendi et legitimè liberandi de manibus eorum, et ad Ecclesias ad quas pertinent revocandi sit vobis de nostra Authoritate facultas. Obeunte te, nunc ejusdem loci Abbate, vel tuorum quolibet Successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia proponatur, nisi quem Fratres unanimi consensu, vel Fratrum major pars Consilij Sanioris secundum Deum, et B. Benedicti Regulam providerint eligendum. Paci quoqz et tranquillitati vestræ, paternâ in posterum Solicitudine providere volentes Authoritate Apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum seu Grangiarũ vestrarum nullus rapinam seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temerè caperè, vel interficere, seu violentiam audeat exercere. Præterea omnes libertates et immunitates à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ordini vestro concessis, necnon et libertates ac Exemptiones Sæcularium exactionum, à Regibus et Principibus vel alijs fidelibus rationabiliter vobis indultas, Authoritate Apostolica confirmamus, et præsentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum Monasterium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione

Gubernatione et sustentatione concessa sunt usibus profutura: Salva Sedis Apostolicæ authoritate, et Diœcesani Episcopi canonica justitia, et in prædictis decimis moderatione Concilij Generalis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica Sæcularisvè persona, hanc nostræ Constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo, tertiovè commonita, nisi reatum suum congruâ satisfactione correxerit, potestatis honorisqꝫ sui dignitate careat, reamqꝫ se Divino existere judicio de perpetrata iniquitate cognoscat, et à Sacratissimo Corpore et Sanguine Dei, et Dñi Redemptoris nostri. N. S. C. aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subjaceat; Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax. D. N. I. C. quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniat amen.

Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego Thomas tit: S. Sabinæ Presb. Cardinal.

Ego Bartholomæus tit: S. Pudentianæ Presb. Cardinal.

Ego Singenbaldus tit: S. Laurentij in Lucina Presb. Cardinalis

Ego Stephanus. S. Mariæ trans Tiber tit: S. Calix. Presb. Cardi

Ego Otho SS: Sergij et Bachi Diaconus Cardi

Ego Romanus S. Mariæ in Cosmed. Diacon. Card.

Ego Ægidius SS. Cosmæ et Dami Diacon. Card.

Ego Petrus S. Georgij ad Velum aureum Diacon: Card:

Ego Reginaldus S. Eustachij Diacon, Cardi:.

Datum Perusij per manum M. Martini S. R: E: Vice Cancellarij, Septimo Calend. Junij. Indictione secunda Incarnation: Dominicæ Anno M. CC. XXIX. Pontificatus verò. D. Gregorij P. P. Noni Anno Tertio.

In nomine Domini Amen Quoniam ea quæ acquiruntur in tempore pariter ela
buntur; Canonica sancivit Authoritas, ut acta mortalium scriptorum, seu testium assecuratione
communita apud Posteros robur, et vigorem obtineant firmitatis. Hinc ~~nos~~ est, quod nos Wladislaus
Dei Gratia Dux Oppoliensis notum facimus tam presentibus quam futuris presens scriptum inspe
cturis, vota quæ sine pravitate vitæ ac provide per Nostros prædecessores piæ recordationis
sunt facta, in donatione Capellæ de Orlovia et Villarum, cum omnibus suis pertinentijs
ac utilitatibus, nec non libertatibus earundem, rata habentes ac benevolè acceptantes,
Fratribus Ordinis S. Benedicti, secundum suorum continentiam privilegiorum à Nostris
Prædecessoribus iisdem concessorum favorabiliter duximus innovanda. Videlicet Sal per totum
cum Dubrowa, et pratis omnibus, Choczobency, Wierbica, Zabloçie, ad Salem tabernam
totaliter, ac in tribus Villis Succowo, Sierlicko, Ostrawa, et infra scriptis Villis quid quid
fuerit sive in Curia Ducis, sive ubicunque alio, nisi ad prædictam Ecclesiam omne iuramen
tum pertinebit. Item ut nullus audeat de omnibus Villis eidem Ecclesiæ pertinentibus
aliquem hominem citare ad aliquod Castrum nisi coram Duce, vel fratribus dicti Ordinis,
ibidem manentibus: Et quid quid super ipsorum homines Dux iudicaverit vel ipsi, sive
trecentas, sive sex marcas, sive duodecim, sive etiam quinquaginta, cum toto pomoene
piscatoribus, et Venatoribus, supradicti Fratres iure et perpetualiter obtinebunt. Volumus
insuper ob salutem animæ Nostræ, Nostrorumque peccatorum remissionem pietatis fructū
amplificare, quod si aliquam expeditionem in Ducatu Nostro vel extra fieri contingat,
præfati Abbas et Fratres ejusdem Ecclesiæ ab omni turbatione, datione, contributione
relevamine at servitio sint liberi, et perpetuis temporibus exempti. Abbas verò dictæ
Ecclesiæ Orloviensis, in omnibus iuribus et libertatibus Ecclesiæ eodem iure fruetur
in Ducatu Oppoliensi, quo et Pater Abbas Tynecensis cum Ecclesia sua gaudet in 5.
Ducatu Cracoviensi. Item quod in Nativitate Beatissimæ V. Mariæ annis sin
gulis, quicunque hominum, sive domesticorum, sive etiam aliorum ad eandem Eccles

Ecclesiam causa devotionis, vel mercimonij, vel cujuspiam rei venerit, triginta dies plena gaudeat libertate, nec aliqua vexatione seu comprehensione valeant impediri. Ad haec etiam alias libertates eidem Ecclesiae et Fratribus dicti Ordinis, per Nostros praedecessores concessas, fideliter et devotè adimplere cupientes, pro nobis et nostris posteris in perpetuum Confirmamus, eâ tamen Conditione apposita, quod Abbas Tynecensis, cum sui consensu Capituli et Successoribus se nobis et nostris posteris infallibiliter obligabit Abbatem et Conventum sui Ordinis ponere in Orlovia claustro honesto, et Conventu apto, ubi eidem Abbati et Fratribus collocandum videbitur, secundum quod exigit Ordo ipsorum et Monastica disciplina. Ipse autem Pater Tynecensis quicunque fuerit, visitandi, Corrigendi excessus, alienandi, et assignandi Fratres, constituendi et confirmandi electum Abbatem de Tynecia vel de ipsa domo, seu etiam electum cassandi plenam habebit potestatem, tam in Capite, quàm in membris. Et ut supra his nulla de caetero quaestio oriatur, vel ambiguitas emergat, praesentes litteras Sigillo Nostro duximus roborandas. Datum in Geladz Anno Dñi MCC.LXIIX. pridie idus Junij praesentibus his Domicellis Miescone Casimiro, Boleslao, et Praemislao, ac Comite Mroczkone Palatino, nec non Notario nostro Gothardo: Comitibus quoque alijs Joanne Judice Sulcone, Castelano de Chrzanow, Simone de Srinava, et Fratribus Hermano et Othone, Fratribus etiam Lectoribus Paulo et Socio ejus Daniano de Ordine Fratrum Praedicatorum, et alijs quam plurimis fide dignis.

(L.S.)

5. Noverint Universi praesentem litteram inspecturi, quod nos Joannes divinâ Miseratione Abbas Orloviensis, de voluntate et Consilio, Rdi Patris Nostri Alberti Abbatis Tynecensis, et Consilio Fratrum Nostrorum, Villam nostram Wierzbica et Incolas ejusdem pro Commodo et utilitate ipsorum ad Ecclesiam Beatae Virginis.

9. in Oderberg cum jure Ecclesiastico volumus pertinere sepulturam Defunctorum et alia Sacramenta Ecclesiastica ibidem recepturi Lamperto Joanni præfatæ Ecclesiæ, et suis Successoribus obedientiam debitam exhibentes. In cujus rei testimonium præsentem paginam Sigillo Dñi Abbatis Tynecensis, et nostro, et Sigillo Fratris nostri Simonis Patris Prioris duximus consignandum. Datum in Orlovia Anno Dñi Millesimo, Ducentesimo Nonagesimo secundo, quarto calendarum Januarij

(L S). (L S). (L S)

6 In Nomine Domini Amen. Nos Joannes de Elgoth Decretorum Doctor Canonicus Majoris Ecclesiæ Cracoviensis Vicarius in Spiritualibus, et Officialis Generalis, Reverendi in Christo Patris et Dñi Domini Sbignei Dei gratia Episcopi Cracoviensis, ad rei memoriam sempiternam. Cum secundum Juris tam Canonici, quam Civilis Summam magnopere curandum sit Magistratibus, et cunctis qui judiciariam retinent potestatem, ne cuipiam necessaria depereat probatio, aut ejus rei cesset notitia quæ futuris quomodolibet foret opportuna, libenter profecto talibus negotijs ac gestis authoritatem nostram impertimur, quæ aut pro bene gerendis rebus humanis, aut pro conferenda regularum Monastica disciplina à Summis Pontificibus, tam optimè, quàm Sanctè sunt provisa, edita, et statuta. Proinde iam præsens ætas noverit quàm futura, quomodo Nobilis et circumspectus Magister Joannes Stanislai de Drusbice Causarum Consistorij Cracoviensis, ac Venerabilis honorabilis et Religiosorum Bogdali Abbatis, Matthiæ Prioris et Custodis, Andreæ Clavigeri, Petri Procuratoris, Petri Bacalaurei, Stanislai, Nicolai, totiusque Conventus Fratrum Monasterij Tynecensis Ordinis Sancti Benedicti Cracoviensis Diœcesis Procurator et Syndicus, de cujus procuratoris mandato nobis facta

est plena fides, coram Nobis personaliter comparens, citatione ad instantiam
dictorum Dominorum Bogdali Abbatis, Matthiae Prioris, et totius Conventus Monasterij
praedicti; Contra et adversus omnes et singulos sua Communiter vel divisim interesse
putantes per nos Decreta, ab auditorioque nostro legitimè emanata, ac debitae exe
cutioni de nostra voluntate et mandato in vim publici edicti per affixionem publicam
valvis Ecclesiae Majoris praedictae per Certum executorem, ut moris est, de mandato ad
videndum et audiendum certas litteras Apostolica Bullatas dicto Monasterio Concessas
ad Cautellam transumi, et exemplificari, et nostram authoritatem ejsdem apponi,
et decretum facto et in scriptis reproductum tenens et habens suis in manibus
certas litteras Apostolicas Sanctissimi in Christo Patris Domini Gregorij felicis
recordationis Papae Noni in pargamena scriptas, ejus verò Bulla plumbea in filis
sericejs rubei et glaciei colorum more Romanae Curiae sub appendente bullatas,
manibusque et signis seu tractibus ejusdem Dni Papae et Novem Cardinalium antecedentium
tum earundem litterarum subscriptas et consignatas, in Cujus quidem Bullae parte
ab una duo Capita circum punctata Beatorum Petri videlicet rotundum et crispatum
et aliud Pauli hirsutum cum barba prolixa Apostolorum videbantur capita Una
cruce oblonga duo unam scilicet supra, et aliud infra, Crucem puncta habens
mediabat, supraque capita Sanctorum Pauli videbatur S.P.A. et Petri S.P.E.T.
litteras Capitales sculptae apparebant, ab alia verò parte ejusdem Bullae
in Medio Litteras Dictiones componentes excussae in circumferentia punctata rotunda, Videlicet Gregorius Papa Nonus legebantur, Sanas, Salvas,
et integras, ut prima facie apparebant non Cancellatas, nec vitiatas, aut
suspectas, sed omni prorsus suspicionis nota carentes à dicta Sede concessas
exhibuit et praesentavit tenorem qui supra iam de verbo ad verbum.
sub Nro 2do.
Post quarumquidem litterarum praesentationem, et receptionem Nobis et per Nos
quarum

II De ejusdem factam examinationem praefatus Magister Joannes de Drurbice Procurator et Syndicus, dictorum Dominorum Bogdali Abbatis et Conventus Monasterij Tynecensis et nomine eorundem, nè ipsas aut vetustate consumi, aut supprimi, seu quomodolibet pro casuum diversitate deperdi contingeret, ipsas per nos transumi exemplificari in publicamque formam cum Nostri appositione decreti attentius supplicavit, omnesque et singulas sua interesse putantes Citatos non comparentes Contumaces reputari postulavit. Nos verò hujusmodi supplicationi, ut et tanquam juri et rationi consonae Paternâ benignitate annuentes, attendentesque, quod justa petentibus assensus non est denegandus, dictos, Citatos, non Comparentes, Contumaces, prout justitia exigente reputando hujusmodi litteras, in Nomine transumendas et exemplificandas duximus, et praesentis scripti serie de verbo ad verbum nil addendo, nil minuendo quod facti mutaret substantiam aut variaret intellectum transumpsimus, volentes et decernentes, ut hujusmodi transumpto in Omnibus et per Omnia, sicut litteris Originalibus praedictis in judicijs, et extra, fides plenaria adhibeatur, ipsumque transumptum in agendis fidem faciat plenariam. Quibus omnibus et singulis authoritatem Nostram interposuimus, et decrevimus. In quorum Omnium et singulorum fidem et testimonium praemissorum praesentes Nostras litteras sive potius publicum Instrumentum hujusmodi transumptum, in se continere sive Continens exinde fieri, et per Notarium publicum causarum et facti hujusmodi coram Nobis Scribam infrascriptum scribi subscribi, et publicari mandavimus, Nostrique sigilli quô communiter utimur ad Causas appensione jussimus Communiri. Actum et Datum Cracoviae in Domo habitationis Nostrae sub Anno à Nativitate Domini Millesimo quadringentesimo Tricesimo Nono, Indictione secunda Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini Nostri

Domini

7.

Domini Eugenij Divina providentia Papae Quarti Anno Nono, Die verò Sabbathi vicesima prima Mensis Martij hora tertia, vel quarta, Nobis ad iura reddendum pro tribunali sedentibus praesentibus ibidem discretis Viris Dominis Nicolao, Joanne à Prestne, et Matthia Simonis de Biezina Notarij Consistorij Nostri Cracoviensis et Joanne de Sandecz Dominorum Cracoviensis Diaecesis testibus ad praemissa vocatis et rogatis.

Et ego Nicolaus Stanislai de Kolkobicze Clericus Cracoviensis Diaecesis pub: Imperiali Authoritate Notarius Causarumque et facti hujusmodi coram praefato Venerabili Viro Dno Joanne de Elgoth Decretorum Doctore Canonico Vicarioque in Spiritualibus, et Officiali Generali Cracoviensi Scriba, quia praedictarum litterarum exhibitione praesentationi, transumptioni praesenti petitioni et decreto, alijsque omnibus et singulis dum sic ut praemitti tur agerentur et fierent, una cum dictis testibus praesens fui, eaque et singula omnia sic fieri vidi et audivi, ideo praesentes litteras, sive praesens publicum Instrumentum hujusmodi transumptum in se continens, seu Continens, per alium scribi procuravi, huicque me manu mea subscribens exinde confeci, et in hanc publicam formam redegi, Signo et Nomine meis solitis, et consuetis, una cum appensione Sigilli praefati Domini Joannis Vicarij; et de ipsius mandato Speciali consignandi Communivi in fidem robur et testimonium omnium praemisso rum rogatus et requisitus.

(LS) 1450

7. Nicolaus Episcopus Servus Servorum Dei, dilectis Filijs Monasterij Miechovien sis per Praepositum soliti gubernari Cracoviensis Diaecesis, et Cracoviensis ac Sancti Anscharij Bremensis Ecclesiarum Praepositis salutem et Apostolicam benedictio nem. Exhibita Nobis pro parte dilecti Filij Matthiae Abbatis Monasterij Tynecensis Ordinis S. Benedicti Cracoviensis Diaecesis: petitio continebat quod licet olim.

f.3 olim dicto Monasterio, cui quondam Bogdalus illius Abbas dum viveret præside
bat, per obitum ipsius Bogdali, qui extra Romanam Curiam decessit sui Abbatis regi
mine destituto, dilecti filij Petrus Prior et Conventus ipsius Monasterij de antiqua
et approbata ac hactenus pacifice observata consvetudine pertineat, pro celebran
da electione hujusmodi commode interesse, die ad eligendum præfixo, ut est
moris convenientes in unum ipsum Matthiam tunc Præpositum Præposituræ
S. Laurentij in Kostel. Ordinis et Diœcesis prædictorum à dicto Monasterio
dependentis in ipsorum, et dicti Monasterij Abbatem concorditer elegissent, ipseque
Matthias electioni hujusmodi illius sibi præsentato decreto consentiens. Illam
S. Dilecto filio Nostro Sbigneo H. Sanctæ Priscæ Pbro Cardinali, qui etiam Eccle
siæ Cracoviensi ex Concessione et dispensatione Apostolicæ Sedis præesse digno
scitur, ordinaria authoritate confirmari seu in ejusdem Monasterij Tynecensis
Abbatem, et ad illius regimen et administrationem institui obtinuisset, Statutis
in his à jure temporibus observatis, nec non electionis et institutionis seu
confirmationis hujusmodi vigore possessionem regiminis et administrationis
bonorum ipsius Monasterij assecutus; illa extunc aliquandiu gessisset, Canoni
ce tamen dilecti filij Joannes Sieciechoviensis Joannes Orlovensis, Nicolaus
Starotrocensis Monasteriorum etiam à dicto Monasterio dependentium, Abbates
necnon Laurentius de Orlova, et Joannes de Starotroki Monachi ejusdem
Monasterij, qui tunc ad electionem ~~vocari potuissent~~ hujusmodi legiti
mis subsistentibus causis vocati, et illi commode interesse non poterant,
falso prætendentes, quod ipsi ad dictam electionem vocari potuissent

et debuissent, quid quid dicta electio eis non vacatis sed absentibus et contemptis facta fuisset, propterea ab hujusmodi electione ad Sedem prædictam appellarunt, ac electioni et confirmationi seu institutioni prædictis contra justitiam opponentes fecerunt, prout faciunt, quominus dictus Matthias Abbas regimen et administrationem prædicta pacificè gerere et exercere potuerit atque possit, nec non alias eundem Matthiam super ejusdem regimine et administratione multipliciter molestarunt, vexarunt, perturbarunt, inquietarunt, et impediverunt, Nos causam appellationis hujusmodi cum tunc partes prædicta sufficienter indicta Curia residenti ad utriusque Joannis et Nicolai Abbatum, nec non Laurentij et Joannis Monachorum prædictorum instantiam audiendam Commisimus, et sine debito terminandam, ipseque Episcopus cognitis ipsius causæ meritis, ac habito super his consilio, compositis per suam definitivam Sententiam pronuntiavit, decrevit, et declaravit, prout hæc omnia in quodam libello pro parte ipsius Matthiæ Abbatis in hujusmodi causa oblato petita fuerunt, electionem de ipso Matthia factam, et ejus institutionem prædictas et omnia inde secuta fuisse et esse Canonicas, suumque debitum debuisse, ac debere sortiri effectum, nec non regimen et administrationem prædicta ad eundem Matthiam Abbatem spectasse, et pertinuisse, ac spectare et pertinere de jure, sibique cum omnibus juribus et pertinentijs suis adjudicanda fore, et adjudicavit, nec non oppositiones molestationes vexationes perturbationes, inquietationes, et impedimenta prædicta fuisse et esse temeraria indebita, illicita, iniqua, et injusta, ac de facto præsumpta, ipsisque etiam adversarijs conjunctim et divisim servarè illis perpetuum silentium imponendum fore, et imposuit, nec non eosdem adversarios in expensis præterea in hujusmodi causa coram eo pro parte dicti Matthiæ Abbatis legitimè factis condemnandos fore et condemnavit, earundem expensarum taxationem sibi imposterum reservando, prout in instrumento publico inde confecto, Sigillo ipsius Episcopi munito dicitur plenius contineri; Cum autem sicut eadem petitio subjungebat præfatus Matthias Abbas dubitet ne alij Abbates et Monachi prædicti Sententiæ hujusmodi

15 ac præsertim vigore habendis processibus reverenter parere velint, et teneantur pro parte ipsius Matthiæ Abbatis, Nobis fuit humiliter honorabiliter supplicatum, quatenus sibi super hoc apportune provideri de benignitate Apostolica dignaremur. Nos itaque hujusmodi in hac parte supplicationibus inclinati discretioni, vel per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos vel duo vel unus vestrum per vos vel alium seu alios præmissa executioni debitæ demandantes ac sententiam ipsam, ubi et quando expedire videritis, authoritate nostra sollenniter publicantes faciatis, eundem Matthiam Abbatem pacifica regiminis et administrationis prædictorum posses sione gaudere, non permittentes eum super his vos habendis servatis processibus illos quoties expedierit aggravare curetis. Contradictiores per Censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij Sæcularis, non obstantibus si Abbatibus et Monachis prædictis, vel quibusvis alijs communiter vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plene et expressa, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentione. Datum Romæ apud S. Petrum Anno incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo quinquagesimo quartodecimo Calendis Februar. Pontificatus nostri Anno Octavo (L.S.)

L. de Castilione

1466 Q. de Damatis.

Anno Dni MCCCC.LXVI.

16 Facta Consecratio Ecclesiæ Ouloviensis Cœmiterij et Altarium ex licentia Rdmi in Christo Patris ac Dni Jodoci Dei Gratia Episcopi Wratislaviensis per Adm. ...

in Christo Petrum ac Dnum Paulum Eadem Gratia Episcopum Laodicensem suffraganeum Reverendissimi in Christo Patris Dni ac Dni Joannis eadem gratia Episcopi Cracoviensis, tempore Venerabilis Dni Joannis Abbatis Orloviensis feria 4ta in Vigilia Assumptionis B. V. Mariae Ecclesia consecrata est, in honorem Nativitatis B. Virginis, et altare consecratum est magnum in honorem ejusdem Beatae Virginis, Conceptionis, praesentationis, Purificationis, Assumptionis, Annuntiationis, Visitationis, Sanctae et Individuae Trinitatis, Sanctorum Petri et Pauli, Andreae, Jacobi Majoris, et omnium Apostolorum, et omnium Sanctorum.

Item altare parvum ante corpus Christi est consecratum, in honorem Corporis Dni Jesu Christi, et Sanctae Crucis, Sanctorum Joannis Baptistae Nativitatis, et decollationis, Joannis Evangelistae, S. Marci Evangelistae, Innocentium, Michaelis, et omnium SS. Angelorum.

Item altare ante Cathedram est consecratum in honorem Sanctorum Laurentij, Stephani protomartiris, Stanislai, Venceslai, Floriani, Georgij, Adalberti, Valani, decem millium Martirum, Clementis, Fabiani et Sebastiani. Vincentij, Osvaldi.

Item altare quartum consecratum in honorem Sanctorum et Sanctarum Martini, Nicolai, Benedicti, Leonardi, Gregorij, Francisci, Catharinae, Barbarae, Margaritae, Dorotheae, Agnetis, Agnae, Apolloniae, Mariae Magdalenae, Hadwigis, Elisabethae, Helenae, Mariae Aegiptiacae, et XI millium Virginum, atque trium Regum.

Item Dedicatio celebratur 3tia Dominica post festum S. Michaelis.

Item datae Indulgentiae ab eodem Illmo Patre Episcopo Laodicensi, ad quodlibet altare quadraginta dies, et ad Imaginem Btae Virginis quae uncta est 40 dies, a tabula Sanctae Trinitatis 40 dies.

A passione Dni Crucifixi quae pendet ante Chorum quae uncta est etiam 40 dies.

Item Salve Sancta Parens quicunque cantaverit et audierit 40 dies, et Passio quae est in campo prope tabernam XL dies, et quicunque dixerit unum Pater Noster et Ave Maria coram ijsdem altaribus et Imaginibus XL dies, etiam Reliquijs

N 7 ~~~ dies, ab orationibus pro tunc inferibus appensis ~~addita~~ à dicta quaelibet ~~~ dies
videlicet Domina Mea Sancta Maria etc. Alma Virgo Mater etc: O Clementissime Dnē
etc. Qui aspice in me, Et Salve Sancta facies etc. O flos, et decus, Ecce de Sto Stanislao
O bone Jesu pro animabus purgatorij: Libera misericors Deus, Salvete fideles
animae Christi: de Sto Osvaldo, O Altissime, de Sto Sebastiano: de Beata Vir
gine Salve Virgo Virginum Indulgentias ut supra.

David Molenda Scripsit Pastor Gregis
Christi in Pago Orlova mpp

9. Marcus Miseratione Divina tituli S. Marci Sacro Sancta Romanae Ecclesiae Presby
~~[illegible]~~biter Cardinalis Patriarcha Aquilegiensis et Apostolicae Sedis Legatus, ad
futuram rei memoriam officij Legationis debitum peragentes votis gerimus, ut teneamur
quod per Solertiam circumspectionis nostrae cultus et divinus exuberet, et ut personae
Religiosae sub regulari habitu famulantes quietis dulcedine petitae tanto cupidius
Deo cui se dedicarunt inserviant, quanto se uberiori liberalitate censuerint pro
secutos, Sanè nuper pro parte dilecti nobis in Christo Matthiae Grecanis Mona
sterij Beatorum Petri et Pauli Apostolorum Abbatis Ordinis S. Benedicti, necnon sui
Conventus praedicti Monasterij; Coram nobis littera sub plumbeo Sigillo in cor
dula Serici rubri et ~~glauci~~ glauci more Romanae Curiae sub appendente, et sub
titulo Sanctae Memoriae Dñi Gregorij Papae Noni, per Religiosum Fratrem Andream
monachum et Negotiorum gestorem domûs ejusdem, salva tamen et integra
neque vitiata, aut in aliqua sui parte suspecta exhibita fuit, Cujus tenor de
verbo ad verbum sequitur talis, ut ostenditur in ipsa Bulla sub folio.
Post Cujus quidem litterae ostensionem, et per nos manualem ejusdem rece

receptionem fuit nobis pro parte praefati dilecti Matthiae Abbatis ejusque Monasterij praedicti humilliter supplicatum, quibus ne vetustate temporis ac diurnitate ipsa littera in absumptionem et abolitionem deveniat deficiatque, et praeterea ipsum Monasterium in comodum reportet non mediocre eam de verbo ad verbum Nostrae Legationis authoritate transumi atque transcribi mandaremus robur sibi adiciendo perpetuae firmitatis, quantum ejusdem Bullae transumptio plena fides ubique et integra possit adhiberi. Proinde ac si Originalis Bulla foret exhibita. Nos itaque praefatis devotis petitionibus et honestis annuentes, ac debita animadversione devotionem et affectum dicti dilecti Nobis Matthiae Monasterijque pensantes, ac ut viscera gratiae nostrae, et Singularis affectionis ipsis apponamus, litteram praedictam transumi, et transcribi mandavimus, volentes et decernentes cum Sigilli Nostri appensione, et Notariorum infrascriptorum Subscriptione robur illas obtinere perpetuae firmitatis, atque volentes, ut ipsi transumpto in Judicijs, et extra plena fides adhibeatur in omnibus suis clausulis, et punctis ut velut litteris Originalibus si Ostensae et exhibitae forent. Datum Cracoviae quarto Nonas Augusti, Nativitatis Domini Millesimo Quadringentesimo Septuagesimo Secundo Pontificatus Sanctissimi Domini Sixti Papae quarti Anno primo.

Ego Stephanus Nillog Sedis Apostolicae Prothonotarius, hic me ex mandato Reverendissimi Domini Mei subscripsi.

Ego Conradus Althamer Clericus Imp: author. Notarius, hic me de mandato Reverendissimi Domini mei praefati subscripsi

Ego Joannes Breyllet Clericus aut. Imp. Notarius hic me de mandato Reverendissimi Domini Mei praefati subscripsi.

N.D N.O N.9 Joan 1497

In nomine Dñi Amen ad perpetuam rei memoriam, cum inter humanæ mortalitatis incerta
nihil securius, certius perfectiusq; censetur, quam quod omnes actus, qui sunt litterarum munimine
firmentur. Proinde Nos Joannes divina patientia Abbas Tynecensis Monasterij, et Joannes ejusdem
Ordinis Professus et obedientiæ Abbas Orloviensis, Bernardus Prior, Jacobus Subprior, Nicolaus Præpositus
Infirmorum, Jacobus et Blasius Thesaurarij, Andreas Custos, Joannes Hansel, Nicolaus Organista, Marti
nus Procurator, Joannes Celarius, Cæteriq; Fratres Monasterij Tynecensis, Ordinis Sancti Benedicti Cra
coviensis et Wratislaviensis Diœcesis. Significamus tenore præsentium, quibus expedit Universis, tam
præsentibus quam futuris præsentium notitiam habituris. Quomodo attendentes laboriosi Joannis Hart
tman Sculteti in Zablocie gratam servitiorum fidelitatem ejusq; humillimis petitionibus inclinati
pro innovatione sui Privilegij ad dictam Scultetiam, eo quod suorum Antecessorum Privilegium super
dictam Scultetiam penitus extat vetustate consumptum. Ad grata animimus respecta legalita
tis, et fidem servitiorum simul, devotarum supplicationum ediposum significantes, quia memo
rato laborioso Joanni Harttman Sculteto in Zablocie innovaverimus Confirmamus, approba
mus, ratificamusq; anteriorem dationem et donationem, iterantisq; vicibus dando, donando,
sibi pro legalitate suorum fidelium servitiorum ut præmeruerimus et meruerit. summus
dictam Scultetiam in Zablocie, et etiam Molendinum cum Cmetonibus duobus, et hortulanis
totidem, tabernamq; et Sutores cum pistoribus in prædicta Villa Zablocie continentibus, et
specialiter cum singulis agris, pratis, piscinis, pascuisq; Commensuratis dicto Joanni Harttman
pro servitio constituimus dedimus damus et donamus, ipseq; cum suis Successoribus tenebit pos
sidebit, Ut et ante, et post Successores tenebunt possidebunt in ævum, Nobis verò et Nostris Suc
cessoribus hoc modo servitium præstabunt. videlicet ter in anno de Octava in Tynecense Mona
sterium, et à controverso, in equo valente duas marcas tenebitur, atq; tenebuntur servire externè
etsi quod absit. equus in via nostri servitij sic valens sibi defecerit nos eundem indicto, et non
ampliori pretio Nostriq; Successores sint adstricti persolvere, Census etiam nostros de præ
dicta Sculteti pertinentes fideliter exactos suiq; Successores dent, representent, in hoc diligi
nis mensuras duas, totidemq; avenæ, prandia verò quotiescunq; opportuna celebrante
judicio nobis fuerint, suis sumptibus procurare tenebitur. Insuper præfato Joanni
Harttman à suis Successoribus legitimè vendendi Commutandi, in suos uberiores fructus
convertendi facultatem concedimus, Duntaxat sine præjudicio aut in Commodo nostri

Dominij Jurium et hæreditatis sepefatæ in Zablocie tali secundum personam quam con
sensimus cum abstracta legalitate et fidelitate servitiorum attestis. Datum et Actum in Tyncie
Monasterio Die Dominico, quæ in Ecclesia canitur, Judica me Deus, Anno Nativitatis Domini cæ Mil
lesimo Quadringentesimo Nonagesimo Septimo, Nostrorum Sigillorum munimine jussimus roborari

(LS) (LS) 1479 (LS)

N. N. Rudolphus Dei Gratia Episcopus Vratislaviensis Hanibali Viro Dnō Urbano Ecclesiæ Parochia
lis in ~~Teschen~~ Ceterisq Presbyteris Nostræ Diœcesis præsentibus requisitis salutem in Domino.
Vacante Abbatia Monasterij Sanctæ Mariæ Virginis in Olovia per mortem quondam Venerabilis
et Religiosi fratris Dni Joannis ultimi, et immediatè ejusdem Monasterij Abbatis, Reverendus
Pater, et Religiosi Fratres Dnus Andreas Abbas, Stanislaus Prior et Custos, Nicolaus Subprior
Andreas Claviger, Jacobus Præpositus Infirmorum, ac Jacobus et Georgius Thesaurarij, Ceteriq
Fratres Conventus Monasterij Tynecensis Ordinis S. Benedicti Cracoviensis Diœcesis, ad
quos electio sive præsentatio novi Abbatis præfati Monasterij spectat, Nobis Venerabilem
et Religiosum Fratrem Dnum Petrum Zarnowiecki, tunc Monasterij Tynecensis Clavigerum
ad dictam Abbatiam Oloviensem præsentarunt, petentes hujusmodi eorum electionem Confir
mare, eundem ad dictam Abbatiam instituere et investire, Nos verò volentes in præmissis
ordinem juris servare, et nemini juxta Apostoli dictum, cito manus imponere, omnes
et singulos quos scriptum tangit negotium, aut sua interesse putant per edictum publi
cum ad certum diem et locum competentem coram nobis citari fecisse, sed quia dicto ter
mino adveniente nos dia ~~compartitionis~~ comparitionis in ipsa citatione expressa in
Oppido nostro Nissensi minimè fuimus, sicq die sequenti, videlicet dati sequentia cum
ad hunc venissemus locum produxit nobis dictus Dominus Petrus præsentatus Citati
onem debite exercitam, et cum nullus qui electioni seu præsentationi de persona sua
factave opponeret aut contradiceret, compareret. Nos eundem Dnum Petrum, quem
per examen sufficiens, et conversationem cum eo factam admisimus et confirmavimus
admittimus, et confirmamus per præsentes, supplentes omnes et singulos defectus
si qui in hujusmodi Electione, vel præsentatione, quovismodo admissi ~~esset~~ essent, ac eunde
Dnum Petrum de eadem Abbatia investivimus, et investimus in Dei Nomine per præ
sentes, administratione Spiritualium et temporalium cum regimine et animarum
Cura.

21. ejusdem sibi commissa. Quo circa Vobis Plebano supradicto tenore praesentium Committimus et mandamus, quatenus eundem Dnum Petrum in possessionem dictae Abbatiae, iuriumq et pertinentium ipsius Ducali authoritate legitime corporalem facientes sibi per fratres Conversos Oficiatos et alios subditos dicti Monasterij debitam obedientiam praestare atq de universis et singulis juribus fructibus, emolumentis, et obventionibus, a Censuarijs et redditnarijs suis exintegro responderi. Quoq Plebisani ad Ecclesiam et Monasterium suum spectantes sibi in omnibus tanquam vero ipsorum Animarum Pastori et Rectori fideliter obediant et intendant. Datum Nissae die Septa Mensis Februarij Anno Dni Millesimo quadringentesimo Septuagesimo nono

Ego ~~Plebanus~~ Bartholomaeus Plebanus in Rychwald executus sum presens mandatum iuxta formam praesentis processus Dominica Sexagesimae Anno Dni ut supra.

Joan. Abb. 1496.

12. My Kazimierz z bozy milosci Xiązę Cieszynskiey, a Wielkiego Głogowa, Hetman gorniego y dolnego Slyska etc. Oznaymuięmy tento listem przedewszemi, ktoz go uzdrzi albo czytaiące slyszec będzie, ze przedstąpieli przed nas Wielebny Xiądz Jan Opat Orlowski zwoly Bratow swych Konwentu Orlowskiego ziedny, a Slachetny Pan Piotr Ossinski ze strony drugie, Dobrym dobrowolnym rozmyslem, a wyznali przed nami, ze czaly a dokonaly smawę między sobą vczynieli, O wies Wierzbice, ktora w Naszym kraju Frystackim lezy, tak ze Xiądz Opat zdoskonalym a dostateczenym powoleniem starszych swich z Tynca ndstąpiel, y od Klastorn Orlowskiego oddzielyl, odłyczył wsytko prawo swe, a tego Klastora dziedzicnosc na tey Wsi Wierzbicy, ktory tam mieli, nic niewyiąwszy, ani pozostawiwszy znaiąc więksy uzytek tego Klastorn na Wierzchu Opisanemu Piotrowi Ossynskiemu Erbom a dziedzicom iego, na takową smowę ktorąz my mamy z tym z Ossynskim, iakoz list nasz to swiadczy. Za ktorez to sprawiedliwosc tego statku wyzey Opisany Piotr Ossinski z Erby a dziedziczami swymi maią zias ktemuz Klastorowi kupic za dwiescie złotych dobrych Węgierskich statek dziedziczny, a wszak to vczyniema, gdy by co nay prędey takowy statek sie iemu natrafiel, a ku ktoremu by Xiądz Opat teraznii albo tez będą

będący powodyla. A ten rok iezeliby statku tak iak się zwierzchu pise niekupiel, powinien
zwierzchu pisany Piotr Ossynski z Dziedzicami swemi dać Płatu temuż Xiędzu Opatowi, albo
też będącemu Szesnaście Złotych rozdzielnie, na Swięty Marcin neypyrwo przisły Osm, a
na Swięty Jurzy tesz neypyrwo przisły Osm; gdyby ale sie przidało zeby y drugi rok tako-
wego Statku niekupiel, tedy mają wydawac Osminascie Złotych rozdzielnie, tak iak sie
zwierzchu pise, na S. Marcin dziewięc Złotych, a na S. Jurzi tesz dziewięc Złotych, a to
tak rok od roku zawsze azby statek za dwiescie Złotych, tak iak sie zwierzchu pise
temu Klastoru kupieli a przidzieleli, ktoryzto Płat przedpisany Piotr Ossynski vka-
zał a zapisał z woly swey na statku Wierzbiczy a Hermanicach a na wszytkich tych
Wsi użytkach a pozytkach małych y wielkich iako kolwiek sie mianują albo mianowane
byc mogą, zadnych niewyiąwszy, ani pozustawiwszy iako gdyby wszytkie prawymi
mianami wypisane a wysłowione były, tak długo azby statek iak opisano kupiony
był, kiedyby ale zwierzchu pisany Piotr Ossynski z Erby a Potomki swemi tego Płatu
wydawac zamieszkywali Xiędzu Opatowi a Konwentu zwierzchu pisanemu, tedy oni
mają, a mogą ludzie z tych Wsi mianowanych Holomkiem albo Słuzebnikiem wedle rządu
Ziemie, gdyby ale sie na to obrocic zamieszkawali, tedy mogą tych ludzi z Wierbice a Herma-
nic prawem stawowac kazdyby kolwiek ich mieć, a zasciągać mogli, gdyby ale i na to
sie nie obrocieli, a płatu opisanego niewydawali, tego mogą tego Płatu na nich
y na ludziach ięich z Hermanic a z Wierzbice prawem Duchownym dobywac, a ktoreby
szkody na to nakładaiąc by podiąc ~~musiały~~ musieli, takowe potem z tym Płatem na gro-
dzie mają a powinni będą. Tesz se pozwolył często pisany Piotr Ossynski, y Dziedzi-
ce swe iezeli ze rybnik tu za Wierzbickim by vdziałał, za ma na kazde spuscenie
tego rybnika Oppatowi albo Bratomiego tego Klostora kopę karpiow dawac, takoż
iakie sie tam będą łowic. Ktorez to sprawę y wsytkie rzeczy, tak iako sie zwierz-
chu pise, My na ięich obospolną prozbę mocy listu tegoto potwierdzamy, temu
na swiadomi naszą własną pieczęc ktemu to listu przicisknąc dziechmy kazali
ktory dany w Skoczowie we Czwartek po przewodni Niedzieli Roku Bozego

23 Bozego 1496 poczytaią, a przytym byli Slachetni wierni nasi mili, Maciey Oszycki z Zytowy Jan Borawski, Stanisław Laski, a Jendrzey Ciało z Czechowic Kanclerzyk nasz, który tento list w poręczenstwu miał pisany ręką Jana z Czechowic.

In Nomine Domini Amen. Andr. abb.

13 In perpetuam rei memoriam, ea quæ fiunt et aguntur sub tempore labuntur, et decrescunt, litterarum apicibus perrennarentur à memoria sublata essent. Proinde nos Joannes Divinâ Patientia Abbas, Valentinus Prior et Custos, Simon Subprior, Stanislaus Præpositus infirmorum, Simon et Albertus Thesaurarij, Paulus Procurator, totusq Conventus Monasterij Tyniecensis O. S. Benedicti Significamus tenore præsentium Universis præsentibus et futuris horum notitiam habituris. Quia de Consensu et Voluntate nostra Venerabilis et Religiosus Dnus Andreas Orlowiensis Frater in Christo nobis dilectus laborioso Paulo Horlana tabernam sub Claustro Orlowiensi sitam, jure hæreditario vendidit pro Sexdecim florenis peccuniarum florenum quemlibet per tres Sexagenas computando cum omnibus fructibus et proventibus ad eandem tabernam spectantibus perpetuo et in ævum. Qui Paulus Horlana et sui Successores legitimi Singulis annis duas marcas peccuniarias Censue pro festo S. Michaelis Solvere tenebuntur. Idem præfato Paulo ad eandem tabernam addimus piscinam alias Staw podgorny, et alias duas piscinas ex antiquo ad eandem tabernam spectantibus. Item decursiones aquarum alias potoki quæ vadunt per Graniciem latterum et per Ripas earundem præfato Paulo libera erunt, Item addimus ei ad eandem tabernam Sex Sulcos alias Zagonow prope tabernam iacentes, Item damus ei particulam agri, inter agros præfati Pauli, et agros nostros claustrales iacentem iuxta viam prædij claustralis transeuntem, Quam quidem tabernam præfatus Paulus, et sui Successores legitimi habebunt facultatem, habito tamen nostro Speciali consensu, eandem tenere, vendere commutare, alienare, et in suos usus quos noverint meliores convertere, prout sibi, et suis Successoribus legitimis

melius.

melius et utilius videbitur expedire perpetuo et in ævum. Quod omnia et singula superius descripta firmiter et inviolabiliter observari et tenere volumus. In Cujus rei testimonium et fidem Sigillo nostro subapponi jussimus. Actum et Datum Tyneciji feria quinta ante Dominicam Ramis palmarum Anno Dni Millesimo quingentesimo Undecimo. 1511.

№ 14. Annus hic exprimitur et in hodiernum diem præsentatur in Ventilabro Residentiæ per Illustris Dni Chlebowski, testaturq; quod à nostris Monachis hæc Residentia sit ædificata, quia Residentia ædificata est Anno 1583. Nos verò expulsi sumus Anno 1562. Ante verò Christi seu Monasterium dilapidatum ac translatum est à Dnō Barski pro ædificanda Arce Reychwaldensi secundum traditionem Seniorum, ac ibidem Ecclesia Lutherana, et hoc ipsum lapides in præfata arce testantur, quod de muro sint empti una cum calce in hodiernum diem. Fons ex petra excisus in area Monasterij obtrusus iacet, ac ubi Monasterium fuit ibi Granarium ~~ædificata~~ super Celarium, tum Stabula pro diversis pecoribus ædificata sunt, et plura alia signa Conspiciuntur. Ad Ecclesiam ex præfata residentia transitus, ad quam ianna solum lapidibus sine calce obtrusa conspicitur, Sunt alia plura evidentissima signa Erectionis, Possessionis ac Spolij, ut Insignia ac Stemmata fundatorum, tum Conventus Tynecensis, et concordant omnia tam picta in ~~tabulæ superficie~~ in superficie Ecclesiæ, quam prelo pressa in libro Chronico Edito à Dnō Paprocki. Andreas Abb.

1515.

№ 15. My Kazimierz z Bozy Milosci Xiąze Cieszynskie à Wielkiego Glogowa Heytman Gorniego y Dolniego Sląska. Oznaymuiemy, ze wystąpiel przed nas Wielebny Xiądz Jedrzey Opat Orlowski, z wolą a powolaniem Opata Tynieckiego Starsego Swego, Inszies Braci Swijch, wyznal przed nami, ze k lepszemu a uzytecnieyszemu Klostora Orlowskiego przedal a moczy listu tego predawa, na prawy krzescianski widerkauff Wies Zablaci, ktore w naszym Cieszynskim kraju lezy Slachetnemu Panu Piotrowi Ossynskiemu z Zytny, Wiernemu Naszemu Milemu Jendrzejowi a Waclawowi Synom iego Erbom a potomkom iejich, za sto Zlatych pieniędzy monecie biezny, Warunkiem Zien skim. Za ktore to pieniądze Xiądz Jendrzey z wierchu pisany Opat.

prikupiel.

25 Soltystwo dziedziczne Dubrowskie ku Klasztoru Orlowskiemu, ktorego Statku na wierz
chu pisanego ze wszym iego poslusenstwem Piotr Ossynski y Synowie iego Erbowie
potommi ich uzywac a pozywac maią tak dlugo azby im Xiędze Opat z wierzchu
pisany albo bydący ... iego, sto Zlotych iak sie zwierzchu pise dali a zaplacieli
a wszakze gdy by to wyplacic chcieli, tedy kupicielowie z wierzchu pisani zadzier
zale a zasiedziale wszytki tego statku sobie ku swemu uzytku wybrac maią.
Ktoryzto kup a przedey my na ich obespolną prozbę, moczy tego listu potwier
dzamy, tymu na swiadomi pieczęc naszą ktemu to listu zawiesic kazalismy.
Ktory dany a pisany na Cieszynie wpiątek po S. Dorocie Roku 1510 a przytem
byli Slachetni Wierni nasi mieli Pan Jan Pelsistain z Nawsowa, a nadsluzience
Jan Burzinski z Rostropic, Jurzi Marklowski z Ziebrace, Jędrzey Hynal z Stona
wy, Mikolas Stopak z Karwiny, a Jan Cielo z Czekowic Kanclerz Nasz, ktory
tento list wpomnceństwo mial pisany, pisany ręką Malchara Lwsa z Cieszyna

Secundum Ordinem Annorum currentium invenitur in Archivo Tynecensi
ingrossatio Bullae Gregorij Almi Pontificis Maximi in Castro Cracoviensi de
Anno 1526, Cujus copia etiam in Scriptis Orloviensibus reperitur, de verbo
ad verbum ut in Originali. Vincent Abb. 1527.

16 My Kazimierz z Bozy mielosci Xiąze Cieszynskie a Wielkiego Glogowa, Nayw...
Hetman Gorniego y dolniego Slązka etc: Oznaymuiemy tym to listem przedewszemi
gdoz go uzdni albo czytaiąc slysec będzie, ze wystąpiel przed nas Wielebny Xiądz
Wincenty Opat Orlowski, zwolą a powoleniem Opata Tynieckiego a Bratow Swych
Conventu Orlowskiego, wyznal przed nami, ze na lepse a za pilną potrzebę Kla
stora Orlowskiego, przedal a moczy listu tego przedawa na prawy Krzesciański
widerkauff tacmo swe wszycko albo Osep z miara Zyto a Owies na wszytkich
ludziach.

ludziach we Wsi Zablacin, w Naszym Frystackim Krajn lezączy. Slachetnemu Panu Janowi
Sedlnickiemu z Holtic a na Polskie Ostrawie y iego Erbom a potomkom ieiich, za
Styrzeczci Złatych pieniędzy białych Czeskich poczesain a trzidziesain groszy za Złoty
a po Descin pieniądzach za gros. Ktorzy to Summę pieniędzy na gorze pisany Opat
pogotowie wzięł, od na gorze pisanego Pana Jana Sedlnickiego, Ktorez to opisane
taczmo Pan Jan Sedlnicki y z Erby a potomki Swemi vzywac a pozywac mają tak
dlugo, az by im Dziaz Opat zwierzchu pisany albo będący potomkowie iego Czty
~~[illegible] Złotych~~ czci Złotych tak iak się zwierzchu piszą dali a zaplacieli, a
wszakze gdy by to taczmo wyplacieli, tedy kupiciele zwierzchu pisani, iezeli by im
czo zadzierzono było wybrac mają. Ktoryz to kup a przeday My na gorze pisane
Xiąze, na ich obospolną probę moczy listu tego to potwierdzamy, tymu na Swia
domi a dla lepszy tego istoty, Nychmy pieczęc Naszą własną ktemu to listu zawiesic
rozkazali. Ktoryz dan a pisany na Frystacie wpiątek wdzien S. Mikolaja Roku
1527. poczytaiąc, a przitem byli Slachetni wierni Nasi mieli Sczesny Kosowski
z Morawiczena, Starosta Nasz Frystacki, Jan Borek z Rostropiec, Kristoff.
Sobiesowski z Seynowic, Jurzi Piler z Polncha, a Xiądz Malcher Prus z Cieszyna
na ktory tento list wporęczęstwu miało 1530. Vimen ab.

17 Jan z Persteyna na Helfensteynie moczno Cyczowski Pomocnik, Oswięconego Xią
zęcia a Pana Pana Wacława Xiązęcia Cieszynskiego a Wielkiego Głogowa etc. Jego Mosci
Sprawcza napadnik a Dzierzytel tegoz Xiązenstwa wyznawam tym to listem prze
dewssemi, gdo go vzdrzi albo czytaiąc słysec będzie, ze wystąpiel przedemnie wpri
tomnosci Całego Rycerstwa Xięstwa Cieszynskiego w Klastora Wielebny Xiądz
Wincenty Opat Orlowski zwolą a powolenwem Opata Tynieckiego a Braci Swych
Konwentu Orlowskiego, a wyznał przedemną ze klapsemna a za pilny potrzebę
klastoru Orlowskiego prodal a moczy listu tego, przedawa na prawy Krzesaian
ski wyderkauff taczo swe wszecko albo Osep Mianowicie Zyto a Owies
na wszytkich ludziach we Wsi Zablaciu w Frystackim Kraju lezączy. Wielce

27 Wielce Slachetnymu Panu Janowi Sedlnickiemu z Choltiez a na Polskie Ostrawie
Hetmanu Xiąrzęstwa Cieszynskiego, iego Erbom a Potomkom za Sześdziesiąt Złotych
pieniędzy białych Czeskich po Sześciu a trzidzieściu groszy za Złoty poczytaiący, a
po sześciu białych pieniędzy za grosz. Ktorąż to Summę pieniędzy na gorze pisaną
Xiądz Opat pogotowie zapłaczoną od Pana Jana Sedlnickiego przijął, ktorez to
Iaczmo a Osep ni nad pisany Wsi Zabłocie P. Jan Sedlnicki pierwy mianowany
z Erby a potomki Swymi ma a moc miec będzie swabodnie bez wszey przekazki
vzywac a pozywac, tak dlugo, azby im Xiądz Opat z wirzchu pisany, albo będący
potomkowie iego Sześdziesiąt Złotych tak iak się z wierzchu pise dali a zapłacili
A wszakże gdyz by to Iaczmo wyplacic chcieli, tedy kupicielowie z wierzchu pisani
rzeliby im czo zadzierzono było przedkiem wybrac mają, potym tez zas [illegible]
postąpic, ktoryz to kup a przedey na iejch obospolną prosbę dopuscielch
a do pewczymy a moczy listu tegoto potwierdzenię, Tymu na Swiadomi kazalech
własną pieczęc ktymuto listu zawiesic, ktoryz dany a pisany na Cieszynie
we Czwartek po Niedzieli ktora sie nazywa Letare Roku Panie tysiączego
pięcszetnego trzidziestego poczytaiąc. A przitem byli Slachetni Wierni
mieli Jan Czelo z Czechowic Canclerz Xiąrzęstwa Cieszynskiego, Jan Goczalkowski
Sędzia tegoz Xiąrzęstwa Cieszynskiego, Wawrzin Pogorski z Pogona, Mikolasz
Klech z Bestwiny, Jendrzey Stygal z Stonawy, Kuniesz z Jaskrziczyna, a inszych
mocki dobrych ludzi, pisany ręką Xiędza Ondreeja Solikracha Bakalarza
z Cieszyna.

1532

18 Jan z Perstayna na Helfensteynie mocno Oyczowski Pomocnik Oswieczoneyo Xiązęcia
a Pana Pana Wacława Xiązęcia Cieszynskiego a Wielkiego Glogowa. I Moza Sprawca
Dzierzydel y Napadnik tegoz Xiąrzęstwa. Znamo czynim tym to listem wszytkim
ziawnie, gdo go vzdri, czytac albo czytaiące slyszec będzie, Ze wystąpiel
przedemnie Wielebny Xiądz Vincenti Barzanowski Opat Orlowski, a wyznal

przedymną

przedęmną, za klepsemu, a za pilną potrzebą odwlacza dla Długow, ktore na temże
Klastorze Orlowskim były, z Wolą a pozwoleniem Oppata Tynieckiego przedał wieś
Zabłacie w Kxięztwie Cieszynskim, a w kraju Frysztackim lezęcą, a mocą listu
tego przedawa ze wszęmi ludzmi Osiadlęmi y Nieosiedlęmi, ze wszęmi Płaty, Czyn, Kury
Wieyczy, robotami powozy, a ze wszęmi innęmi tęy Wsi Zabłocia vzytki a pozytki,
małęmi y wielkiemi, ktore Xiędz Opat, a przodkowie iego ktęmu Klastoru dzierzeli
a vzywali, iako gdy by te vzytki wszytkie mianami swęmi upisane a mianowane
były zadnego prawa, ani własnosci sobie ani tęmu Klastorowi niepozostawuiąc,
za Styry sta a trzidziesci Sesc Złotych, na Monecie po Szescin a trzidzieszci groszy za
Złoty poczytaiąc. Wielce Slachetnęmu Panu Panu Jynowi Sedlnickiemu z Choltic
a na Polskie Ostrawie Heytmanowi Xięzęstwa Cieszenskiego iego Erbom a Potom
kom ku prawęmu wiecznęmu dziedzicztwu. Ktoryz to Summę pięniędzy tenze
Xiędz Opat nadpisany pogotowie zapłaczoną prziiął, na tenze sposob, ze Pan
Jan Sedlnicki dwiescie Złotych Czerwionych Długu Opatow Klostora Orlow
skiego zastąpił v Xiędzow Matki Bozy Kosciola w Mieście Racibozu, a listy
ktore Ciesz Xięza z Raciborza na Oppaty z Wierzchu pisanego Klosto
ra Orlowskiego mieli, na tenze dług dwuset Czerwionych Złotych wydzwignął
a wyswobodził, a takowe Opatowi na Gorze pisanęmu w moc iego dał a po
łozył, ostatek pięniędzy doplacił. Ktoryz to Statek z wierzchu pisany z iego
wszytkimi prislusenstwami swęmi będzie moc vzywać, pozywać, przedać, zasta
wić, zamienić, a z nim vczynić y niechać iako z swym własnym dziedzictwem.
Ktoryz to kup a przedey na ich obospolnym prosbę potwierdziełech, a wszy
listu tego potwierdzeniu, wsak iednak słusby Xiązęczym bez Szkody. Tęmu
na Swiadomi kazałem swą własną pieczęć ktęmu listu zawiesić. Ktory
dany w Cieszynie we Czwartek po S. Mikołaju, Roku tysiącnego pięcsetnego
trzidziestego drugiego poczytaiąc, a przitem byli Slachetni Wierni Mieli
Jan Goczałkowski Sędzia tegoz Xięztwa, Mikołay Kloch z Beskie
ny

29 Hunesz Gramer z Daskriczyna, Jan Kladoslubski z Swierczowa, Maciey
Grodziecki z Grodca Mikulaz Stopak z Karwiny a innych wiela dobrych
ludzi, pisany ręką Kięży za Ondrzeja Solikracha z Cieszyna. 1514.

Л9 Ja Wincentius Baranowski z Baranowa Opat Orlowski znamo czinim tymto
listem wszem wobecz a każdemu zwlasstie geny tento list vzdu aneb vtcucze
slyset bude, zie, chtiedice na Budowu Kostela Klastoru Orlowskeho, chtice, aby
budizto prislawieni prikrywani y potrzebami kostelnemi, tim lepe, a
chojniey na budoucze czasy ten kostel opatrzon byti mochl, Z predeslu radu
Dal sem a pripogil, a moczy listu tohoto dawam a pripoiugi Dziedzicnie
a wiecnie ktemuz Kostelu Klastora sweho Orlowskeho, Rybnik geno Slo
wie Staro Mlynski Orlowski, ktery lezy mezy Rybnikem Kriczmarze Or
lowskeho z gedne a Rybnikem Mlynskim z Strany druchie, tak aby Kostelny
tohoz Kostela zradu Dedin ktemu Kostelu prislusugicych ten Rybnik
mochli nasazowac, lowiti, geho ku Kostelnemu dobremu vzywati na wie
czna czasy, a z kazdeho spusteni y znasad rociku Obcey Orlowske a ginym
Dedinam ktemu kostelu zalezyczym z vzytkow toho rybnika pocret slusny
aby czynieli: a pri kazdem lowenin Fogt Porubski Fogt Laski a Kostelni, aby
pokazde bywali lowieli a prodowali, a nacz se obrati aby dochledli, zeby
Kostelu nicz neuslo, a tęmi pieniezmi wutrzenemi stoho Rybnika Staro
Mlynskeho magi a powinni budu Kostel Orlowsky prikrywati oprawati bu
dowati stawiti, a potrzeby Kostelne zednati, ktyby kolik potreba toho
kazala, a wsze zwali Starsych ze wsech Dedin, ktere k Orlowskemu
tęmu Kostelu prinalezegi, Z wten rybnik a vzytky geho potomkowe
magi buducy Opatowe Orlowsti Pani Derzitele Panstwi toho Orlows

Orlowskeho nemam a nemagi gim wlom zaduchowni ktore prekazki cziniti
nime a nabuduce czasy. Tomu na swiadomi peczet swu wlastnij ktomu to
listu sem zawesiti dal. Gens dan a psan w Orlowie we strzedu po Weli ka
Nocy Letha od narozeni Syna Bozieho Tysiczeho pieasteho stÿrÿczateho
prwniho poczijtagicz . 1544. Sylv. abb.

20 Nos Vincentius Baranowski Ordinatione Divina Abbas Monasterij Tynecensis
una cum toto Conventu Fratrum. Significamus tenore praesentium quibus expe
dit Universis. Quia accedens ad nos personaliter Laboriosus Joannes Bra
xator Cerevisiae cognomine Hrozdrzany petijt nos suppliciter, quo illi hortu
laniam Villae Orlova sitam inter duas piscinas Abbatiae Orloviensis haeredi
tarias, quarum una Gospodarz, et altera Mlynski cognominatur ti baran do
naremus. Itaque attendentes ipsius petitionem, et servitia quae Nobis sedulo
exhibebat donandam eidem Joanni Hrozdrzany praefatam hortulaniam libe
ram duximus, sicut et per praesentes damus et donamus; Ita quod ipse
idem Joannes quoad vixerit nullum laborem de praefata hortulania praefa
to Monasterio Orloviensi subire et facere debebit. Post obitum vero ipsius
Successores sui, aliquos labores Monasterio praefato Orloviensi subire et fa
cere tenebuntur. Praeterea eidem praefato Joanni Hrozdrzany Successoribus
suis licebit eandem hortulaniam vendere et commutare cui cunque voluerit
Abbatis tamen Orloviensis ad id consensu obtento. In quorum omnium
majus et firmius testimonium Sigilla Nostra praesentibus sunt appensa
Datum in Tyniec feria Sexta ante Dominicam invocavit Anno Dni Mille
simo Quingentesimo Quadragesimo Quarto.

21 Na Rynku gt Klaster Orlowa, ktery prze tem nalezyl k Oppa
tstwy Tynecskemu, z kterehoz wszycky Oppata Woliwali, a do toho

21 a do tyho Klastera Orlowskeho podawali, iakoz se to z pameti na kterych uka
zuge, zwlaste teho Klastera Tyneckeho, ze wssycky Lidi Urozene z Kralestwa
Polskeho na to Oppastwj podawali. Jako neyprwe byl Opatem Orlowskim
Gniady, potom Baranowski, Barzinski, po Barzinskim Pielesz po gehozto
smrti Knize Tessynske zadluziwsy se poddanym swym, i ne kterem
ginym Panum to Oppastwi mocy oppanowal, a w giste Summe zasta
wil. Ten Klaster fundowali a nadali Predkowe tachto Erbow, totizto
Panow Skrawarz, a neb Panow Sedlnickich z Choltitz, a neb zase Panow La
satow z Bablowa kteri vzywagi Erbu Odriffansa, a neb Odrowanze.
Toho Klastera Orlowskeho w dawnych czasow vpominagi se Oppatowe
y Konwent Tynecki, ale ze weliké prekazky w to wkraczowali geste
az posawad dostati ho nemohli, Ae toho czasu gdyz sem ya tuto Kri
hu psal sollicitowali oto Marcin Brzechwa Oppat Tyniecki a Mikolasz
Malecky Coadjutor tehoz Oppactwj. Spectat ad litteram. A.

22 Informatio à Conventu Tynecensi in Commissione Doniana producta.

Victu ... nemo referty w zdu ... ad litteram

Coram vobis Illustrissimis D. D. Invictissimi Potentissimi et Serenissimi Fer
dinandi Secundi Rom. Imp. Germaniae et Bohemiae Regis Dnis Commissariis
Rdus Dnus Abbas et Conventus Monasterij Tynecensis In Causa Abbatiae
Orlaviensis. Jus suum deducendum dicunt et proponunt.
Sexagesimum supra vel infra annum esse et quo grassante haeresi in
Silesia post decessum Rdi Patris Pielesz Abbatis Orlaviensis. Illustrissimus
Dux Teschinensis Venceslaus, in cujus Ducatu Abbatia Orlaviensis
continetur, bona quaedam Abbatiae Orlaviensis modo violento in possessionem
suam recepit. Presbyteros inibi residentes expulit omniaque bona

NB usque folio. 46.

omniaq bona ad dictam Abbatiam spectantia violenter et contra jura divina
et humana occupavit. Non defuerunt Ecclesiæ Suæ Abbates Tynecenses, ad quos
collatio dictæ Abbatiæ Orloviensis spectabat, pro restitutione ipsius ~~immediate~~
immediate et Successivè interpellare, sed toties iteratis precibus apud dictu[m]
Illustrissimum Ducem Venceslaum nihil profecerunt. Donec tandem ad ~~inst~~
instantiam Andreæ aut Martini Brzechwa Abbatis Tynecensis, vita iam
functo Illustrissimo Duce Venceslao impetrata erat Commissio apud S.
C. Maiestatem eo fine ut talia bona ex manibus hæreticorum vindicarentur,
sed irrito conatu propter pestem in Polonia et Silesia supervenientem,
et longe lateq grassantem, quâ finita iterum demandata est Commissio,
sed nec hæc quidem effectum habuit, propter mortem unius ex Commissarijs.
Necnon ipsius Abbatis Tynecensis ex hac vita repentinum decessum, ad
cujus instantiam dicta Commissio erat impetrata, atq sic Abbatia Orlovi
ensis in antiquo statu permansit, sic rebus stantibus Dux Thessinensis
ære alieno oneratus moritur, et Creditores bona ejusdem in dispositionem
suam recepta (in quæ et bona Abbatiæ Orloviensis continebantur) in
varias manus alienarunt, Cautione tamen evictionis facta Si Monaste
rium Tynecense hæc bona aliquando recuperare velit.

Hæc venditio ubi peragitur mittitur Procurator cognomine Karpinski
a Conventu Tynecensi, qui dictam venditionem impediret, et protestationē
solemnem faceret, sed propter potentiam hæreticorum nec protestatio
admissa, nec extractum venditionis ex actis Thessinensibus impetrare po
tuit. Supervenit post modum crebra Abbatum Tynecensium mutatio
quorum nihil ominus ferè singuli bona Abbatiæ suæ per vim erepta
et alienata pro posse suo recuperare conabantur, sed prævalente

Hæresi

33 omnes illorum labores in cassum abire. Itaque nunc tandem coram Illustrissimis Celsibus Vestris Sac. Caes. Majestatis Commissarijs in vim probationis et ad effectum dictae Abbatiae, cum omnibus suis bonis ad illam ex antiquo spectantium resti tutionis tanquam spoliati jura et documenta sua producunt, Et primo Bullam Gregorij Noni Pontificis Maximi super eam Abbatiam Orloviensem Monasterio Tynecensi authoritate Apostolica incorporata et confirmata 2do Litteras indulgentiarum Eminentissimi et Illustrissimi S. R. Ecclesiae Cardinalis Patriarchae Aquilegiensis Apostolicae Sedis Legati Oppaviae datas, 3tio Institutionem Patris Petri Zarnowiecki Monasterij Tynecensis ad dictam Abbatiam Orloviensem praesentati: et per Reverendissimum Rudolphum Episcopum Wratislaviensem institutum ac Confirmatum 4to Possessionem et Jus dictae Abbatiae Orloviensis ad Conventum Tynecensem spectare deducitur clare instrumento authentico super quadam donatione Hortulaniae in Orlowa per Admodum Vincentium Barnowski Abbatem Tynecensem totumque Conventum Censum dorni Braxatori cognomine Hrozdzany facta et collata de Anno 1544. 5to Producitur dedicatio Ecclesiae Orloviensis altarium et Coemiterij Consecratio per Rssimum Dodocum Episcopum Wratislaviensem. 6to Producitur instrumentum Authenticum Conventus Tynecensis et Orloviensis ex mutuo Consensu factum ne bona Abbatiarum sine Consensu Fratrum tam Tynecensis quam Orloviensis Abbatiae alienentur. 7mo Producuntur Litterae Pontificis Maximi Nicolai ex quibus liquet circa electionem Abbatum Tynecensium ad Electionem pertinuisse semper Abbates Orlovienses nec unquam exclusos fuisse. 8vo Litterae Caes. Majestatis Rudolphi Secun

Secundò ostendunt Abbatem et Conventum Tynecensem nunquam intermisisse Abbatiæ Orloviensis restitutionem urgere et sollicitare. 9no Producatur Epistola Subditorum ejusdem Abbatiæ Orloviensis ex Poremba et alijs villis quorum Nomina et cognomina in eadem sunt expressa ad Abbatem et Conventum Tynecensem directa, in qua dicti Subditi fatentur et ejus rei certiorem faciunt Conventum Tynecensem se jura et Privilegia ad eandem Abbatiam Orloviensem spectantia in præjudicium Conventus Tynecensis invitos extradidisse. 10mo Non mediocre specimen probationis est descripta Copia venditionis bonorum ad Abbatiam Orloviensem circa Contractum venditionis Dno Barski Item evictio expresse apposita prout actis Thesaurarii deducatur. 11mo Multi reperiuntur hodie adhuc decrepiti Senes, qui constanter asseverant se meminisse Abbatiam Orloviensem cum bonis ejusdem ad Conventum Tynecensem pertinuisse, quarum testimonium sunt dare parati. 12mo Insignia ipsa Monasterij Tynecensis ex lapide in templo Orloviensi exsculpta, et ad hæc tempora permanentia non postremo sunt documento dictam Abbatiam Orloviensem ex antiquo ad Conventum Tynecensem pertinuisse, et pertinere debere. 13tio Quia nec ipsi talium bonorum dictæ Abbatiæ Orloviensis detentores, et pronunc possessores diffitentur talia bona ad dictam Abbatiam Orloviensem ex antiquo pertinuisse, sed contra nos obiciunt. Primo hæc et alia bona post mortem Vencaslai Ducis cum Consensu S. C. Majestatis pientissimæ olim Memoriæ Maximiliani alienata et divendita esse; Sed hæc ratio partem adversam nequaquam relevat, tametsi enim dictus Imperator propter Aes alienum quod dictus consenserat. Ille tamen Consensus non extendebat se ad bona Ecclesiæ quæ extra patrimonium dicti Ducis erant. ~~[illegible]~~ ~~quod non concedimus~~ Imo esto (quod non concedimus) Consentiret.

consentiret etiam in talium bonorum venditionem. Certo talis consensus nec
hoc minus illos excusaret (ut pote) contra omnia iura factus. Et quod de iure
Canonico nullum est dubium, certum enim est quod omnes Ecclesiae, Monasteria
loca pia, cum omnibus bonis et Juribus, omni jure sunt exempta ab omni po
testate et jurisdictione Saecularium Dominorum quacunque fulgeant digni
tate, etiam Imperiali; Ut toto titulo Extra et in Sexto de immunitate Ecle
siae, et rebus Ecclesiae non alienandis in Antiq. et in Sexto, et in Extra
Vagan. Pauli IIdi Ambitiosae de rebus Ecclesiae non alienandis. Ubi tam
is qui Ecclesiae alienat quam qui alienata recipit, Sententiam Excommu
nicationis Papalis incurrit. Et alij non paucis atrocioribus poenis innodan
tur, de quibus in textis ibidem. Facit hoc expresse Capitulum Ecclesia S.
Mariae de Constit: et ibidem Abbas et Innoc. Idem etiam volunt Jura
Civilia. Ut in Authen. Hoc jus porrectum (de Sacros. Eccles. Et Authen
Cassa (Eodem ubi Frid. Imperator ait) Cassa et irrita esse denunciari
per totam Italiam praecipimus omnia statuta et Consvetudines contra liber
tatem Ecclesiae, ejusque personas inductas, adversus Canonicas et Imperiales
Sanctiones etc. Nec obstat etsi Majores Ducis Venceslai (quod negamus)
dictam Abbatiam fundassent. Nam sic quicquam Successores eorum in bonis
dictae Abbatiae praetendere possent, Ut in C praeterea 2. de Jur et
ibi Abbas num 8 quinimo excommunicantur Patroni Mons vel Ecclesiae
qui bona illius suo arbitratu distrahere alienare vel usurpare
praesumpserint. Vid. C praeterea L. et Cap. Consuluit de Jurisp

et novissimè Concil. Trident. Sess. 22 Cap. 11 de Reformatione, et Sess. 25. C. 9 de Reforma. Et certe si non licet Fundatoribus et Patronis Ecclesiæ vel Monasterij pro suo libitu bona alienare, tanto minus id licuit Duci Venceslao vel ejus Filio Friderico Casimiro qui nulli fundatores et Primi sed meri invasores et violenti occupatores Abbatiæ Orloviensis erant.

Obiciunt secundo dicta bona iam esse à modernis Possessoribus præscripta, ex quo Conventus Tynecensis tanto tempore ab Annis videlicet octuaginta supra vel infra de illis agere et illa vindicare neglexit, et hanc rationem fundare videntur in C. Illud aut.[?] C. Ad aures C. Quia iudicante de præscriptione Extra Vi Cont.[?] Ecclesiam Annorum 40 currit præscriptio. Verum hæc ratio aperte est frivola et frustranea. Constans enim est, et perpetua Juris Doctrina ad præscriptionem rite complendam requiri hæc copulativè: Bonam fidem, justum titulum, Rem non vitiosam, Continuam possessionem, et Rei præscriptibilis traditionem. Hinc illud: Non usucapies nisi sint tibi talia quinque. Recta fides, Justus titulus, Res non vitiosa, Quod res tradatur et tempus continuetur. Ita Glossa C. l. 16. q. 3. Et hæc omnia in præscriptionibus ita sunt substantialia, ut si unum illorum desit præscriptio ruat necesse est. Constat verò neutrum eorum adversarios ad prætensam præscriptionem prætendere posse. Et quidem primo deficiunt in bona fide, quæ sciunt rem se possidere alienam id est bona Ecclesiæ ex occupatione violenta, quæritur aut bona fides in Jure deficiat, ut sit ignorantia rei alienæ C. Si Virgo XXXIV quæst. 1. scire aut apte præsumuntur. Primo quæritur dum talia bona a Fidejussoribus Ducis Friderici emerint, fecerunt sibi cautionem de Evictione ut si aliquando Conventus Tynecensis talia bona vindicaret pecunia sibi restitueretur. 2do quæritur ut ipsi assumunt in distractione talium bonorum Consensum à Serenissimo olim Imperatore Maximiliano requisiverunt, quasi conscij rei alienæ, si enim talia bona prædicti Ducis Friderici novenit fuisse propria et hereditaria quid opus fuisset consensu Imperatorio, Cum rei suæ quisque sit Dominus et Arbiter. Ex omni re mandata Voluntatem Domini rem suam alienare volentis ratam habere ? per traditionem Justitiæ de rad. vivis. 3tio Non poterant ignorare rem esse alienam possidere, Cum à principio dicto violentæ possessionis usque ad nunc Conventus Tynecensis de talibus bonis agere et Serenissimam Majestatem Cæsaream sollicitare contra raptores querulari non cessabat. Et quamquam post triginta Annos præsumatur bona fides D. D. L. VII. C. Vide. 12 Tamen hæc præsumptio tollitur et elliditur per probationes et præsumptiones fortiores. Omnis enim præsumptio (quæ non sit Juris et de Jure) recipit probationem in contrarium L. Divus ff. de restitutione

37 in integrum. Et Bald. in L. Celsus Nou. lo. de Vsucap. Covar. C. Possessor p. 2 §§ 5 Nro 3 Variarum resolutionum, quae Sententia etiam procedit in possessione immemorabili. Ita quod tamets. licet in illa praesumatur bona fides, haec nihilominus praesumptio recipit probationem in contrarium. Donet Felinus Cap. si vigilanti de praescript. Et Glos C. 1. Verbo Item semper de praescrip. in 6. dicens hanc esse Communem nec ab ea recedendum in judicando.

Deficiunt tertio in justo titulo est enim Juris expeditissimi Res Sacras et Ecclesiasticas à Laicis nullo titulo, colore, vel pretextu posse. Ut in L. Jubemus §. sunt si pretereá C. de S. S. Ecclesiis et tit. de rebus Ecclesiae non alienandis, et alio titulo de formaris Ecclesiae. Extra etiam 6 Et amans rem Ecclesiae tenetur eam restituere amisso precio de L. Jubemus.

Quod tandem ad praescriptionem complendam requiritur, ut res sit ejus Naturae, quae praescriptione acquiri possent hinc res vitiosae furtivae, Vi ablatae et possessae. Item res Ecclesiae à Laicis nullo tempore praescribi volunt, quia nullo Jure fieri potest, quod ubi centum annis injurium est, Non enim firmatur tractu temporis, quod ab initio de Jure non subsistit C. Non firmatur de Regul Juris de 6. Accedit ea quod adversus spoliatorem et ejus Successores spoliati actio est perpetua C. Saepe de restit Spoliatorum C. Reintegranda 3. q. 1. Et de interdictum Vnde vi perpetuo datur contra Spoliatorem et ejus Haeredes de eo quod ad eos pervenit L: 1: in princip. A de vi et vi armata et L. 2 Junck Gloss. C. Vnde vi Et Abbas. Cap. Cum dilectus de Ordine cognitionum. Defficiunt 4to in Traditione rei quae ad praescriptionem requiritur, quia saepe dictus Dux Fridericus et ejus fidejussores talia bona Ecclesiae vi possessa aliis possidenda nequaquam tradere potuerunt, quia Regula Juris est pro non dato habetur quod datur ab eo qui dare non potest C. Quod autem de Juris pe. et C. Dagbertum 1. quaest. 7. Defficiunt tandem in possessione continua et pacifica, quia Conventus Tynecensis statim à tempore Spolii et violentiae hujus rerum Ecclesiae occupationis semper nunc per litteras nunc per Oratores et per Oratores Serenissimorum Regum Poloniae, apud Serenissimum Romanorum Imperatorem feliciter modernum et suos Antecessores

pro talibus bonis

pro talibus bonis quaerulabatur, et frequentibus Commissionibus pro restitutio
ne dictorum bonorum praedictos Violatores Possessores nunquam turbare detine
bat. Damqz dictae Commissiones felicem habuissent effectum, nisi bella, pestes
Haereses, Mors Commissarij Andreae Episcopi Wratislaviensis aliorum eventu in
vidissent.
Nec sola possessio naturalis quamvis Continua sine Civili partem adversam
alienare potest. Constans enim est Juris veritas possessionem naturalem sine Civi
li non procedere L. Acquiritus. §§. fin. ff. de Acquirendis rebus domin. L. Gloss.
Cap Causam de praescriptione verbo detinere, Dato L. clam possidere L. Quia
qui ad Nundinas ff de Acquirendis possessionib. Cowar de C. Possessor. N 8.
Tenent ~~Civitatem~~ Civilem sine Naturali non enim contra Possessionem et
praesumptionem sufficere. Jam vel Detentores Abbatiae Orlov et bona ad
eam pertinenti Civilem possessionem ex spolio et Authoris vitio nequaquam
praetendere possunt.
Obiciunt 3tio Constat inquiunt Conventui Tynecensi praedicta bona ab
Illustrissimo olim Duce Venceslao primum occupata, et postea a Fideiussoribus
Friderici et ejus Filij alienata. Ergo a Successoribus et haeredibus illorum nunc
sunt vindicanda, et non a Nobis qui illis in nullo attinemus, Et hanc ratio
nem suam videntur fundare in textu L. Emptorem C. Locati. Ubi Successor Singula
ris non tenetur ex contractu sui Antecessoris et tanto minus ex delicto,
quod semper caput et Authorem suum sequitur C. Nemo de Poenit. distinct.
L. Sed haec ratio partem adversam non relevat, quia remedia recuperan
dae ex C. Raintegranda 3; l. et C. saepe de restitutione Spol. Non tanti ~~lo~~
cantur contra Spoliatores, sed etiam contra omnes ad quos [illegible] res
spolio quaesita pervenit, tametsi ei cum quo agitur non per vim
occupant. Ita Albus Cap. da Sedem Nro 26 de Rest. 1 Seel. Et textus L.
si quis Cod. L. Jul. de vi publica, ubi agens in prophanis possessione
recuperanda, ante omnia debet restitui, etiamsi non deceat

39 de tit. Et certe si id procedit in prophanis, quanto magis in Ecclesia et bonis ejus
dem. 8vo Actio rei venditionis quam hic intentamus est actio realis, et rem
semper sequitur etiamsi per mille ~~annos~~ manus abeat, datur enim contra
quemcunque Possessorem sive Naturalem tantum, sive Civilem tantum, sive
utroque modo per se vel per alium immediate vel mediate possideat L. possi
deri P. R. Servus. S. S. altus. et L. clam possidere ff. de Acquirenda possessi
one. Imo haec eadem ~~ratio~~ actio rei venditionis datur et contra eum qui
habet facultatem rei restituendae L. Om. L. Qui restituere ff. de rei
venditione. Unde quemadmodum actio personalis personam tanquam lepra
leprosum Ita actio realis rem sequitur, quicunque ille sit qui possidet
Accedit ei, quod res semper cum onere suo transeunt. Cap ex litteris
de Regror. prosequens bona sic occupata et usurpata transierunt
ad modernos Possessores cum Onere et obligatione restituendi, quia vitium
Antecessorum in eos transijt. Unde dicere solemus vitium rei transire
cum eo d. Cap. ex lib.

Obiicitur 4to Abbatia et Conventus Tynecensis sita sunt in Regno Poloniae
Ecclesia et Abbatia Orloviensis in Ducatu Tessinensi Silesiae. Ergo Tynecenses
nihil juris habent ad Ecclesiam Orloviensem. Verum nec haec ratio
partem adversam quidquam excusat. Constat enim eam partem Ecclesiae
non multis retro temporibus inclusam fuisse in Corpore Poloniae, ut Constat
ex Nostris Annalibus. Nec mirum videri debet cuipiam Abbates Tyne
censes iam ante q. multis Saeculis habere jus eligendi Abbates Orlovi
enses. Quando quidem in alijs Abbatijs Regni Poloniae etiam hodie eodem
adhuc jure utantur, alijque Abbates non solum in Polonia, sed etiam

in alijs Pro

sed etiam in alijs Provincijs Orbis Christiani Simili jure in eligendis (?) Monasterijs Abbatibus juxta suas fundationes et Erectiones utantur; neq; per hoc præjudicium aliquod fit Duci Tessinensi, aut alteri cuipiam Christiano Principi, cum hæc Conventuum et Ecclesiarum dependentia non nisi ad spiritualem Jurisdictionem referatur, et exempta à Secularibus Principibus ad solum Papam pertineat, et solum omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, et quorumvis locorum piorum per universum Orbem Christianum sit Judex et Arbiter. Est enim Vicarius Christi et Dei, cujus est terra et plenitudo ejus C. tua V. de decimis, et C. duo sunt 96 distract.

Ex his ut præmittitur rationibus et fundamentis (quæ salvo jure addendi minuenda et corrigenda damus et exhibemus) Rdissimus Dnus Abbas et Conventus Tynecensis obnixe et instantissime orat Sanctissimam Mtatem Cæsaream Ecclesiarum omnium Patronum et Protectorem necnon Suæ Majestatis Illustrissimos Commissarios, ut tam insignem et enormem Ecclesiæ Dei injuriam clementissime perpendere, et spoliatis auxilio et præsidio contra vim et potentiam benigne subvenire dignetur, Specialiter verò ut quoniam tam evidenter de priori Nostra possessione et illorum Spolio constat petit mandatarius nomine ut supra se suosq; Principales uti Spoliatos et convictione et remedio causæ reintegrandæ 3 quæst. 1. et C. sæpe C. Olim de rest. Spolij ad realem actualem et corporalem possessionem dictæ Abbatiæ et Monasterij Orloviensis, illiusq; jurium attinent pertinent, restitui reemptione ipsosq; adversarios à detentione et occupatione bonorum amoveri ad restitutionem perceptorum fructuum et in litis expensis condemnari juris remedijs cogi et compelli. De quo humilliter et officiosè Sac: ac Seren: Cæs. Majestatis Nobile judicium et Officium implorat reservatis reservandis.

41 Relatio Commissionis Donianae reperta in Archivo Teschinensi ac per Extractum Communicata: spectat ad litteram B.

Tych instrumentow w gednym Paquietie sie nachodzących, ktory paquet z tuto inscriptiją notyrowany: Orlaischer Commissions acta mitt dem Closter Tyniecz in Posten und der Abtey zu Orlaw Anno 1631.

Nro 1mo Concept Relatiey dwuch wyslanych od Jego Xiążęcy Mosci z niejakim Creditowem a Instructiją, do Panow nazgadzonych Commissarzow, Strony Orlowskich Klostornych Statkow, do Frystata dnia 12 Maja a roku 1631, ktorzi wyslani (wsak zadni podpisani nie są, tylko sie do czytac moze, ze geden byl Wenzel Gurecki) podle gegich Instructiey Panom Commissarzom, po otrzimany audienciey przedniesli te dwa puncta.

1mo Ty od Duchownych, Slawny pamięci Xiązęciu Waclawowi uczynionej injurij per verba adverbia in illorum libello posita, na czo recognitiey rządali.

2do Aby w pniczynie tych Possessorow Statkow Polskie Ostrawy, Wierzbice, Zablocie, a Koczobendra sie tanec hu Sądy Cieszynskim podle priwilegiu pokazana byla ut pote forum competens. Na czo Panowie Commissarze odpowiedzieli, ze zadny Injuriey w gegich libello nie znaydują, ze wsytko hystorice referirowano sie być znaydnie. Za drugie ze Slawny Sąd Cieszynski nie ma bardzo in jure Canonico zbiegla Subiecta, a ze niepnistogi gim w tey Sprawie byc Sędziam. A wsak ze non sumus Commissarij ad decidendam Causam, sed saltem ad inquirendam et deferendam dolozono. A ze sie im na to ~~recognitiey~~ recognitio i protestirowani widzieli

Nro 2do Tego Conceptu na snazno przepisana Copia, wsak niczem nie quarentirowano ani datirowano ani podpisano.

3tio Zalloba Duchownych z Tyncza nie guarentigirowana lacinska y Niemiecka
wsak gden Sensus Panum Commissarzom we Frystacie 8 Maij 1623 roku preciw
ko terazniim Possessorum Statkow Orlowskich Klostornych w ktorey sie vdaje
4tto Ze ta Abbatia Orlowska w Biskupstwie Wraclawskim lezgcza do Biskupstwa
Krakowskiego a Possessu Oppata z Tyncza nalezy, to iest wiedziec z listu Apostolskie
go Papez Gregorij Noni; y do Kandy wielo razy to mieysce vacans zostalo, tedy razy
Oppat Tyniecki zi ego Konventu gednego wolil, a onego Ordinario, alle Bisku
powi Wraclawskiemu przedstawiel, ktory onego za Oppata Orlowskiego potwierdziel
To sie dosyc pokazuge z listu Rudolpha Episcopi Wratislaviensis de A 1479.
5tio A ze takowe Census pozytki takowi Abbates klepsemu Klostoru obracali
znaydnie sie z priuilegijs Oppata Vincentego Baranowski sub dato Orlowiczfeua
quarta post Pascha 1545. Anno 1544. feria 6. ante Dominicam invocavit,
et Anno 1499 feria tertia post festum Michaelis. A z Roku 1562 Oswiczone
Ksiązę Cieszynskie Vaczlaw po smerti Oppata Orlowski Joannis Brzesk. posla
lo dwuch slugow swoich do Klastoru Orlowskiego. ktori dziwnymi sposobami
z wlascza piciem Fratrem Jacobum ibidem predicatorem przeniewoleli wysez
z Klostora. Po ktorym iego wysgiu spomieniąte Xiązę, Waczlaw, Klastor, kosciol
koscielne vbiory, krzize, kielichy, patinas et ginsze przebiory, iak take Fol
warki, Orlowy, Zablocie, Porębę, Lazy, Dąbrowy, Wierzbicze, Roleką, Ostrawe,
Niemiecką Lutynią, Rychwald, Wielkie Gorice, Koczobontz, Dietmiarowice y
gina k Oppactwi prinalezącze. iako y prawa Privilegia, Registra, y
gine wsechne Obrany et documenta odebral a w swą possessiją temerē
prigal, Strony czego sie uymowali zapisanym Xiązęciem i ginnymi, a
Intercessionales Krola Polskiego J Mosci Czysari podawali. Najasnieysy Czysarz
wprziczynie tey czoza rescripta wydati nakazal, prout patet ex authentico
Rudolphi Imperatoris iudicialiter producto sub dato 28 Augusti 1598.

*

43 Xiąże Wacław nicz takowego nieoddawszy umrzeł, ktore statki moczą odebrane teraz possedirują. Przeto Convent Rybniecki prosi o przywrocenie tego wszytkiego et compensationem.

4to Recognitio Authentica sub Sigillis illorum Commissariorum et Subscriptione de data Frystadij 14 Maj 1631 Super protestatione ut Supra duorum deputatorum, Dni Wenceslai Goreczki, et Caroli Sobek à Ducissa Missorum

5to Instructio Germanico idiomate authentica pod Sigillem y podpisem Xiężny Elis. Lucre. de data 11 Mai 1631 opisanym teraz dwiema ~~włanymi~~ wyslanym odzielona czo przed Commissiją przedniesc mają ut Supra.

6to Pisani od P. Kaspara Kelgnima, Jana Drobieszowskiego, Frydrycha Cordunala, a Joachima Blendowskiego pod gegich pieczęcziami à Secrety DD. we Frystacie 8. Maj 1631 pytaiąc o radę, y radząc iak w tey mierze sobie postąpic, poniewaz zaloba Patrum ieno na niegdy Oswieczone Xiąże Wacława sie wzciąga.

7mo Intimati od Parow Commissarzi Wacław. Oppersdorffa, Vacława Kamierskiego a Jakuba Schikfusina pod gegich podpisem à Sekrety do Oswiec Xiężny Elis. Lucrec. niemiecka DD w Bytomiu 10 Maj 1631 aby Pann Bochuslawowi Sedlnickiemu na Polskie Ostrawie. P. Mikolassowi Wielczkowi na Zablaciu wielkich Konczyczach a Wierzbicy, Pann Jachemowi Blendowskiemu na Orlowy y Zurach, a Pani Kuczkiey w dowie na Kozobendzu, na ponczyc raczyla, aby na 5. dzien Maia 1631 z gegich potnebami w Frystacie przed Commissiją sie postawieli, aby przeciwko nim sie in Contumaciam nie procedirowalo de Ples. 27 Martij 1631.

8vo Od tych Panow Commissarzow pisani do Oswiec Xiężny Niemiecki DD Frystacie 6. Maj 1631 Originalne, aby Pann Jakubowi Schikfusowi

spolu.

spolu Commissario we wszytkim czo namieyscu gegich przednie ie wiare dalaj ato fedrowac raczyla.

9no Monitoriales Niemieckie, cum incluso Memoriali latino Monast. Tynecens. tychze Panow Commissarzow do Oswiec. Xiezny wysle d.d. w Brzynie 21 Aprilis 1631 et Ples 3. Maij 1631 Originalne, aby ob respectum Mandati Suae Maiestatis Caesareae documenta Privilegia Registraturas, et alia ad Abbatiam Orlow. z swey Xiazecie Cancellariy Patrum wydati.

10 Intimatorij takze Panow Commissarzi Niemecka Originalne dd. Trzystacie g Maij 1631 et Ples 11 Maij do Oswiec. Xiezny Lucrec. ze obzalowaniem na gegich zadosc siedilacia sub Conditione tysiaca Rynskich az do 11 z tego miesiacza aniezdali sie odzielniej kazdy odpowiadac maiac, tak aby gich ktomu przidzierzeć raczyla, aczkolwiek inclusum wtych intimatorialibus latinskie Monastery Tynecensis prziczyny daie, z ktoregoch sie im niema dilatia dac.

11 Monitoriales tychze Panow Commissarow Niemieckie dd. Bytomiu 21 Martij 1631 et Ples. 15 Aprili, aby Oswiec. Xiezna Eli. Lucrec. acta a Priwilegia Duchownym ku tey 5 dzien naznaczony Commissije wydati raczyla.

12. List Niemecki Originalny Graffa Sehlika ze Schuterzowic, dd. 11 Maij 1631 cum inclusis copia intimatoriali a Dnis Commissarijs adsistendum, et copi copia libelli latina Dominum Patrum do Oswiec. Xiezny, iesli sie chcze tako wy Commissije subiezyrowac, prosac prity o rade iako temu naprzeciw to iscz

13. Intimatorie Oswieczonego Xiazecia Henricha Wacelowa Oberanbta Originalne Niemiecki do Oswiec. Xiezny Eli. Lucrec. dd. z Bierutowa 15 Aprilis 1631 et Ples. 13 Maij aby Panum Narzadzonym Comm: ktey Orlowskie Commissiey Privilegia byly wydane, a niebosczeto tychze Copie Authenticae, cum incluso, quod non reperitur.

14 Copia tychze Creditorow od Oswiec. Xiezny Swym Dniema wyslanym do Panow Commissarzow udzielonych Niemiecka nie Authenticzna dd: 11 Maij 1631.

75 N15. Copii wysłych intimatorialnych od P. Commissar. do Pana Graffa Stika Niemiecka dd. w Frysztacie 26 Maj N6 3N, aby sie na prisły poniedziałek k odpowiedzi postawił, acz kolwiek na pierwszy Citaciją, a termin se nepostawił, czo był przibieczał, poniewadz ci drudzy obzałowani Fryst az do tego poniedziałku za Oswiec. Xiezny intercessiją otrimali.

N16. Copia Niemiecka tego przedniesienia przed Pany Commissarze tych dwuch wysłanych od Oswiec. Xiezny, na czo opisana recognitio gim udzielona była

N17. Copia memoriału Niemeckiego tych dwuch wysłanych do P. Commissarzow, ze że gegich przedniesiony protestaciją teraz z kładaiją a o recognitiją zadaiją.

N18. tak notirowano: Pamiec czo namieyscu iey Oswiec. Xiezny Panum Prelatum z tyncza przedniesci a oznaymic maiją.

1mo Ze z a rozdzielnymi pripisaniami gegich Orlowskich Documentow a Privilegiy przi Cancellarij towic dała, a ze ich nalesc niemogą ktore by wydac miała,

2do Ze w niebespiecne czasy swych Privilegin takey miec nieraczy czo ze w ginych bespiecnieysych mieyscach zostawaiją, aby ale tam czo takowego było, tego wiedziec nieraczy, przeto aby wyalowiona była.

N19. Copia tey intimaciey Commissarskiey do Oswiec. Xiezny upnicznie udzielanego obzałowanym Frystu, ktorey Copie Original sub N¹⁰ 30 sie znaydnie w iedne Slowa y Datum.

N20 Copia listu od Pana Graffa Schlika do Oswiec. Xiezny posłanego ktory Copie Original w gedne Slowa i de eodem dato sub N¹⁰ 32 sie znaydnie.

N21. Copia Niemiecka załozony protestaciey przed Pany Commissarzi wopisanych dwuch punctach injuriae a fori competentis cum reservatione iurium, w ktery pod pis bez pieczeci Oswiec. Xiezny sie znaydnie.

A podobnego.

22

a podobnego quid sub N^ro 14 wszak w gine slowa repentur Cieszyn 27
Julij 1637.

Extract Confirmatiey Starych Metryk na rozdzielne Statki od Roku 1444

N^ro Copia Confirmaciey Xiążęcia Kazimierza na vczynioną zmowę, między Wielebnym X^drem Janem Oppatem Orlowskim przedawaiącym, a P. Piotrem Ossinskim kupuiącym Wieś Wierzbicę, że iest powinien na mieysce tey wsi Wierzbice inszy wieś ktemu Klastorowi Za dwiescie Złotych dobrych Węgierskich kupić, a iesliby sie to w gednym roku niestalo, że powinien Pan Ossinski na dwa razy Szesnascie Złotych położyć y przi każdym rybnika Spuszczeniu gednę kopę kaprow Oppatowi oddzięzyc de Anno 1496. plura vide in priori Inventario ame conscripto.

22 ~~Wilsum Relatio~~ Adoptio seu conclusio Commissionis in Causa Abbatiæ Orlouiensis factæ Traystadij vicequinta Maij Anno D^ni 1637

Domini Commissarij Sac: Cæs: Majestatis iuxta tenorem Commissionis sibi directæ inprimis inquisitionem super Statu dictæ Abbatiæ ex testibus iuratis acceperunt, compereruntq; dictam Abbatiam ad Conventum Tynecensem spectare, ad quam Abbatiam spectant bona infrascripta, videlicet Orlova, Lazy, Poremba, Dubrowa, Wierzbica, Zablocie, Gonicam Majorem, Koczobontz, Lutynia, Zukow Ostrawa, Cierlicko, in Diecmiarowice Sortes et alias. Qua inquisitione per acta propositum fuit, contra Generosos Joachimum Bludowski, Henkiel Sobiesowskij, Wilczek, ut et tanquam liberorum et bonorum olim Barski tutores, Comitem Slik, Annam Ruczkam Viduam ratione occupationis Abbatiæ Orlowensis Monasterij, Ecclesiæ, et Villarum supra scriptarum petitaq; de occupatio restitutio ne fructuum toto tempore à die occupationis indebitæ, perceptorum, damnorum, et litis expensarum propterea factarum. Citati petierunt dilationem ad colloquendum cum Illustrissima D^na Ducissa Teschinensi, dicendo se ronte non respondere nisi coram ipsa. Concessa illis fuit dilatio ad respondendum cum refutatione, quod non teneantur coram D^nis Commissarijs respondere, siquidem et ipsa Illustrissima D^na Ducissa Citata respondere teneretur.

47 Tandem Dnus Decanus Teschinensis annuentibus Dominis Commissarijs imo etiam assistentibus tradidit Patribus Conventus Tynecensi Ecclesiam in Orlova, Commisitq eam regendam Dno Stanislawski cum Consensu Patris Prioris Tynecensis. Ibidem facta reconciliatione Ecclesiae intromissio data, et Stemmata Abbatum Orloviensium cum suis intitulationibus et alijs circumstantijs per Dnos Commissarios descripta. His peractis Citati in termino comparuerunt inducentes multas excusationes, et tergiversationes, factaq protestatione, ne illis praejudicium aliquod fiat ob non productionem jurium quae illis Illustrissima Dna Ducissa dare renuit, dicens se illa non habere, prout etiam Dno Fiscali uni ex Commissarijs ad eam ex parte Conventus Tynecensis pro reppetendis juribus tam super Abbatiam, quam etiam bona ad eandem spectantia destinato dixit.

Et nihil omnes Dni Tutores produxerunt Consensum Dni Abbatis Tynecensis super Commutationem Villae Wierzbicae pro alijs bonis, Illustrissimi Olim Casimiri Ducis Theschinensis in Anno Millesimo Quadringentesimo Nonagesimo Septimo obtentum, bona Commutata non specificaverunt, sed eodem Anno exhibebant venditionem dictae Villae Wierzbica per eundem Ducem Casimirum Nobili Olim Petro Ossinski, quae venditio nulla fuit nec de jure subsistere potuit vel potest, Siquidem Dnus Abbas non dedit assensum super venditionem dictae Villae Wierzbica, sed tantum ad Commutandum pro alijs bonis aequivalentibus, quae non nominantur.

Item produxerunt attestationem Generosi olim Joannis à Perstein Tutoris Illustrissimi Olim Venceslai Ducis Theschinensis minorennis, qui attestatur olim Reverendum Baranowski Abbatem Orloviensem vendidisse Villam Zablocie Abbatiae Orloviensis haereditariam Nobili

Nobili olim Joanni Sedlnicki de Consensu Dni Abbatis Tynecensis (sed sine consensu Conventus Orloviensis) quem consensum ad vendendum non exhibent, iura verò clare disponunt, quod assertioni Principis Superiorem recognoscentis si res alteri detrimentum allatum sit, non est fides adhibenda

Quoad Villam Dubrowa et Poremba dixerunt se ad præsens nulla jura habere

23 Dominus Bludowski produxit venditionem Villarum Orlowa et Lazy per Dnum Cygan Millesimo Sexcentesimo decimo quinto factam, inqua continetur evictio, et si bona sic vendita ad manus Spiritualium aliquando devenire contigerit, extunc licitum erit Dno Bludowsky possessionem Villæ Piotrowice ejusdem Cygan hæreditariæ apprehendere dictisq bonis frui et uti quousq Summam 9000 thalerorum sibi non restituerit, ubi Confirmationem Sac: Cæs: Majestatis super dicta venditione non expediverit, videnςq dictus Cygan bona Piotrowice illaqueata expedivit confirmationem promissam inqua non est inserta dicta venditio, nam si fuisset exhibita, nunquam obtinuisset confirmationem hujusmodi, cui etiam Sigillum minus quo tantum ad litteras utuntur appensum est, contra consuetudinem: Quia alias omnibus Confirmationibus majus Sigillum appenditur, modo verò dicit se habere sponsionem interpositionis à Statibus Silesiæ.

24 Ja Anna Rudzka z Rucz, a na hornich Marklowiach pozustala w Dowa po Nebostiku Vrozenym Panu Panu Kasparu Starsym Vilzku z Dobry Zimeze a z Hulczina y z Erby à Potomki swemi. Znamo czynim tinto listem obecnie przede wszemi, ktoz iey Vzry aneb cztue slyseti budzie. Jakoz gest Urozeny Pan Pan Kaspar Starsy Wilczek z Dobry Zemicze à Hulczyna dobry pamieti Pan Manzel moy mily y z Erby a Potomki swymi, Urozenemu a Statecnemu Panu Bernardowi Barskiemu z Barstie à na Rychwaldzie à Erbom a Potomkom geho we Wsi Skrzeczow Geden tysycz Zlatych w Tolarzich dobrych Strzibrnych poczitujicz za geden tholar potrziczati Szesci grossy Sleskich, a za geden gross szest penieze bielych, gest byl zapsal a zawazal w ten gysty sposob gest lizeby

49 gestliżeby kdy Pan Bernard Barski aneb Erbowe, a Potomczy geho Wszy Dubrowy a Wssy Poruby Opatom Orlowskim, aneb Conventu teho Klasteru postupiti musieli theda gemu Panu Bernardowi Barskemu aneb Erbom a Potomkom geho w polu Litie porzad zbiechlym wiss gmenowany tysziс Zlatych poczetu Sliskieho, wydati, a polozyti mieli. A gestliżeby toho wczasu gmenowanym nebyli uczynieli, a wyss gmenowaneho tysicze Zlatych nepolozyli, theda zase bude moczy zwierchu psany Pan Bernard Barski, aneb Erbowe, a Potomczy geho Wess Skrzeczow uwazaty a iey derzeti, a uzywati iak se gim ney lipe zdati a libiti bude, a to tak dluho pokud by gemu, aneb Erbom a Potomkom geho nadepsany tysziс Zlatych polozene byly. A Ponewaz Sem ia tu Wess Skrzeczow odpredala a ge podle umlowy odstupiela, a to pri wyss gmenowanym Panu Bernardu Barskim obgednala, ze gest ow toho perwnissicho zapisu, ktery na Wess Skrzeczow miel pustiel na ten Sposob, abych ga gemu Panu Bernardowi Barskemu a Potomkom geho, wyss gmenowany tyssicz Zlatych na Wsi horních Marklowicech ugistiela a zapsala. A Protoz Ja zwerchu gmenowana Anna Ruczka y z Erby a Potomki swemi Wyss gmenowanemu Panu Bernardowi Barskemu a Erbom a Potomkom geho nadepsany tyssicz Zlatych na teyze Wssy horních Marklowicech Statku swym czystym, Swabodnym, dziedzicnym, a zadnemu w niczem nezawednym tymto listem mym zapisugi a ugistugi, tak a na ten gisty sposob: Gestliżeby kdy kolwiek Pan Bernardt Barski aneb Erbowie a Potomczy geho zwerchu gmenowane Wssy Dubrowu a Wssy Porubu Opatom Orlowskim, aneb Conventu

toho

toho Klesteru odstupiti musieli, ze Ja nadepsana Anna Ruczka, aneb Erbowe, a potomczy mogi, aneb ten ktoz by koli na ten czaß tey Wßy Marklowice naderzeni byli, ma a gest powinien bez wszeligakich znatkow a fortelj lidskem wtipem weymyslnych Swierch Gmenowanemu Panu Bernardowi Barskemu a Erbom a potomkom geho, aneb temu komuby koli oni na tim tyßiczy Zlatych dobru woli oddali, na polu litie porzad zbiechlym nadepsany tyßycz Zlatych polozyti a od sebe odwesti; Akpaklibych Ja, aneb Oni iak Wyß doteczeno toho zanedbali vczyniti, theda ße bude moczy y zwerchu gmenowany Pan Bernard Barskj y z Erby à Potomki Swymi, a neb od neho dobru woli magiczy Wyß gmenowanu Weß Marklowice, bez wschligakeho na wecznost w znaßeni vwazati, a gederzeti vziwati gakse gemu neylipe zdati a libiti bude, bez wselakie prekazki a pocztu czynienie, a to potad, a tak dlucho az ten tysicz Zlatych gemu polozen bude, yakz gßm take o tom w Poruczenstwi, a ostatni woli Swogi, ktore ßem w tom Statku ßwem vczinila prowiedomost, a gistotu toho wepsati dala. Tomu na Swedomi a pro lepsy toho gistotu Aderzenie Wtomu listu Sekret Swoy pritisknuti ßem dala, à priprosila ßem Urozynych a Stateenych Pana Mikolaße Karwinskeho z Karwiny, a na Welkich Konczyeych, Marsalek Kniezistwi Tießinskeho Pana Mikolaße Ruczkeho z Rucz a na Albrachsticych, Pana Sigmunda Ruczkeho z Rucze a na Welke Rudiczy, Pana Kaspara Borka z Rostropici, a na Windryni, Pana Girzika Marklowskeho z Zebrage a na Powizdowe, Pana Barthlomege Tanfelda z Tamfeldu a na Boltzi, ze ßu tolkoz Peczeti aneb Sekreti ßwe, k tomuto listu podle meho gßau pritiskli, wßak ßobie a Erbom ßwym bez skody. Gens den wpsan na hornich Marklowicych w ßtrzedu den Pamatky Mladiatek letha Pane tyßiceho pietisteho Osmiesateho Osmeho poczytagicz.

§ 11. § 11.

25 Domina Ruczka produxit transumpta donationis Superioris Dominij tantum super Villam Kocrobentz varijs personis factæ, ab Anno 1447 ad Annum 1559. per Duces Teschinenses, et ultimo venditionem tam Superioris Juris, quam etiam utilis Dominij ejusdem Villæ Casparo Ruczki per Erasmum et Nicolaum Ruczki 1603. factam, qui nullo iure et titulo utilis Dominij habito præter iurisdictionem eandem Villam vendiderunt.

26 Illmus Comes Stik nulla jura super Villas Lutynia et Ditmarovicium produxit.

27. Ill Comes Henkel produxit privilegium venditionis Villæ Gonice Majoris, in qua sunt expressa verba. Imperatoriam Majestatem sibi et Successoribus suis, iurisdictionem Ecclesiasticam, et Ecclesiasticis Omnibus iure antiquo reservare; Unde facile apparet Dnum Henkel ea quæ ad Ecclesiam pertinent, nullo iure possidere.

Ex parte verò Conventûs Tynecensis probatum est Bullâ Apostolica Abbatiam Orloviensem ad quam Villa Orlowa spectat Conventui Tynecensi Subiacere Villas etiam Lazy et Poremba fuisse hæreditarias dictæ Abbatiæ Orloviensis clare patet, ex Consensu Reverendissimi olim Joannis Abbatis Tynecensis super venditionem Census annui novem florenorum pro Altari in Ecclesia Rattiboriensi, qui Census ex decreto Illustrissimi Dni de Dona per possessores dictarum Villarum solvitur; quæ si non fuissent Abbatiæ Orloviensis nunquam etiam fuisset inscriptus dictus Census quem occupatores solvunt. NB Si non est sublatus per venditionem Villæ Zablocæ cum restitutione scripturarum ut sub Nro 18.

Villa Wierzbica et Zablocie hæreditariæ fuerunt, et sunt Abbatiæ Orloviensis, ut patet ex productis adversariorum: Nam Casimirus Dux Teschinensis Villam Wierzbicam non datis alijs bonis æquivalentibus Conven

28. vide tum folio 102.

Conventui Orloviensi defacto vendidit. Similiter super Zablocie nullum Cen-
sum monstrant Conventus Orloviensis. Solum Abbatis, quae nulla venditio seu
emptio sine membris.

Villas Kocrobenz, Lutynia, Borzice, Ostrawa, Sortem in Dietmarowice
uti et Superiores Villae videlicet Orlova Lazy etc: multi testes per Dnos
Commissarios examinati deposuerunt spectavisse et pertinuisse ad Abbatiam
prout in Summario.

28. Domini Commissarij auditis Controversijs partium totam seriem rei, una cum
iuribus et munimentis pro utraq; parte deductis in rotulo occluso et Sententiam quoq;
suam submiserunt se transmissuros, tam Illustrissimo Dno de Dona, quam etiam
Sacrae Caes: Majestati. Huic finali ac Conclusioni apponuntur testes jurati
cum eorum Nominibus ac cognominibus exquisiti conscripti productiq; in eadem
Commissione à Rdo Patre Joanne Chrysostomo Brzeski Pleni potente à Conventu
Tynecensi ad hanc Causam, prout defacto ejus manuscriptum docet, simul cum
interrogatorijs sub juramento Polonico idiomate ut sequitur

videatur folio 102.

Ja Jan Chrysostom Brzeski Conventu Tynieckiego Reguły Benedicta Swiętego
tegoz Conventu Pleni potent za poręczeniem Jego Mosci Pana z Donina (P.tit.)
iakoto do tey sprawy Commissarza od Jego Wielebnosci Cysarskiey Pana Naszego
Miłosciwego naznaczonego.

Winnjey wasz Verczywi y Robotni ludzie Danie Hadler, Cygan, Skompa, Urban,
ktorzi iestescie pod panem Cyganem w Orlowy y Frystacie. I wasz winniey Stany
plewa, Klupec, Sakmar, Jurek, marcin, Olesz Dabezyk, Jadam Symanek, Wicher
Jadam Pikosz, Surmanek Janek, ktori iestescie pod Panem Jachymem Blu
dowskim takze w Orlowy y Lazach I wasz Nawrat Woyt, Janek Bednarz
Obrycka, Spejdlik, Surma, Jadam Kroczek, Jurek Czerny, Drinuch Blazek
Jan Woyt. ktori iezdescie pod Panem Gotardem Logą w Dąbrowie, Porembie
Rychwaldzie, takze Wasz Jurasek Blacha, Sitko, Heblar, Mikulka,
Zophia Gaydowa, ktori iezdescie pod Panem Wilczkiem w Wierzbicy

y Zabłocin o prawdziwe a sprawiedliwe Swiadomie po uczynioney przisiędze, abyś cie to wyznali ocżym wiecie y pamiętacie mnie Plenipotentowi na mieysciu Jego Mosci X Oppata (tit) y wszytkiego Conventu prawdziwie a sprawiedliwie wydali Czo wam wtym winę daię

Interrogatoria.

1mo Że wszystko wiecie y pamiętacie, że tu wbey Wsi Orłowy Klastor był, pritem Klastorcze y Kosciele mieszkali Opaci z Xiędzami y prinalezeli do tyncza.

2do Że wy wiecie y pamiętacie iż te Wsi do Klastoru tu Orłowskiego nalezały, Wies Lazy, Wies Poremba, Wies Dąbrowa, Wies Rychwald, Wies Mierzbicza, Wies Zabłocie. Wies Koczobontz, Wies Gonice, Wies Lutynia Polska, Wies Ostrawa Polska, we Wsi Dziecmiarowicach Część: a okrom tych Wsi mianowanych ieżeli iesczę więcy pamiętacie, aboście od prządkow swoih słychali, sąli iescze inne Wsi co by do Orłowy nalezały, albo role stawy Lasy, Gory, Folwarki, Młyny.

3tio Macieli wiadomosc y pamiętacie, aboście od prządkow swych słychali dawno ten Klastor w Orłowy spustoszony iest, od kogo spustoszony, dla czego spustoszony, także te Wsi y Maiętnosci od kogo są temu Klastorowi odięte, dla czego y iakim sposobem są odięte, a dawno iako Xięży w Orłowy niemasz, iesli wy pamiętacie, aboście od kogo, abo prządkow słychali.

4 Jesliscie nie słychali o prawach a priwilegach co na ten Klastor nalezały abo pri kim by były a kądy sie podziały, poniewaz dali ie były tuteczym Koscielnym do schowania. qui ædilui pro Commissiona illa Luterani fuere, at sub ad hæc tempora Scholarchæ ex illa progenie

5to Jesli niewiecie albo scie nie słychali od Starszych Swoich prządkow, kędy sie podziały z tego Kosciola Kielichy, Ornaty, Xięgi, Monstrancia, y insze rzeczy do tego Kosciola Klastora Orłowskiego prinalezące.

29. Carolus Ferdinandus Dei Gratia Poloniæ et Sveciæ Princeps Episcopus Wratislaviensis
Significamus præsentibus litteris nostris quorum interest, universis et Singulis. Quod cum
Abbatia Orloviensis tituli B.V. Mariæ Ordinis S. Benedicti Diœcesis Nostræ Wratislaviensis, vacat
(per assecutionem Præpositurae Koscielnensis Diœcesis Gnesnensis Venerabilis ac Religi
osi Athanasij Stanislawski ejusdem Ordinis Professi dictæ Abbatiæ Possessoris. Illustrissi
mus ac Reverendissimus Dnus Dominus Henricus a Dubrowica Kyrley Episcopus Premy
sliensis Nominatus Posnaniensis Abbatiæ Tynecensis perpetuus Administrator, à
Sede Apostolica deputatus, una cum Venerabilibus et Religiosis Gregorio Suryczny
Subpriore, Nicolao Szyzgielski Thesaurario et Theodore Gorayski Procuratore
totoque Conventu Monasterij Tynecensis ad Sonum Campanulæ capitulariter congregati
oblatis litteris Abbatiali et Conventuali manibus subscriptis, et binis Sigillis pensilibus
munitis Venerabilem et Religiosum Jacobum Piotrowicz dicti Monasterij Priorem Virum
gravem, pium Exemplarem, Regulæque peritum pro Abbate Conventui Orloviensi Capi
tulariter et Canonice electum nobis præsentarunt, rogando ut litteras præsentationis
et Electionis acceptare, et authoritate nostra via Ordinaria benevolè confirmare digna
remur. Nos nihil magis in votis habentes quam extirpato hæreticæ perversitatis
Semine in agrum Dominicum Diœcesi et Jurisdictioni nostræ Subiectum Catholicæ
Religionis florentem statum inducere atque Divi Benedicti, seu potius Christi
Patrimonium in pristinam libertatem vindicare benevole et gratiosè justis præ
sentantium desiderijs annuentes electionem recipientes, ac dictum Patrem
Jacobum Piotrowicz taliter ut præmissum electum ac Nobis præsentatum Confir
mandum atque in Abbatem Conventus Orloviensis B.V. Mariæ Ordinis S. Benedicti
instituendum esse duximus prout tenore præsentium postulatis annuimus
electionem recipimus, dictumque Jacobum Piotrowicz electum confirmamus atque ipsum
in Abbatem præfatæ Abbatiæ in Dei Nomine instituimus, Introductionem autem
seu Installationem ipsius in et ad Abbatiam Orloviensem, uti etiam receptio
nem fidei professionis Catholicæ et præstationis juramenti usitati juxta Decre
tum Sacri Concilij Tridentini Committimus Venerabili Joanni Fridrichowski Decano
Wladislaviensi devotè Nobis dilecto, mandantes, ut captato opportuno tempore

et hisce litteris nostris requisitus memoratum Patrem Jacobum Piotrowicz, tanquam
verum et legitimum Abbatem in et ad præfatam Abbatiam Orloviensem introducat
eique Curam animarum administrationem Spiritualium et regimen temporalium
omniumque bonorum et proventuum ad dictam Abbatiam et Conventum quomodolibet
spectantium, servatis de jure stylo, et consvetudine servandis, remoto quovis
illegitimo detentore debita cum Solennitate tradat, attribuat, conferat, et consi
gnet, seu tradi, attribui, conferri, et consignari, procuret, ac alia quæ juris
et justitiæ fuerint faciat. Et quia dicta Abbatia bonis ad eandem ex fundati
one spectantibus à multo tempore per hæreticos est Spoliata, quæ hucusque
occupantur, Unde Abbas suo Statui et honori Ecclesiæque suæ prospicere, Eccle
siamque Parochialem Bohuminensem Diœcesis nostræ Wratislaviensis cum
omnibus juribus et pertinentijs unire incorporare et annecti dignaremur.
Nos igitur attendentes hujusmodi petitionem iure justam, et rationi Consonam
Statuique et honori dicti Abbatis, et suæ Ecclesiæ consulere cupientes, Præfatam
Ecclesiam Parochialem Bohuminensem, post liberam resignationem supra
scripti Venerabilis Joannis Fridrichowski, ejusdem ultimi et immediate Possesso
ris vacantem præfatæ, cum omnibus et singulis fructibus redditibus, et univer
sis emolumentis ac juribus et pertinentijs Authoritate nostra, vigore facul
tatum à Sanctissimo Domino nostro Urbano Divina providentia Papa VIII
et Sacra Cæs. Majestate concessarum unimus incorporamus et annectimus ad
bene placitum Nostrum, seu ad recuperationem omnium et singulorum bonorum
ad dictam Orloviensem exantiquo spectantium, eorumque realem et actualem
possessionis apprehensionem. Volumus autem ut dicta Ecclesiæ suis debitis
obsequijs non fraudetur, nec Cura animarum in ea negligatur, sed ejus debita
onera per Vicarium Sæcularem aut Regularem assignata illi ex fructibus

et redditibus

et redditibus dictae Ecclesiae portione decenti supportetur. In quorum fidem prae
sentes manu nostra subscriptas, Sigillo nostro Communiri jussimus. Datum Cracoviae
die Octava mensis Februarij Anno Dni Millesimo Sexcentesimo quinto.

Carolus Ferdinandus

Ad mandatum Serenissimi et Reverendissimi
principis proprium.
J. Wl. Lanz.

30 Ego Frater Joannes Bochnens Prior Conventus Oswiecinensis Ordinis Praedica
torum, Universis et Singulis quorum interest, Notum facio, et fidele testimonium
reddo, quod post restitutionem Conventus Tessinensis Ordinis Nostri factam, per
Olim Illustrissimum Dnum Dnum Adamum Venceslaum Ducem Thessinensem de
Anno Dni 1602 primus Prior post praedictam restitutionem existens, Vidi
oculis meis apud olim Generosum Dominum Erasmum Ruczki pro tunc Cancella
rium Thessinensem litteras in pargameno scriptas. N. Abbatis Orloviensis
Ordinis S. Benedicti cum subscriptione manus ipsius propriae, quibus oppi
gnoravit Villam dictam Koczobontz ad Abbatiam Orloviensem pertinentem
Generoso Dno Ruczki de Rucz, in Summa Centum aureorum cum hac Conditi
one si in uno anno non restitueret R. D. Abbas Centum aureos Dno Ruczki
Villa cum jurisdictione et omni Dominio caderet Dno Ruczki. Praeterea cum
nobis restitueret supradictus Dux bona ad Conventum nostrum Thessinensem
pertinentia, proponebat et Villam Orlovam, quam nos nec tangere volebamus
scientes quod non ad nostrum Conventum, sed ad Abbatiam S. Benedicti pertineret
Ipse quoque Dux solebat dicere, quod ad dictam Abbatiam Orloviensem duodecim
Villae spectabant. Praeceperatque mihi ut significarem Venerabili Capitulo Tyne
censi, quatenus Abbatiam Orloviensem recuperare curarent, quod et feceram, sed
peregrinatio Romana, et mors praedicti Ducis in brevi Subsecuta, et malitia rebel
lionis, et alia multa mala quae in Silesia grassabantur praedictum Negotium
impediverunt. In quorum fidem Sigillum Conventus Oswiecinensis subprimi feci, et
manu propria subscripsi. Datum in Conventu Oswiecinensi die 12 9bris Anno 1636.
Idem qui Supra F. Joannes Bochnens
Prior Conventus Oswiecinensis mpp

57
31 Ich Rudolff Sobek Freyherr von Kornitz auf Groß und klein Sigersdorff
Landek und Blogotitz. Ihro Röm: Key: Majest. Rath und dieses Erb Fürsten
thumbs Teschen Landeß Hauptmann. Auf gebührender Ersuchung deß Hochwürdi
gen Herren Patris Gaudentij Lipnicky Abbtens zu Orlau Sac. Ordinis
Benedictinorum gebe hir mitt diesem wahrhafftigen Attestatum, daß ich
von dem seligen (titul) Herren Wentzel Pelka von der Neystadt
und auf klein Kuntzendorff offt mahls gehöret habe, daß nach deme
noch bey Lebzeithen weilandte Ihro Fürstl: Durchl. Wenceslai Ducis
Teschinensis die Geistlichen ejusdem Ordinis Benedictinorum, das Klo
ster zu Orlau sub Regimine Rdissimi Dni Abbatis Tynecensis gewesen
Soller hochgedacht Ihro hochfürstl. Gnaden Hoffmarschalk Lesel genandt 32
in daß Kloster mit etlich Fäßlein Tokaier Wein gekommen sein,
und mit denen Geistlichen so stark getrunken, daß sie letzlichen
gezwungen seindt worden, auß dem Kloster zu weichen, und daßel
bige gäntzlich zu verlaßen, und daß in wehrendem trunken ein
Geistlicher bruder sich auf den Glocken thurn retiriret, undt
auß der kratscham von einem Orlaischen Unterthanen und Schützen
Glusek genandt; welchen der selig: Herr Pelka gekennet hat;
roller geschoßen sein worden. Desgleichen ist mir wohl bewust, daß
nach dem tode deß Sel: (tit) Herren Niklas Kuczki deß Fürstenn
thumbs Teschen Landes Cantzlers, daß Gutt Koczobentz der Sel. Herr
Caspar Baron von Borek deß Fürstenthumbs Teschen Landeshaupt
man, und mein Herr Vatter hetten kauffen wollen, nach deme aber

Vernomben

vernommen, daß solches Gutt undt dorff, von der Geistlichkeit angespro-
chen. Alß hat er sich zu dem kauff nicht verstehen wollen, sondern daß
Gutt Kocrobowitz nach iustificierung deß Niklaß so genandten Mittrowsky
von seinen erben der (titul) Herr Niklas von Gurecki erkaufft undt biß
hero in seiner possession haltet, daß diesem alßo und nicht anders ist,
habe ich dieses attestatum sub bona fide, mit meinem Ambts Secret be-
kräfftigen lassen, und mit meiner eigenen handt unterschreiben, so
geschehen Teschen den 26 Januarij Anno 1697.

(28). Rudolph Sobek Schr.

32 Euer Excellentz gnädigsten befehle nach, habe dich alßo baldt in der alten Regi-
stratur nachgesucht, undt in dem vice definib Ambts Bücher wegen der Abtay
Orla, auch dieße formalia gefunden
Abtey Orla in Fürstenthumbs Teschen und dessen herschafft Freystadt
gelegen welche Herzog Friedrich Casimir zum Teschen nach absterben
deß Abtes daselbst eingezogen, undt aus deren überlassung auf 3.
eingeben, bey Ihro Kays. Maj. sich nachmahlen Wentzel von Sacks gegen
Erlegung 4000 thaler eingemeldet Sub Nro 1634.
Es ist aber dieser pussen Acten (: wie einer auch dergleichen alte
acten, bey einrichtung der Registratur gemachte Numeri außweisen :)
schon dazumahlen alß die außtragung von der Kayß. bury geschehen,
nicht mehr vorhanden gewesen, ohne daß man anizo wissen kann wohero
sie etwan würlangen zwischen mege communiciert worden sein. Euer Excell.
Außgezogen aus der Cantzley Anno 1696. Unterthänigster gehorsambster
Christoph Ignatz Altern.

59
33 Ego infra Scriptus recognosco ubicunque opus fuerit, quod inter antiqua Archiva Commissoralia, ubi omnium Ecclesiarum ad Commissoriatum Thessinensem spectantium constitutiones sunt descriptæ hæc formalia reperiuntur.

In Villa Orlova Ecclesia Regularium Ordinis S. Benedicti; Abbatialis olim cum Cura animarum B.V. Mariæ Visitantis Lapidea cum fornice in minori Choro Consecrata, Anniversarium Dedicationis recolitur Dominica post festum SS. Simonis et Judæ. Habet Altaria tria Summum B. Virginis ad partem Evangelij S. Benedicti, ad partem Epistolæ in Majori Choro Sacri Scapularis (NB Pater Fulgentius Hrugowski permutavit ac transposuit hæc altaria quod fuerat a dextris est modo a sinistris) Quod hoc Extractum, de verbo ad verbum in omnibus punctis, ac Clausulis, cum Veteri Archivo Commissoriali Concordet, pro meliori fide ac robore Sigillum Officij Commissoriatus Episcopalis apposui ac nomen subscripsi Fridek 19 Aprilis Anno 1696.

(L.S.) L.S. Samuel Wolff de Brzezna.
Commissarius Episcopalis.

Attestatio ab Eodem Rev(erendissi)mo Commissario de paucitate proventuum in hac Abbatia.

Ego Infra scriptus Commissarius Episcopalis per Ducatum Thessinensem, et adiacentes Districtus debitè requisitus à Reverendissimo Dnō Abbate Orloviensi 42 testor hoc officioso et publico testimonio Parochiæ Orlovensis, tam exiguos esse proventus, sicut mihi ex archivis Commissorialibus et visitationibus constat, ut nec unus Sacerdos decenter ex illis vivere possit, sed Conventus Tynecensis eundem ex potiori inibi alere debeat in Cujus rei fidem Sigillum Officij apponi et nomen Signari feci Datum Thessinij die 24 Januarij Anno Dni 1700

(Locus Sigil) L.S. Samuel Wolff.

34 Tynecensis Abbatia Ordinis S. Benedicti à prima fundatione in possessione Dni Abba
tis et sui Conventus Tynecensis Ordinis ejusdem Diœcesis Cracoviensis, habuit sub se
Abbatiam Orloviensem ut patet ex litteris Apostolicis à Gregorio IX. feliciter recorda
tionis Summo Pontifice sub dato litterarum 7 Idus Decembris Pontificatus sui Anno
primo impetratis. Ad hanc Abbatiam vaccatione occurrente, Dnus Abbas cum Con
ventu suo Tynecensi unum ex medio sui Reverendissimo Dno Ordinario Episcopo Wra
tislaviensi pro tempore existenti præsentaverunt, qui præsentatus instituebatur
ut patet ex litteris Rudolphi Episcopi Wratislaviensis, sub dato Nissæ die 6. February
Anno 1479 Sic præsentati et instituti Fratres ad Abbatiam Orloviensem, bonis
ad eandem Abbatiam ex fundatione et dotatione spectantibus disponebant, Cen
sus inscribebant, ut patet ex privilegijs Abbatis Vincentij Baranowski sub dato
Orloviæ feria 4 post Pascha Anno 1541 Anno 1544 feria 6ta ante Dominicam
invocavit, et Anno 1499 feria 3 post festum S Michaelis. Tandem Anno 1562
(ut hoc ipsum idiomate moravico sub folio 42 expressius notatur) Illustrissimus olim
Dux Wenceslaus Thessinensis vaccante Abbatia post mortem Reverendi olim Joannis
Bretß Abbatis Orloviensis misit Esaiam Krzesky et Pelnischa de Berno Famulos
suos ad monasterium Orloviense, qui Fratrem Jacobum professum Conventus Orlo
viensis et Prædicatorem in eodem Conventu Commorantem varijs suis modis et
quidem compotationibus coegerunt exire de monasterio. Quo facto Dux memora
tus Venceslaus monasterium Ecclesiam Ornamenta, Ecclesiastica Cruces, Calices
patinas, et alios apparatus ad rem divinam peragendam necessarios, nec non
Villas Orlovam, Zablocie, Poremba, Lazy, Dubrowa, Wierzbica, Polonica Ostrava
Germanica Lutynia, Reychwalda, Majus Gorzica Hocrobontz, Pitnarovice
et alias ad Abbatiam pertinentes, nec non jura Privilegia, Regestra, et alia
omnia munimenta ac documenta occupavit et in possessionem suam temere
et defacto recepit. Pro quibus bonis modo violento ablatis et ereptis

Fratres Tynecenses egerunt, tam cum Duce Wenceslao, quàm etiam alijs litterasq; supplices Sacratissimo Imperatori multoties vna cum Intercessiona libus Serenissi Regis Poloniæ porrexerunt, ad quas, quale responsum dederint Sacratissimo Imperatori, patet ex copijs earundem.

Sacratissimus Imperator diversa rescripta sua ex parte dictorum bonorum violenter occupatorum ex Cancellaria sua extradere mandaverunt prout patet ex authentico iudicialiter producto sub dato 28 Augusti 1598. ut videre folio.

Dux Venceslaus non restituto Monasterio, Ecclesiæ Suppellectilem Ecclesiasticam auro, argento, bonis et Villis ac jumentis ablatis ex hac vita discessit. Hæc autem bona violenter ablata et occupata præsentes Generosos ac Nobiles Joachimus Bludowski, Gothardus a Loga, Nicolaus Wilczek, Lazarus Henkel Bohuslaus Sedlnicki, Comes de Slik, Dnā Ruczka vidua, Et Georgius Emerich de facto occupant et detinent. Quare Conventus Tynecensis petit eosdem Citatos ad occupationem et liberam immissionem Monasterij, Ecclesiæ, Auri argenti, Suppellectilis Ecclesiasticæ, Villarum fundorum, Silvarum, lacuum piscinarum, pratorum, Censuum, decimarum, Subditorum restitutioneq; fructuum a tempore occupationis illicitæ et indebitæ, perceptorum damnorum expensarum et laborum recompensationem via juris cogi et compelli directam responsionem decerni, Sententia Commissariorum mediante salvis omnibus beneficijs, et defensionibus juris sibi reservatis, salvo iure augendi minuendi corrigendi.

Daß vorhero gesetzete abschrifft aus einem unter dener Cantzley Archiven dess Fürstenthumbs Teschen sich befundenden Copialischen Instrumento von worth zu worth gezogen, fleyssig collationirt undt in allem gleichlautent bezeiget, ob daß hier unter gestellete Cantzley Insigel des königl. Ambts der Landes Haubtmannschafft in Fürstenthumb ~~Teschen~~. Actum Teschen den 6. Augusti Anno 1696. Locus Sigilli.

Informatio ac relatio ex antiquissimis Scriptis qualiter quomodo et perquos bona Abbatialia fuerint distracta.

Decedente Dno Friderico ipsius fideijussores quod aliunde non esset solvendo Creditoribus, impetrato Consensu à Cæsare Maximiliano Augustissimæ memoriæ, et præsentibus aut sic disponentibus Commissarijs Cæsareis, Dominia ab eo relicta, nempe Bielsko et Fristak, simul cum Monasterio Orlovensi, inscio et non Consentiente Conventu Tynecensi vendiderunt.

Emerunt igitur Dominium Fragstadiense Dnus Gasparus Welczek, Dnus Wenceslaus Cygan et Dnus Bernardus Barski cum Dominijs Abbatiam hanc adjunxerunt.

Dnus Barski deinceps facta Commutatione cum Dno Venceslao Cygan in solutionem sui debiti Raychwaldum et alia bona ab eo accepit, et vice versa Fristatum una cum Abbatia prædicta ei dedit.

Sed et D. Cygan acceptans hanc Abbatiam in sortem sui debiti fidejussoribus sibi itidem caveri curavit, si ille videlicet, vel ejus hæredes aut Successores aliquando præfatam Abbatiam Conventui Tynecensi restituerent adachij ut ipsi debitum illud cujus causa Abbatia hæc ei cessisset, illis nempe hæredibus solvere tenerentur. Hunc igitur modum, cum Abbatia hæc occuparetur, et eius bona essent distracta, invigilarunt anteriores Abbates Tynecenses suo Juri, hocde Spolio apud Serenissimum Regem Poloniæ Sigismundum Augustum tanquam Patronum utriusq Monasterij, Conquerentes. Egit itaque Sac: Regia Majestas per Suum Oratorem apud Sacram Cæsar: Majestatem de restitutione hujus Spolij

Supplicarunt etiam ipsi Abbates hac de re Cæsari Ferdinando et Maximiliano, quod modernus quoq Dnus Abbas fecit, et Supplicem libellum circa Sacræ Majestati Cæsareæ nunc feliciter imperanti exhibuit, Sunt itaq edita mandata et rescripta Cæsarea ad unum et ad alterum Ducem Thessinensem, ut Abbatia hæc Orloviensis restitueretur Conventui Tynecensi

63 Sed Ducas nihilo magis eam detinuerunt et postea alienarunt ut praescribitur.
Sed subsequenter convenerunt Anno 1592 Leopsicium Dnus Tridena Fidejussores cum Dño Walczek Gyggan et Barski, qui bus (iuxta praemissa Dominia scilicet Bielsko et Fristat, una cum hac Abbatia Orloviensi vendiderunt, ea sane de causa convenerunt, ut ex venditione contracta pretium eorundem Dominiorum reciperent.
Id vero cum Dnus Abbas Tynecensis rescifet, misit quoque ad suum Nuntium Matthaeum Karpinski una cum alijs Nobilibus. Qui quidem Nuntius nomine Dni Abbatis et Conventus praedicti institit et rogavit, ne, Dni emptores peccuniam suam in Solutionem Monasterij Orloviensis, et bonorum ad illud spectantium frustra et inaniter eas iactando expenderent. Scripsit etiam hac de re ipse Dnus Abbas ad eosdem Dnos Emptores, sed illi horum nihil curantes, et Nuntium atque litteras Dni Abbatis despicientes, ultro de emptione convenientes solutionem hanc praestiterunt fideiussoribus ac ea praestita Abbatiam hanc, et bona ipsius sibi usurparunt. Contra igitur hoc factum protestatum est a Nuntio Dni Abbatis, estque haec protestatio actis Lipsiensibus inserta, ut plura in suo Originali id est in Commissione Romana et antiquioribus scriptis.

35 Anno 1696 Ex mandato Augustissimi Leopoldi Imi statuitur testium iuratorum pro acceleranda aut maturanda causa sat magnus numerus tam ex Ecclesiastico statu, quam Saeculari, et tam ex Civitatibus quam ex Pagis ut clarius mandatum infra insertum, ac depositiones quorundam Principaliorum, (cum difficile sit omnes scribere) docent. Leopoldus.

Dilecte fidelis post quam apud nos, et gloriosos Majores Nostros instructa à Sexaginta aliquod annis per Monasterium Sancti Benedicti Tynecense in Polonia propter

Abbatiam.

Abbatiam Orloviensem, et ad hanc olim pertinentes Pagos, ad restitutionem horum diversæ querellæ et moventes preces oblatæ, ut nos itaq3 clementer resolverimus, hanc tam diu voluntatem, rem, cum Nominatum Monasterium fundatum seq. indicet, et hujus praetensionem probare intentionis sit, ejus cognitionem nostro Oberambtico iudicio Ducatus inferioris Superiorisq. Silesiæ per delegationem clementer offerre; Penes autem ex vestro actis quantum clementer advertimus, quod optima documenta de hoc toto negotio et quomodo cum coarctatione predicti Monasterij, simul ad hoc pertinentium Pagorum cesserit, quid etiam tractu temporis propterea Ulterius secutum, apud Archivum Nostri hæreditarij Ducatus Teschinensis invenienda esse possent, et electo nostro Regio Oberambtico iudicio horum expostulationem in Casu necessitatis clementer Commisimus.

Quare mandamus nos tibi hisce clementer, ut quando Nostrum sæpius nominatum Regium Oberambticum iudicium aliquod documentum hac in Causa à te petet, tu tale eidem debitè exquirere permittere et fideliter reddere scire possis, Supra Viennæ die 27 Januarij 1696. Ad Teschinensem Provinciæ Capitaneum.

Ego infra scriptus testor fide Sacerdotali, mihi ex publica fama, tam Nobilium quàm Sacerdotum imo omnium Sæcularium |: nullus etenim hic est qui hoc ignoret :| notum esse, Orlovicæ fuisse Abbatiam et Monasterium Ordinis S. Benedicti, ad quod Monasterium plura alia bona spectasse dicuntur, sed exinde tempore hæreseos ejectos et exturbatos esse |: aliqua tamen bona ex his creduntur oppignorata :| Orlovâ autem expulsos fuisse. Unde et in recognitionem sui Juris, post factam Ecclesiarum Catholicis restitutionem, mox pro Benedictinis est missum, et illa Ecclesia Orloviensis est illis tradita, sed bonum ipsum, sive Pagum ejsdem ademptum, huevsq3 hæreticus Dominus Bludowski vocatur occupat. In fidem horum meliorem, me manu propria subscripsi, et Sigillum apposui Fridek Die 12 Junij 1697 Locus Sigilli Henricus Samuel Wolff Archipresbi. et Pars Commissarius Episcopalis.

65.

Ego infrascriptus ubique, et vel maximè ubi necesse foret, vi Rescripti Venerabilissimi et Illustrissimi Officij Consistorialis Episcopatus Wratislaviensis, supra positiones, et inculpationes à Reverendissimo Dno Gaudentio Lipnicki Ordinis Sancti Benedicti Abbate Orloviensi mihi propositas, fide et conscientia Sacerdotali ita respondeo atque testor sequentibus responsorijs.

Interrogata.	Responsoria.
1 An mihi notum sit, quod prius Centesimo Anno vel Saeculo Monasterium Orloviae in Tessinensi Ducatu fuerit	Ad 1mum Supra quod respondeo, quod sic, hoc tamen ex solo auditu ab alijs habeo, à quibus autem, et ubi non recordor.
2 Quales Religiosi in eo fuerint an non Ordinis S. Benedicti Nigri Monachi	2 Similiter me audivisse quod Religiosi S. Benedicti ibi fuerint, Refectorium, ubi nunc stabula sunt habuerint profiteor.
3tio A quo? et ubi hoc audiverim	3 In primo Responsorio patefactum est.
4 Quam procul ab hinc Orlovia disita sit.	4 Uno miliari.

Quod haec solum et nulla alia ex propositis mihi innotuere, ut supra fide Sacerdotali ac Conscientia testor. Majoris verò roboris gratia me propria manu subscripsi Sigilloque meo consveto munivi, Fraystadij in Residentia Archipresbyterali die 6 Mai Anno 1697

Locus Sigilli Jacobus Franciscus Buczek Parochus et Archipres Fraystadij

In Nomine Dni Nostri Jesu Christi Amen.

Mandato Venerabilissimi et Illustrissimi Officij Consistorialis Episcopatus Wratislaviensis, ex Generalibus Compulsorialibus Reverendissimi Gaudentij Lipnicki Ordinis S. Benedicti et Abbatis Nominati Orloviensis inductus. Ego infrascriptus Curatus et Parochus Oppidi Strumen in Ducatu Tessinensi

tribus milliaribus distans Orloviâ. Vir 64 annorum ætatis suæ, tali bona fide et conscientia Sacerdotali exhibeo testimonium.

1mo A quo introductus sum ad Beneficium Parochiale Strumenij a 35 nimirum annis à diversis, diversi status audivi hominibus, Orloviæ aliquando Abbatiam et Monasterium fuisse cum aliquod Religiosis Benedictinis, sicut et ad illam Abbatiam aliquot Pagos spectasse, sed hos Duces Tessinenses hæresi invalescente illis ademerunt.

2 Maximè et fundamentaliter de hoc audivi ante 34 annos à piè defuncto Reverendissimo Joanne Adamo Fritsch Decano et Commissario Episcopali Ducatûs Tessinensis Viro 70 annorum, qui quondam apud piè defunctam Elisabetham Lucretiam Ducissam Tessinij aliquod annis Capellanum egit Aulicum, ille mul totics retulit quomodo in Aula Sua sæpius perceperit non tantum Abbatiam Orloviæ purè fuisse cum Religiosis Ordinis S. Benedicti, sed etiam bona in Ducatu Tessinensi habuisse, nimirum Orlova, Kocrobany, Zablocie, Wierzbica, Dubrowa etc: Sed hæc ab ejs ablata hæresi exorta in Ducatu Tessinensi aliquibus de Nobilitate data.

3 Audivi à defuncta ante aliquot annos Hedvige Grocholska fœmina Octuagenaria quondam Uxore Nicolai Grocholski Orloviæ Capitanei ibidem degenti, et Servienti (qui Nicolaus Grocholski Anno 1636. mortuus est Strumenij et Sepultus) Fœmina hæc retulit quod ibi Monasterium quondam fuerit, in quo fuerint Nigri Monachi, habentes aliquod Pagos, ut est Orlova, Wierzbica, etc: ut supra, ex quibus unius maximè recordabatur Religiosi Henrici dicti, qui habitabat in Arce, item dixit quod ex Arce pergula fuerit ad templū Orloviense.

4 Idem plane quo ad omnia fassa est Marianna Miklerka fœmina 70 Annorum, et Consulissa Strumenij, quæ etiam aliquo tempore habitavit Orloviæ

67. apud Sororem suam defunctam Hedvigem Grocholskianam in juventute sua.
Quod haec ita sint bona fide reitero verbum et conscientia Sacerdotali atte
stor, ac Sigillo quo utor corroboro Datum Strumenij 20 Martij A. 1697.
Locus Sigilli Pr Joannes Isidorus Janus Parochus et Curatus Strumenij

Nos infra scripti ad compulsoriales Reverendissimi et Illustrissimi (: pl. tit. :) Officij nostri Consistorialis Episcopatus Wratislaviensis, super positiones, et in culpationes à Reverendissimo Dnō Gaudentio Lipnicki Ordinis S. Benedict. Abbate Orloviensi nobis propositas, fide et conscientia Sacerdotali hoc verita tis testimonium debitis in locis rati habendum perhibemus, atque ita sequen tibus ad interrogatoria puncta respondemus.

Interrogatoria	Responsoria.
1 An nobis notum sit quod priori Centesimo Saeculo Monasterium Orloviae in Teschinensi Ducatu fuerit.	1 Super hoc respondemus quod ita, id tamen ex solo auditu ab alijs intelleximus.
2 Quales Religiosi in eo fuerint, an non Ordinis S. Benedicti vel sic dicti Nigri Monachi	2 Similiter nos audivisse quod fuerint Religiosi S. Benedicti.
3 A quo et ubi haec audivimus	3 Audivimus à Venerabili Sacerdote et Parocho Raychwaldiensi Martino Gregorides Orlowiae, dum fuissemus in Sollennitatibus ibidem. Deinde à Gregorio Broza Vitrico Ecclesiae Ditnaroviensis et à Paulo Remes libero Colono ejusdem Pagi
4 Quam procul ab hinc Orlovia.	4 medio miliari.
5 An verum sit quod ad idem Monasteriū multi Pagi in Superiori Silesia Siti Spectaverint.	5 audivimus quod ita

6. Quomodo hi Pagi vocentur

6. Pro certo recordari non possumus de omnibus qualiter cognominabantur.

7. An non hi Pagi Orlova, Lazy, Poremba Dubrova, Polowica Lutynia, Wierzbica major Gorzice, Polon Ostrawa, Cierlicko, et quædam partes in Dietmiarovice vel alij et qui fuerint.

7. De his specificatis etiam audivimus, et quidem in Ditmarowitz de duobus Colonis et piscina sic dicta Farnik, quondam pertinuisse ad Claustrum Orloviense. Coloni ubi nunc Kranka Et Joannes Niemieczek.

8. Unde nam illis hæc omnia nota sint

8. Jam hoc responsum in tertio puncto ad hoc.

9. Quænam hæ Personæ fuerint.

9. Jam etiam et supra hoc in tertio puncto hic hoc audivimus, quod omnes testes idonei fuerint, qui nobis narrarunt. Nam præfatus Venerabilis Pr Gregorius Beneficiatus post expulsos Prædicantios immediatè Succes sit, et Parochum egit plus quam quadraginta annis, etiam iam ad secundas primitias appropians in bona Senectute mortuus.

Alij duo supra mentionati honesti Viri etiam annosi unus septuagenarius et alter Sexagenarius narrarunt nobis, quod à Prædecessoribus suis perceperunt Anno 1672 Quod hæc solum et nulla alia ex narratis nobis innotuere, uti supra fide et Conscientia Sacerdotali testamur, et pro meliori robore nos propria manu subscripsimus Sigillisque nostris Consuetis munivimus Dittmarsdorffij in Domo Parochiali 1 2 Maj

Anno 1697 Locus Sigilli Paulus Franciscus Buchalius Parochus loco Lutinensis

Locus Sigilli Joannes Nicolaus Buchalius Presbyter Diœcesis Wratislaviensis germanus et Coadjutor ejusdem mppa

Hæc documenta aut testimonia producuntur solum ex statu Ecclesiastico, qui a ex Statu Sæculari hoc ipsum probant ac Confirmant fuisse Monasterium Orlovicæ in Eoque Monachos Nigros ac ad illud multos Pagos spectasse.

36 Ex fama universi Populi; quod fuerit Monasterium Orloviae, satis probae ut sub Nro 22, 28, 30
31, 32, 33, 34, 35, et haec proba ex Silesia, Ex Moravia verò sub Nro 21 Otro incum. Dni Pa
procki. Ex ~~Moravia~~ Polonia sub Nro 4. 10, 11, 14. 22. 29. 37. 39.

Andr. abbas 1515

37 Nos Stanislaus Baranowski Divinâ Patientia Abbas, Stanislaus Prior, Martinus Subprior
Blasius Thesaurarius, totusq Conventus Monasterij Tynecensis Ordinis Divi Patris Bene
dicti Dioecesis Cracoviensis, Significamus tenore praesentium universis quibus expedit,
Quia Venerabilis Dnus Andreas Abbas Orloviensis Conreligiosus noster in Christo dilectus
Villam Zabloçie vulgo appellatam in districtu Fraystadiensi consistentem, ac ad Abba
tiam Orloviensem omni jure, et proprietate pertinentem cum Illustrissimi Principis
Dni et Domini Casimiri Teschinensis, Majorisq Glogoviae Ducis, Atque Supremi utriusq
Silesiae Capitanei Consensu, et admissione Nobili Dno Petro Osinski de Zytna in
Hermanice haeredi residenti, Suisq filijs Henrico et Wenceslao, eorumq legitimis
haeredibus, et Successoribus in Centum florenis moneta Communi, nummisq in eodem
Ducatu communiter currentibus, sub titulo reemptionis invadiavit, et obligavit, et hoc
ob hanc causam rationemve, ut Sculteciam in Villa haereditaria ejusdem Monasterij
Orloviensis dicta Dubrowa emptam exsolvat, eidemq Monasterio jure haereditario
appropriet aeviternè, Consentimus itaq eidem Religioso Fratri Nostro Dno Abbati
omnia praemissa faciendi, modo etiam praemisso, jure reemptionis videlicet Mona
sterio saepefato Orloviensi in futurum resignante. In quorum omnium Singulo
rum praemissorum Consensum hujusdem approbantium fidem et firmius testimo
nium Sigilla nostra sunt appensa. Datum Thyneciae feria tertia post invocavit
Anno Dni Millesimo Quingentesimo quindecimo.

1515. Vendit. Vill. Zabloçie Andr. de Zabierzow Abb.

38 My Jendrzey z Zabierzowa Oppat Orlowski y z będącemi Oppaty Orlowskiemi, potom
kami mojmi, z przedesla radą starszych moich a z wiedzeniem Kaplanow mych, ktorzi
na tenczas przi mnie są z wlascza znając dobro vzytecne Klostora a Conventa Orlow
skiego, z wolą a wiadomoscią Xiązęcia Kazimierza Jego Mosci Pana Mego milosciwego
a Pana.

a Pana Nego Wierzchniego, tesz zwoley a wiadomoscią Xiędza Stanisława Oppata Zwierz-
kiego Jego Mści Pana Nego. Oznaymuię tym to listem wszytkim ziawnie zem zastawiel
a przedal na prawy krzescianski widerkauff, a na zasz wyplaczenie Wies swoię własny
niezawodney mianym Zablocie we Frystackim kraju lezączą, to wsytko prawo, czo
ia tam mam, za sto Złotych pieniędzy, ktorech od kupuiących zupełna zapłaczone
w swoię mocz przyiąl, ze wsytkim prawem tey Wsi a panstwem nic niewyiąwszy
ani pozustawiwszy w tych miedzach a graniczach, i iako z ta Wes iest sama w sobie
od starodawna od ginych dziedzin wymierzona a wygraniczona tak iako ch Ja ią
sądzierzal a uzywal Schlachetnemu Panu Piotrowi Ossinskiemu w Ffarmanicach
Jędnaiowi, Wacztawowi Synom iego a ich Blizsem Erbom, a Slachetny Pani Kata-
rinie Manzolce iego własny. Ja z wierchu pisany Oppat y z będaczęmi Oppaty
Orlowskiemi, nicz sobie na tey zwierchu mianowany Wsi niepozustawiwszy, ani
pozustawiaiąc, tylko taczmo sobie y będącym Oppatom pozustawiel, anicz inego.
A za tych Sto Złotych na gone pisanych przi kupielech a przidzielel na wiecznie
Szoltystwo we Wsi Nasy Dambrowy, ktorez to Szoltystwo iest pozytecznieyse
ku Konwentu nizeli iedna Wies nasza, a niedawno za to Szoltystwo dawano stiry
sta Złotych, Jezeli bych ia albo będący Oppatowie Orlowscy, tę na gone pisa-
ney Wies, zasz wyplacic chcieli w summie sta Złotych, niaschodno zasztym a za-
dzierzalym duchodom kupiecielow nasych, to sobie kupicielowie nasi wolno bez
prekarki nasey wybrac maią. A gdy bych my ym Summę sto Złotych pisany
polozyli w Miescie Niemieckia Ostrawie, kupicielowi nasi będą nam powinni
Wies z wierchu pisany postąpic bezwszego zmatku a forteli. A gestliby
na Wierzchu pisany Wies kto nazeknąl prawem duchownem albo swieckim
albo iakim kolwiek narokiem, My z wierzchu pisany Oppat y z będaczęmi

7A

Oppaty slubuiemy swą dobrą wiarą często pisaną Wies oswobodzic oczysac od wszystkich narokow przekazek wszelakich tolo razy, wielo razy by tego potrzeba była, kupicielom Naszym swym własnym nakładem a prazą. Tosz du zwierzchu pisany Oppat slubuię swą dobrą wiarą list swoy natę zasta wę wydzwignąc od Xiążęcia Jego Mosci Pana Mego Miłosciwego, tesz od Xiędza Oppata Tynieckiego Jegomosci potwierdzenie wyiednac na wey list a natę Wies Zabłocie, ze iest Ich Mosciow wola tey Zastawy a widerkauffu. Jtem ze z wierzchu pisany Piotr Ossinski z Syni Ortowski a Erba ni Swemi, mają tey z wierzchu pisany Wsi pozywac iak swego własnego dziedzictwa, iak sie gim nalepi zdac a lubic bydzie berewszy naszy a będących Oppatow Orłowskich przekazki, y zadnego inego człowieka tych ludzi w tey często pisany Wsi terazniejszych y będących my prze pusceli a mocy tego listu przepusgamy ze ~~tele~~ wszy naszy poddanosci a powinnosci. Ukazalichmy a ukazuiemy tey wszytką powinnosc a prawo ktorech my w tey Wsi mieli kupicielom naszym, tak długo do wypłaty naszy. zwierzchu pisany. My zwierzchu pisany Oppat y z bydącemi Oppaty dawa my tymto listem pełną mocz a prawo kupicielom naszym y iech wierny ręcze gdy by sie gim niezdalo tey Wsi a zastawy dzierzec, bedą mocz miec w tey Wsi Summie stattatych tey Wies zastawic Swieckiemu albo duchownemu Człowieku, bez wszelakie naszey przekazki a odpornosci, a wszakze bez skody wypłaty naszy. A ktoz by tento list miał z ynemi listy tego mego potwierdzenia, z dobrą swobodą wolą kupicielow

naszych

naszych, ten kazdy ma, a miec będzie tey pelney mocz a prawo bez umniey
szenia, iako oni sami kupicielowie na gorze pisani, iako kiedyby gim
tento list slowo od slowa swiadczyl. A tymu na swiadomi dwy pieczęc
... Konwentney ktemu to listu priwiesiedzich kazal. Ktory dany a pisa
ny w Orlowy we wtorek dzien swięty Panny Dorothy, Roku od Narodzenia
Syna Bozego tysięczczego pięcszetnego pietnastego poczytaiąc.

(Ocul. Sig.) 1497. Commutatio villae Wierzbica p. Joa. Abb.

39 Illustrissimo Principi et Dno Domino Casimiro Dei Gratia Duci Thessinensi Dno Grati
osissimo. Joannes Divinâ providentiâ Abbas totiusq. Conventûs Fratres Monasterij Tyne
censis Ordinis S. Benedicti Cracoviensis Dioecesis. Omnes in Christo devotos et debitam
reverentiam cum Commendatione Illustrissime Princeps et Dne Dne gratiosissime
Venerabilis ac Religiosus Frater Noster in Christo Carissimus Joannes Orloviensis Abbas
Terrae Ducatûs vestri relationem postulatoriam, cum ea quâ decuit religionis reveren
tia, in medium Nostri protulit exorans sibi praeberi nostrum consensum et assensum ad
commutationem faciendam cum Illustrissima Dominatione vestra, pro affectu ejusdem
vestrae Illustrissimae Dominationis cum bonis dictis Wierzbica, dictae Ecclesiae et Abbatiae
Orloviensis Vestri Ducatûs et Provinciae, pro alijs bonis Vestrae Illustrissimae Dtionis
in simili competentibus utilitate ac profectû providentis devote explicando pietatis
gratiam, affectum, patrocinium ampliacionisq. ejusdem Vestrae Illustrissimae Dtionis
Omnibus amplexati, extat ille locus praefatus seu Monasterium una cum Abbate
Commorantibusq. Fratribus. Nos verô ea attendentes gratiarum actionem promissa
immortali gratiosissime annuimus consensum sit et assensum ad devote porrigendam
plenariam facultatem praefato Dno Joanni Orloviensi Abbati ad faciendum prae
ventes ac conferentes, promittentes quidquid fecerit ratum, gratum, firmumq.

habere per presentes litteras Nostras Sigillo Communitas. Insuper iteratis vicibus humillime eandem Vestram Illustrissimam Dominationem exoramus, dignetur nos perdictumque locum una cum Fratribus gratijs premio et favoribus pro innata Clementia prosequi, meritaque in Divinam pietatem accumulare, Sua Vestrorum et posterorum, Nosque habere et Nostros Successores eviternos Exoratores, et pro Parente in longevum et ejusdem Dni Millesimi Quadringentesimi Nonagesimi Septimi.

Daß Vorstehende gegenwärtige abschrift auß Einer unter denen Cantzley Archiven deß Fürstenthumbs Teschen sich befindenden Metrica von Wortt zu wortt gezogen fleyßig collacionirit, und in allem gleich lautend bezeiget und daß hierunter gestellter Cancellay Insigel deß Teschen den 6 Augusti Anno 1696.

Infra Scripta Decreta ac Submissiones confundunt cautiorem.

40 Sacra Cæsarea nec non Hungariæ Boemiæque Rex etc: Propter Dnum Jacobum Piotrowic Abbatem Orloviensem ad Nuper porrectam Supplicam hisce notum facit, quod prenominata Ces: Reg. Maj. scripta et Documenta porrecta ã Monasterio Orloviensi hujusque praetendentibus, sicut etiam Regij Appellationis Collegij, super has concinnatas judiciales oppiniones vident, et quod in has necesse consideraverit.

Et quoniam tantum deprehendit, quod hæc res non ita instructa sit, ut desuper definitive judicari possit, sed majori et ordinabiliori demonstratione necesse sit, quam ob causam in quantum prenominatus Dnus Abbas petitarum partium Possessores ad ulteriorem adjudicationem non admiserit, sciat illas foro competenti ordine judiciali desiderare.

Secundum quod se dirigere ulterius sciat. Decretum per Imperatoriam Maiestatem in Consilio Boemico Wiennæ die 29 Aprilis Anno 1656.

Wilhelmus Comes Slavata mpp
Albertus de Colowrat mpp
Früsleben mpp.

41 Sacra Caes: nec non Hungaricae et Boemicae, Regiae Majestatis Dni Nostri Clementissimi, Nomine Reverendo Dno Ildephonso Tremecki Abbati Orloviensi intimandum altissime nominatam S:C: R: Majestatem, ex diversis ejusdem humillimis memorialibus bene intellexisse, qualiter pro redintegratione Pagorum et appertinentium antiquitus ad Monasterium Orloviense spectantium, saepius instanter humillime supplicaverint. Post-quam autem S. C. Reg. Majestas facta rei propositione eam nondum ita instructam deprehendit, ut constans conclusio desuper capi aut in publicum prodire posset, verum summe necessarium esse duxit negotium solidius è fundo disquirere. Ideirco Dnus Abbas eousq patientiam habebit, interimq pro directione hoc sibi applicare sciet, Cui saepius altissime mentionata S.C. Reg. Majestas de caetero gratia sua Caesarea Regiaq propendet. Decretum per Imperitorium Regiamq Majestatem Die 4 Mensis Julij Anno 1677

Joannes Hartwigius Comes de Nostitz.

Locus Sigilli Ignatius Tam.

42 Sacra Caes. nec non Hungariae Boemiaeq Regia Majestas Dnus Noster Clementissimus benigne audivit, quod non solum Serenissimus Princeps Dnus Sigismundus Augustus Rex Poloniae designatus Sueciae, Magnus Dux Litvaniae ac Russiae etc: Verum etiam Legati Suae Serenitatis, insuper etiam Abbas et Conventus Monasterij Tynecensis ratione Abbatiae Orloviensis, ut ea quae olim una cum Pagis et suis cohaerentijs à Duce Wenceslao Theschinensi occupata sunt, vicissim veris Possessoribus restituantur requisierint et petierint; Quamvis itaque Sacra Caes Mtas hac in re non tantum Serenissimo Regi Poloniae, sed ipsius Serenitatis Oratoribus postmodum quoq Abbati et conventui Monasterij Tynecensis, libenter hac in re ~~non tantum Serenissimo~~ gratificari, benevolè et gratiosè vellet,

975

Verum cum res ita se habeat, quod Abbatia Orloviensis quondam ut praemittitur à Venceslao Duce Tessinensi Sacrae Memoriae ab annis triginta et plus occupata postea à filio ipsius Friderico Casimiro suis Creditoribus tradita, et ultimo etiam alijs cum Consensu Sacrae Caes: Majestatis Parentis dilectissimi Domini Maximiliani piae memoriae et felicis recordationis vendita fuerit, intra quod tempus neque Abbas neque Conventus istius Monasterij Jus illorum prosecuti sunt, sed ita Silentio praeterierunt, facile hinc Sua Serenitas una cum Dnis Oratoribus atque Abbate, et Conventu Monasterij Tynecensis conicere potuerunt, ante omnia necesse est, ut Sacra Caes. Mastas (quo scilicet Jure praenominatus Dux Tessinensis Abbatiam illam occupaverit, atque suis Possessoribus postmodum fruendam tradiderit.) plenam istius causae habeat informationem sicuti Sacra Caes: Mtas: Cum Reverendissimo Principe ac Dno Andrea Episcopo Wratislaviensi Suae Majestatis Consiliario, atque per utramque Silesiam Supremo Capitaneo, ut omnia perspecta, et explorata ad Sacram Caes Mtatem humillime praescribat clementissime injunxit, et demandavit, ubi postea Sacrae Caes Majestati omnia relata ac exposita fuerint Sacra Caes Mstas ita negotium hoc sibi clementissime commendatum habebit, et sine ulteriori mora causa haec, vel per Commissarios, vel alium ad eum finem quem Jus et aequitas postulabit deducatur et perficiatur, Ex Consilio Imperatoriae Majestatis Bohaemico Pragae 14 Aprilis Anno 15900. 1592.

43 Caesareum Decretum Viennae obtentum Anno 1695.

Sacrae Caesareae atque in Hungaria Boemia Regiae Majestatis

Nomine

44 [illegible] Mssinequanihil [illegible] 93

nomine Rdo Dno Gaudentio Lipnicki Ordinis S. Benedicti gratiose signi
ficandum. Alte memoratam Caesaream Majestatem Supplicationem ab ipso
sub 19 Decembris Anni praeteriti porrectam, in puncto Abbatiae Orlovensis
cum appertinentijs, una cum litteris Commendatitijs ritè considerasse, simulq;
proferenda decisione plenaria in hoc negotio valde esse propensam,
si modo Acta et instrumenta haberentur completa, quâ de causa, tam
supremae per utramq; Silesiam Curiae, quam tribunali appellationum
quod Pragae subsistit serio demandasse, ut quam proximè acta apud
memorata tribunalia hoc in negotio existentia transmittantur; Non
gravabitur igitur Dnus supplicans interea paululum habere patientiam
secumq; evolvere poterit utrum pro maturanda executione hujus man
dati operam suam, uno vel alio modo impendendam è re esse duxerit,
Id quod alta memorata Sacra Caes: Mtas Dno supplicanti hisce signi
ficare decrevit, Caesaream Regiamq; gratiam eidem Confirmans

NB Sub hoc Numero tota Series actionis concluditur ac inde formari debet Decretum.

44 Per acta Commissione Doniana (ut Relatio ejus sub Nro 22 notatur de
Anno 1637.) in qua est demonstrato ac agnito spolio ~~per quam~~ fuerant reintroducti Monachi Tynecenses ad
possessionem Ecclesiae, ubi etiam constituit adversa pars valde exiguam ac subtilem
provisionem Electo Abbati ac Vicario administranti Sacramenta (ut vide
re est in attestatione sub Nro 33) videlicet unam maldradam frumenti
et pratulum unum exiguum pro alendis equis cum casula simplicissima
stramine tecta in qua habitarent una cum familia in uno miserabili
cubiculo. Tandem videns Conventus Tynecensis quod inibi residentes
debebat sustentare, ac providere illis victum et amictum, tum Sarta

Haec informatio datur correctior folio 93
NB Sine qua nihil agendum

Tecta tam Ecclesiæ quam Parochiæ restaurare ac ædificare (quod fit ad hæc usque tempora) ordinavit ad Augustissimum Imperatorem electum Abbatem Jacobum Piotrowicz, qui obtento dilatorio Decreto (ut insertum est sub Nro 40) expiravit. Quo extincto supplicavit denno Anno 1640 ad Augustissimum Imperatorem de restitutione bonorum Orloviensium per Electum Abbatem Goliszowski, qui unico memoriali porrecto Viennæ forte ex apprehensione tardissimi progressus vitam inibi finivit. Nec tamen hanc mortem Conventus Tynecensis apprehendit nam itemm Anno 1671 alium Abbatem Ildephonsum Trzemecki misit ad Augustissimum Imperatorem cum Supplici libello à Serenissimo Michaele Rege Poloniæ, qui obtento favorabili Decreto (ut hoc ipsum notatur sub Nro 41) modicum patientiæ habeat, usque ad sincerisationem seu meliorem informationem Causæ: Omnem ergo Conatum adhibuit Seniculus Pater pro informanda causa, ut ejus munimenta docent, ac tandem debilitatus senioque confectus resignavit. Post cujus resignationem alij ~~[illegible]~~ assionem Abbatum prosecutionem juris ac promotionem Causæ bella, pestes impediverunt ~~curarunt~~, Ast demum Gaudentium Lipnicki Anno 1694 Conventus Tynecensis misit, qui multis Curis ac laboribus pertæsus et magis inedia tempore obseratorum passuum et ob pestem in Polonia grassantem miserrime Orloviæ obdormivit, ac ibi sepultus, obtento etiam à Cæsarea Majestate benevolo Decreto ut sub Nro 43 notatur et alijs rescriptis prout diversæ Cancellariæ testantur.

Ac videns pars adversa ejus sincerissimam promotionem Causae, tum tendentas progressus (et maxime ex Communicatis sibi ab eo omnibus Privilegijs ac Documentis) ad finalitatem felicem; Opposuit ipsi Cautionem (quae concurrit solum temere litigantes) quâ objecta fecit recursum ad Augustissimum Imperatorem Supplicando (quia Cujus est leges condere ejusdem etiam Solvere) ut se contentarent cautione juratoria ubi etiam obtento rescripto ad Suppremam Curiam Wratislaviensem ac Dnum Capitaneum Tesinensem pro parere, seu ut suum hac in re sentimentum darent, quod postmodum datum ac remissum fuit ab utroqz subsellio favorabilissime pro parte Nostra in Anno et 700 die Mensis Junij 30, Cujus contentum formale. Cautio pro temere litigantibus est adinventa, sed quia Abbas Orloviensis cum Conventu Tynecensi non temere litigat, quia probat fundationem cum Confirmatione Summorum Pontificum: Probat Possessionem: Ad extremum probat expulsionem. non videtur temere litigare; quade causa liber debet esse ab omni Cautione; sed nec haec sententia de facto ipsum juvit, cum adversa pars nullo modo voluit aut vult declinare ab ea: Tandem iam ultimo volens hanc piissimam causam maturare, submisit se eam dare ex suppellectili argentaria Ecclesiastica Tynecensi, nullum consensum habendo tam ab Abbate ~~cum Conventu~~, quam etiam â Sacra Nuntiatura pro illo tempore Administratrice in Spiritualibus Conventus Tynecensis, quâ tamen oblata assignata connotata ponderata ac Censori ptas (ut infra Polonico idiomate specificatur) pars adversa noluit contentari, imo duplicem protestationem in Suo Ducatu contra eam et Actorem fecerunt. ut etiam infra notatur

79. Sed forte non innaniter, et non sine fundamento Illustrissimi PerIllustres ac Nobiles Domini Dni Provinciales opposuerunt cautionem Electo Abbati Orloviensi, nam Communicatis sibi ab eo omnibus Privilegijs ac documentis Orloviensibus, quibus visis, lectis, lustratisq videntur sibi ex illis regulam juris applicuisse. Qui succedit in bona succedit in onera. Illi enim dicunt se iustissimo titulo bona ejusdem Abbatiae possidere, quia contracta debita ab Illustrissimis Ducibus dicunt se exolvisse, ut in vim ejusdem peccuniae bona Orloviensia accepisse (qualia bona ~~[illegible]~~ de manibus Spiritualium vi erepta minime spectabant ad debita seu onera Ducum, dum Ducalia bona supermanserint) ut hac ipsam venditionem probant litterae a Sacra Caes: Majestate sub Nro 42. ac Cancellaria Wiertislaviensis sub Nro 32. Capitaneus Teschinensis sub Nro 31. Nihil itaq restat ad formandum Decretum, nisi ut bonorum divenditorum ac distractorum in Congressu Leopoldij penes fidejussores Illustrissimorum Ducum de Anno 1575 illorum contractus taxationes et divisiones demonstrentur, ac in quali summa ac valore possidebantur aut possideantur. Quia primo aliqui praenominatorum Possessorum habent suas Evictiones, ut una est super Dubrovam et Pombam, quae facta fuit post expulsionem Anno 26. videlicet Anno 1588. à PerIllustri Dnâ Ruczka agonizante et recognoscente ultima voluntate ut sub Nro 24. Quod si bona spectantia videlicet Dubrovam et Pombam restituere cogarentur PerIllustris Dnus Bernardus Barski Conventui et Abbati Orloviensi: deberet in sui satisfactionem occupare Superiorem Villam Marklowice, ac non citius de illa cedere nisi illi mille thaleri Silesitici extradarentur, quas Villas videtur praenominata Ruczka solum in mille thaleris Silesiticis obtinuisse et possedisse, Et in simili

‡ de lege Divina ac humana exonerando conscientiam suam quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum

Et in Simili Summa Dño Bernardo Barski permisisse. Similiter super Villas Orlovian et Lazy ex relatione Commissionis ut sub Nro 23 constat, quod Perillustris Dominus Bludowski habeat suam evictionem in Piotrovice novem millia thalerorum Silesiticorum à Dño Cygan in Anno 1617 per contractum inscriptorum. Et item 2do Villa Zablocie quæ vendita fuerat ab Abbate Orloviensi ut sub Nro 18 notatur ubi in hac venditione non est insertus Conventus Orloviensis, et inde colligitur quod nullus assensus fuerit hujus venditionis à Conventu Orloviensi. Sicut etiam Villa Koczobontz est oppignorata solummodo in Certum aureis ut sub Nro 30 Senbitz Ac Villa Wierzbica per Commutationem Illustrissimo Duci aut Perillustri Dño Petro Ossyński tradita, nec tamen alia Villa aut proventus ex ea ad locum et tempus specificatur aut demonstratur ut sub Nris 32 et 39. Itaque hæ primo notatæ Villæ cum suis Evictionibus spectant ad strepitum juris, et decisionem Sententiæ utrum à Successore Spoliatoris debeant exolvi, vel moderni Possessores suis Evictionibus debeant attendere, quibus Evictionibus eorum jura debilitantur, ac alicui et suspicioni subjacent. Item 2do Quæ Villæ venditæ ut sub Nro 18. Oppignoratæ 30 Permutatæ sub Nro 32 et 39 fuerant, similiter Judicis Sententia desiderant circa fructus percipiendos a prima venditione oppignoratione ac permutatione quia hæc venditio sine assensu Conventus proprij, et Oppignoratio, Permutatio traditione aliorum bonorum ac sine approbatione Sacræ Sedis Apostolicæ nullius est valoris. ~~Certo~~ Quo omnes prefatæ actiones ad vindicationem Cæterarum Villarum et Possessionum ~~...~~ Successor Spoliatoris tenetur ~~Conventui~~ suis sumptibus non solum illas instructas, bene provisas, sed etiam usumfructum a primo Spolio de illis restituere ac resarcire, qualicunque modo innodatæ divenditæ ac oppignoratæ fuerunt aut sint, debent Spoliatis restitui, aut in Simili de bonis Spoliatoris à Successore ejusdem, alia bona assignari ~~...~~ dari plenissimo Jure prout a prima fundatione prætensæ ~~provisa~~ et penes spolium provisæ ac instructæ fuerant ~~...~~ Caput sine alijs membris nihil potest agere. Oppignoratio similis, est semper illicita, ut in attestatione exprimitur Sub Nro 30

-8π

Oppositiones Malefidei Possessorum.

45 Qui nimium justos se faciunt, nam exposcendo Cautionem à meo Antecessore piæ memoriæ Gaudentio Lipnicki in casum Succubentiæ, oblatam sibi in argentaria Ecclesiastica noluerunt acceptare, allegando Sententias Canonicas in illorum oppositionibus expressas ut infra notantur in protestatione. Et mirum quod non vereantur hæc scribere ac seipsos decretare sententiareq; cum et ipsi res in manibus Spiritualium per annos trecentos triginta quinq; existentes, mobiles et immobiles Ecclesiasticas usui Sacro amictuiq; Religioso necessarias, iam per annos Centum quinquaginta detineant possideant ac usurpent. Quod totum docetur deducatur ex Privilegijs Processu, et alijs evidentissimis argumentis. dolendum itaq; quod nolint seipsos de Captivitate æterna liberare secundum eorum Sententias, nam non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. Et inde clarissime eorum Sinceritas justitiaq; apparet, quod solum colorem effugiorum, protractionem, dilationemq; juris quærant, ac volunt frui bonis æviternè, Ex quibus videlicet bonis à primo spolio et illorum possessione Similia Sacra vasa (vel satis ex sumptibus quos Conventus Tynecensis in promotione hujus piæ Causæ exposuit) ferè Centies majora ac meliora potuissent comparari. Quorum Vasorum Sacrorum Specificatio conscripta cum taxa ac Valore per Jubilires et Aurifabres Urbis Metropolitanæ Cracoviensis notatur.

Taxa seu Valor Suppellectilis Argenteæ de Ecclesia Tynecensi; Assignatæ pro Cautione Tessinium: ad instantiam Per Illustrium et Reverendissimorum D. D. Theodori Zielonacki Prioris et Custodis Tynecensis, Gaudentij Lipnicki electi Abbatis Orloviensis; imo ad instantiam totius Venerabilis Conventus

Tynecensis

Tynecensis. Nos infrascripti Jubileri et Aurifabri Metropolitanae Civitatis Cracoviensis cum scitu Magistratus ponderavimus et taxavimus inferius specificatu argentum

Monstrancia spora y wysoka staroswiecką robotą zrobiona, pedestal dorabiany. w teyze Monstranciey są rozne figury odliwane y wieze, a neymnieysay wszystką zakonczona, Sama Suto Złocista, okrom pedestalu. Taz Monstrancia takowem porządkiem iest wystawiona: pedestal iest wniey dorabiany biały wosm grani zrobiony, na kazdym grani iest stychowana Osoba, nad pedestalem Gelza wieza zrobiona z osobkami, na ty wiezy wieniec z grona winnego i liscia przewiązany, takze Osobki swiętych; w postrzodku tego wienca stoi B.V. Maria. Synacka Swego trzymającą, promienie okolo, przi glowie Anjolkow para trzymając korone, przi tym wiencu, Spodem są dwa cherby ieden Tyniecki z kluczami y mieczam, drugi Panna na Niedzwiedziu nazwany Rawic, na Wierzchu tego Wienca następuje wieza odliwanymi stukami, na tey wiezy spiera sie strzedni Cirkul z promieniami w ktorym hostija bywa, po bokach tego Cirkulu są stuki odliwane na kstalt filarow z wiezyczkami i Jest potym nad hostiją wieza, w ty wiezy iest odliwana Osoba wyrazająca resurrektiją Christi. Znowu nad tą figurą, iest wieza, wniey iest figura Ascensionis Dni; nad tą wiezyczką przichodzi krziz przi nim B.V. Maria z S. Janem, Ta wszytka Monstrancia okrom pedestalu iest Suta Złocista, wazy grziwien 7 8. proby Styrnasty. Grziwna valoru względem proby tak dobry y pozloty y nieco roboty po tinfach 60. Summa facit thalerow bitych Siemdmset Osmdziesiąt dico 780.

83. Item kielichow para Staroswieckiey roboty, oba iednakie, Suto złociste, proby
Styrnasty z herbem rawiczem nazwanym to iest Panna na Niedzwiedziu. Podestał,
v nich wszesc grani, na tych graniach Swięci odlewani y nitowani, Gelza
wieży zrobione, w nich Swiętych Sesc odlewanych, karkaba drotowey roboty
zrobiona, nad nią koronka odlewana. Ważą te kielichy obadwa ktore są
proby Styrnasty, y Suto złociste dobrze, tedy grzywna valoru tinfow Sesc
dziesiąt, a ważą Marcas Siedmnascie łotow dwanascie, Za nie Summa
facit sto Siedmdziesiąt y dwa talery bite y tinfow trzy dico №72
tinf-3.
Item kielichy dwa staroswiecky robotą suto złociste proby Styrnasty
podestały v nich wszesc grani zrobione, w iednym kielichu na Nodze Osoby
odlewane - Gelza wieża robiona, w okienkach tey wieży są osobki stojące
za nimi okna Smalcerowane durchsichtig Blau Smeltzem, karkaba nie
dnego w koronę wybijana; w drugim tekże kielichu Noga wszesc grani
zrobiona, lebry są odlewane y nitowane, Gelza wieża zrobiona okienka
drotowa robota biało y Zielono smalcerowana. Karkaba odlewana, tez
kielichy obadwa ważą Marcas dziesięc łotow iedynascie. A wiera dwie
Grzywna valom tinfow Sesdziesiąt. Summa facit thalerow bitych sto
Siedm tinfow pięc. y grosy piętnascie dico №107.
tinf 5.

Item Panskych kielichow dwa staroswieckich Suto Złocistych drotowey
robotą knaufy y Gelza y karkaba zrobiona, koronki przy karkabie odle
wane, te kielichy ważą Marcas Osm łotow dwanascie, proby Styrnasty
Grzywna valoru thalerow bitych dziesięc. Summa facit thalerow bitych
Osmdziesiąt pięc y tinfow trzy dico - 85.
-3.

Item kielych ieden, ten ma nogę odlewaną na nim sztyftowane dubleciki czer
wione y zielone, Gelza y filety odlewane y karkaba odlewana, na nie są tur
kusiki y lekkie diamenciki wprawione. ten kielich waży Marcas sześć lotow
trzinascie, suto złocisty proby iedynasty. Grziwna tedy valorn po tinfach sztyr
dzieście sześć respectem roboty y pozłoty. Summa facit piędziesiąt dwa talerow
bitych - - - dico 52.

Item ieden kielich na pedestale są odlewane labiryki główki Aniołkow
trzi, Gelza ze trzech Aniołow odliwanych zrobiona, karkaba odlewana effi
gies na niey Salvatora Panny Mariey y Piotra Swiętego, z podem pedestalu
iest ponczerowany Swięty Benedikt z herbem Tynieckim, ten kielich iest
suto złocisty. waży grziwien sztyry lotow sztyrnascie. Grziwna valorn tinfow
piędziesiąt Summa facit thalerow bitych sztyrdzieści tinf. sztyry dico 40.
-4.

Item lichtarze alias noga do Krziża nowo zrobiona, drut żelazny przez nię
idący dla roczy, na tey że nodze są nitowane trzi sztuki pozłociste, na iednym
iest herb Tyniecki, na drugie Swięty Benedikt na trzecie Scholastika. Waży
ze wszytkim piędziesiąt y iedną Marcas lotow dwanascie, proby iedynasty
tego srybra valorn Grziwna y zrobotą tinfow sztyrdzieści. Summa facit trista
sztyrdzieście y pięc talerow bitych dico 345.

Item turibularz złodką nowo zrobiony proby iedynasty, waży Marcas
Osm lotow Osm. Grziwna po tinfach sztyrdzieści computując roboty, Summa
facit thalerow bitych piędziesiąt sześc y tinfow trzi dico 56.
3

Item lichtarzi para nowo zrobionych, przez ktore idą pręty żelazne, na nich
także iest herb Tyniecki y S Benedicta Obraz y S Scholastyki, te sztucki są

złociste, to srebro iest proby iedynasty, wazy Marcas sztyrdziesci i pięc lotow osm. Grziwna valoru tinfow sztyrdziesci, Summa facit thalerow trista y trzi tinf dwa Dico — — 303
-2

Item patyn osm Suto złocistych staroswieckie roboty do wys pomienionych kielichow nalezące, sasc są proby sztyrnasty, a dwie proby iedynasty, wazą społem wszytkie osm Marcas dziesięc lotow dwa. Grziwna valoru tinfow siedziesiąt. Summa facit thalerow bitych sto y ieden tinf dwa Dico — 101
-2.

Item krziz opaci złoty wazy aureos Numero dwadziescia y sztyry, ieden czerwony złoty tinfow dziesięc, Summa facit thalerow bitych sztyrdziesci
wszytko to srebro taxowane z robotą ktorego Dico 40.

Summa Summarum facit thalerow bitych po sescin tinfach ieden racha ięc Nro 2084 tinfow 5.

Stanisław Vrzewsky
Wazrik Miasta Krakowa.

(Locus Sigilli)

Jan Tomaskiewicz Senior in Contubernio Aurifabrorum

Contra hoc depositum Protestatio Adversariorum.

Reverendissimo et Doctissimo Dno Gaudentio Lipnicki Abbati Orloviensi mihi plurimum honorando Dne Pater.

Qualiter N.N.N.N. a reverentia Vestra accuvati et interessati Dni Dni Provinciales apud me se insinuarunt, et ad intelligendum dederunt, quomodo illi apud illum in vim Cautionis de succumbentiæ oblatum Ecclesiæ et Monasterij argentum pignus non acquiescere, neque suam exceptionem extradere

extrudere possunt, nisi Reverentia Vestra tale pignus, quod extra hominum commercia non sit in valore 4000 Imperialium deponat. Hoc et plura alia ex observatis circumstantialiter percipiendum est. Qua propter hoc Dno Patri communicare et preterea ari Officij mei dare volui, ut is ad media cogitet, ut adictum pignus aut in paratis, aut in alio aequivalenti, quae in Commercio hominum essent deponat, et ut hoc in casu cursus appellationis non detineatur. Nos de reliquo protectioni Divinae Commendans permaneo Thessinij 9 Martij Anno 1700 Reverentiae Vestrae

Sacrae Caes: Regiaeque Majestatis Consiliarius, et in ejus Caem haereditario Ducatu Teschinensi Constitutus Capitaneus Provincialis Adam Wenczel Comes Tenczin

Illustrissime Sacri Romani Imperij Comes Nobis gratiose Dne Capitaneae Provincialis Debita cum Obedientia et respectu ad nos N.N.N.N. a Dno Gaudentio Lipnicki Abbate Orloviensi accusatos et interressatos Provinciales sub dato Teschinij 30 Januarij Anno hujus 1700 ini Incljti regalis officij emanatum rescriptum. Et quidem ego Fridericus Georgius Welczek Liber Baro a Gutten Landes et Hulczin, Ctatebru? arij, Nos vero caeteri Successu temporis percepimus, et tam ex eodem quam observatis pluribus intelleximus, qualiter supra menoratus Dnus Gaudentius Lipnicki aliquod pignus in vim Cautionis de refundendis damnis et expensis in Casum Succubentiae in termino 6. hebdomadarum, iuxta suam obligationem et promissionem deponere se quidem explicuit. Praeterea etiam quod illud in Argento Ecclesiae et Monasterij constabit insinuationem fecit. Inclytum vero regale Officium nobis ad liberam volunatatem dedit, utram Omnibus Nobis ipsiomet vel persubstitutas Nostros se Teschinij sistere menoratumque pignus recognoscere placuerit.

Quemadmodum verò inclyto Regali Officio in grattiosa memoria erit, qualiter nos jam protestando insinuaverimus, quod nos in hoc pignore nullas res quae extra Commercia hominum sunt suscipere possimus nec volumus.

Et quia iterato memoratus Dnus Gaudentius Lipnicki una cum alijs hic praesentibus Dnis Ecclesiasticis et Confratribus Ordinis sui se semel obligavit unu pignus in vim Cautionis in Casum Succubentiae ad 4000 flor. se attens usque ad finalem compositionem hujus rei deponere non potest nos hujus judicialiter semel promissi effectu pignoris frustrari vel suae obligationi contravenire, quod autem re ipsa ex utraq; parte eveniret, si ille argentum Ecclesiae ad depositum daret, siquidem indisputabile est, quod res Ecclesiae nec ab Episcopo vendi, nec per quoscunq; alios contractus, ut sunt concessiones hypothecae, pignora etc. excepto Casu redemptionis Captivorum alienari possint Decret. p. 2. C. Casellas. i de administrat. rer. Eccles. Item Apostolicos, de rebus Eccles. alienat. Zvazius ad jus Cano. de rer. reb. Eccl. alien.

Et quid quid de sacratis vasis vel ministerijs à quolibet Clerico usurpatum fuerit Ecclesiae restitui debet. Decret: d. pa. 2. Augustino de reb. Eccles alien Ex quibus clare patet, quod tale pignus nulliter et contra jus deponeretur Consequenter nos etiam in illo nullum regressum haberemus quo Cum. Pro Edo Dnus Lipnicki suae obligationi contraveniret, quoniam quae contra jus fiunt pro infectis haberi debent Reg. 6ta. de Reg. Juris.

Ulterius cum nos ratione propositi argenti deponendi protestando nobis provi derimus, quod casu quo tale de rebus extra hominum commertia existentibus esset, nos nullatenus penes hoc stare possumus, Dnus Gaudentius Lipnicki in domo Ill. ban Dni Baronis à Wilczek (tit) in præsentia Patris Prioris (tit) Tynecensis, et aliorum promiserit, et se his explicuit, se nullo modo tales res quæ in nullius patrimonio essent deponere velle. Ideo nos non [illegible] vem admirationem trahit, quod nunc idem aliam cantilenam sonare velit, quod sine mysterio esse non potest, siquidem apparere vult, acsi ille idem conscientia victus, promissam cautionem illudere, tales inacceptabiles res deponere tentat sinistram apparentiam huic dare, acsi ille promissis suis stetisset, nos verò ad hanc rem protrahendam pignus illud suscipere non valemus, ut sub tali specioso prætextu aliquod sinistri contra nos machinari possit sed frustranea, siquidem notissimum est, quod paria sint non fieri, vel minus legitime fieri L. quoties 6. ulti: Jus ff: 9: satis d: art. leg. Sicut etiam non facere, vel minus perfecte facere. S. quis. 46. de: elect: in 6. Barb. l. 14. a. 19. h. 20.

Nec potest etiam Dnus Gaudentius Lipnicki impossibilitatem aliter nos assecurandi allegare, nam hic notum habetur, quod ille bona Ostraviensia pro aliquod millibus Imperialium paratis emere desiderat, adeoqz poterit etiam hic apud aliquod 4000 Imperialium in interesse deponere, quod nobis pro assecuratione in casum succumbentiæ esse, ille etiam exinde nullum damnum pati potest cum annuatim admissas usuras habiturus sit.

Nam vel hic extraneus Dnus Gaudentius Lipnicki nobiscum bonâ fide procedit vel non. Si primum, tunc tenetur iuxta Suam obligationem et promissum legitimè vel pecuniâ, uti judicialiter promisit, aut alijs æquivalentibus rebus, quæ in Comertio hominum existunt, nos assecurare. Si secundum, tunc nobis sæpe mentionatus Lipnicki vitio vertere non potest, quod nobis præcaveamus, nec etiam quod nos suam indecentem oblationem acceptare non velimus nos inculcare, cum non bona fide nobiscum procedat; quia præcautio Mater Securitatis et præcavenda sunt futura pericula L: j in pr. distin: 23 Barb: 14. C5 X. a T. Cum ergo quod semel placuit amplius displicere non potest apparet.

Proinde inclytum Regale Officium Nostra debita et humillima postulatione obtestamur sæpius fato Dnô Gaudentio Lipnicki Abbati vi Officij Sui imponere dignaretur, ut ille suæ judicialiter semel susceptæ obligationi tempestivam satisfactionem præstare tale pignus quod extra hominum Comertia, et iure Canonico prohibitum non esset intergiversabiliter deponere velit, et ipsemet ansam non det, ut nos non adimpletis ex parte ipsius Conditionibus cum Nostra exceptione, vel hujus fatalibus procedere nequeamus, mora enim Sua cuilibet nociva; quam primum enim tale pignus deposuerit, volumus statim ad primam Cautionem inclyti Regalis Officij in ejusdem residentia, aut etiam Cancellaria nos sistere, idem recognoscere, et si id taliter, prout promissum est, et de iure requiritur, constitutum erit in Nostra exceptione volentes et obedientes pergere. Super quod non solum pro extraditione unius authenticæ recognitionis humillime, verum etiam dus et Iustitiam

debita

debita Submissione imploramus, et cum reservatione omnium quomodocunq; competentium beneficiorum Juris permanemus Inclyti Regalis Officij Officio obedientes

Regale Officium Provincialis Capitaneatus in Ducatu Teschinensi Pingas 2da Martij A. 1700.

NN.NN. accusati et interessati Provinciales.

40 Gravamina Rdi Dni Georgij Tojowski quondam Parochi Polono Ostraviensis, contra Parochianos suos, inscriptis propriâ ejusdem manu annotata et pro directione suorum Dnorum Successorum relicta, quæ sonant uti sequitur.

1mo Irascuntur mihi Parochiani Polsko Ostrav: ideo quod eorum Prædicantium Lutheranum curaverim capi, qui in publicis carceribus Teschinij tribus quadrantibus anni sedit.

2do Bis me volebant occidere sine causa, administrationem justitiæ apud Dnam acquirere nonpotui, ne illos persequar, jure ulteriùs illi me falsa accusatione prosequuntur.

3tio Obiurgavi illos, quod eant ad Craczam, ibiq; post sumptam Cænam communicant.

4 Rebelles illos appellavi, quia rebellisant adversus patentes Cæsareæ Majestatis in quibus mandatum est, ut pro festis sollemnioribus ad Offertorium eant, illi verò obtemperare nolunt

5to Rebellisant adversus patentes Dni Capitanei Terrestris, à quo mandatũ habent, ut mihi ædificent, cellarium, Stabulum, horreum illi verò protervè proterve nolunt.

6 Dum pulsatur Campanis ad Ecclesiam nolunt venire, sed ad Bernardum, et alias femellas vendentes concurrunt fabulasq; eorum malunt audire, quam divinum verbum, per quod ratione ~~Ecclesiæ~~ elemosynæ defraudatur Ecclesia.

7mo In festo Beatissimae Virginis Mariae pro Sacrificio missae audiendo nunquam ex contemptu mero veniunt.
8. Dum concurrunt duo festa, nunquam in Ecclesia comparent quia pro sale in Coloniam pergunt.
9 Irascuntur mihi ideo quod exprobraverim illis publice, quod ad Sylvam Borek ultra Per Illustris Dnae Sedlnincka piscinam frequenter ad Praedicantium Lutherani cum pergant, spreta Ecclesia Catholica, penes quam non sunt digni sepeliri post mortem, cum illam in vita contemnant.
10 Inimici mei fuderunt mihi aquam veneratam, et ossa mortuorum hominum sepeliverunt, quis vero fecerit ignoro, quae dum inadvertenter pertransissem in porta, magnos in pedibus et manibus, ac in toto corpore pati dolores cogor, praesertim vero in Novilunio.
11. Antecessores mei maximam ab illis passi sunt persecutionem post receptam ab haereticis Polsko Ostraviensem Ecclesiam Primus ~~Religiosus Tynecensis Ordinis ob persecutionem~~ Parochus Rdus Pr. Adamus Roztidlo aliquoties concussus enormiter ut ipse publice fatebatur. 2dus Rdus Pr. Casimirus Religiosus Tynecensis Ordinis ob persecutionem ipsorum magnam in Parochia Polsko Ostraviensi habitavit, sed aut in arce aut in Pago Grusow. 3tio Rdus Pr Joannes Religiosus Commendarius Polsko Ostravi vitabat habitationem in Parochia quia timebat Martyrium. Si ergo Antecessores meos tantopere prosecuti sunt, quo modo me prosequi non deberent, dum eorum nequitiam in Concione frenare volui.
12. Factis Regalibus vijs per meum Parochialem fundum et hortum novas vias

vias faciunt, damna in frumento committunt, prata quolibet anno depascunt contra quos, quando in Concione exagerationes facio malus esse videar.

13. Judex Polit. Ostraviensis nuncupatus Bernat, homo est pessimae conscientiae quia pecuniam pro Parochia et schola aedificanda congregatam penes se retinet, rationem ex illa dare non vult, quamvis aliquoties ipsi Dnã fundi demandaverit. Congregationem diebus Dominicis facit aliquoties mane ut avocaret populum à devotione. Diebus festivis circa foenum laborat ac circa frumenta, unde alios ad laborem exemplo suo provocat.

14 Stabulum pro peccore à Praedicantio Tobia aedificatum intra atrium Parochiae nuncupatus Bernat Judex absq consensu meo disici et annihilari ex odio contra me assumpto curavit, quod non indigebat nisi coopertione straminea et aliqua restauratione.

93
Nro 44 Instructio definitiva in Causa Abbatiae Orloviensis pro formando Decreto.

Peracta Commissione Doniana (ut relatio ejus sub Nro 22 notatur de anno 1671) in qua ex compertis demonstratis ac agnitis causis (Erectionis ut sub Nro 1.2.3.4.6. 14.21. specificatur, Possessionis quae ~~fuit~~ omnibus documentis demonstratur, quia haec durabat per annos trecentos ~~triginta~~ et ultra, videlicet ab anno 1227 usque ad Spolium ad annum 1562. Spolii ut sub Nro 14.21.22.28.31.32.35.36) fuerant reintroducti Monachi Tynecenses ad possessionem Ecclesiae (expulso haeretico Praedicantio, qui praefuerat Ecclesiae Orloviensi per annos 70 imediate a Spolio) ubi etiam adversa pars constituit valde exiguam ac subtilem provisionem electo Abbati ac Vicario administranti Sacramenta (ut videre est in attestatione sub Nro 33) videlicet unam maldradam frumenti, et pratulum exiguum pro alendis equis, cum gasula simplicissima stramine tecta, in qua habitaret praedictus Abbas cum Vicario ac familia in uno et eodem miserabili cubiculo. Tandem videns Conventus Tynecensis, quod inibi residentes fovere sustentareque debeat, ac providere illis victum et amictum, tum sartatecta tam Ecclesiae, quam Parochiae restaurare et aedificare (quod fit ad haec usque tempora) ordinavit ad Augustissimum Imperatorem electum Abbatem Jacobum Piotrowicz, qui obtento dilatorio decreto (ut insertum est sub Nro 40) expiravit. Quo extincto supplicavit denuo anno 1640 ad Augustissimum Imperatorem de restitutione bonorum Orloviensium per electum Abbatem Golisewski, qui unico memoriali porrecto Viennae forte ex apprehensione tardissimi progressus vitam inibi finivit. Nec tamen hanc mortem Conventus Tynecensis apprehendit, nam iterum anno 1671 alium Abbatem Ildephonsum Trzemecki ad Augustissimum Imperatorem cum supplici libello a Serenissimo Michaele Rege Poloniae direxit, qui obtento favorabili decreto (ut hocipsum notatur sub Nro 41) ut modicum patientiae habeat, usque ad sincerisationem seu meliorem informationem causae; Omnem ergo conatum adhibuit Seniculus Pater pro informanda causa, ut ejus munimenta docent, ac tandem debilitatus Senioque confectus resignavit. Post cujus resignationem aliorum Abbatum

prosecutio

prosecutionem juris, ac promotionem causae bella, pestes, ac diversa disturbia impedi
verunt. Ast demum Gaudentium Lipnicki anno 1694 conventus Tynecensis (cum expensis
multorum millium) misit, qui multis curis ac laboribus pertaesus ac magis inedia tem
pore obseratorum passuum et ob pestem in Polonia grassantem miserrimè Orloviae obdor
mivit, ac ibi sepultus: Obtento etiam à Caesarea Majestate benevolo decreto ut sub
Nro 43 notatur, et alijs rescriptis prout diversae Cancellariae testantur. Ac videns pars
adversa ejus sincerissimam promotionem Causae, tum tendentes progressus (et maximè
ex Communicatis sibi ab eo omnibus privilegijs ac documentis) ad finalitatem felicem
opposuit ipsi Cautionem (quae concernit solum temerè litigantes) quâ obiecta fecit re
cursum ad Augustissimum Imperatorem supplicando (quia cujus est leges condere
ejusdem etiam solvere) ut se contentarent cautione juratoria, ubi etiam obtento rescri
pto ad Suppremam Curiam Wratislaviensem, tum ad Dnum Capitaneum Tesinensem
pro parere, seu ut suum hac in re sentimentum darent, quod post modum datum ac
remissum fuit ab utroq subselio favorabilissimè pro parte nostra in anno 1700 die 30
Mensis Junij. Cujus Contentum formale Cautio pro temere litigantibus est adinventa
Sed quia Abbas Orloviensis cum Conventu Tynecensi non temerè litigat: Quia probat
fundationem cum Confirmatione Summorum Pontificum, probat Possessionem: ad extre
mum probat expulsionem non videtur temerè litigare; quâ de causa liber debet esse
ab omni Cautione; Sed nec hac sententia ipsum iuvit, cum adversa pars nullo mo
do voluit aut vult declinare ab ea; Tandem iam ultimo volens hanc pijssimam
causam maturare, submisit se eam dare cum quibusdam Monachis Tynecensibus ex
Suppellectili argenteria Ecclesiastica Tynecensi, nullum consensum habendo tam
ab Abbate quàm etiam à Sacra Nuntiatura pro illo tempore Administratrice in
Spiritualibus Conventus Tynecensis, quâ tamen oblata, assignata, Connotata, pon
derata, taxata, conscripta (ut infra Polonico idiomate specificatur ex suo
Authentico folio 82) pars adversa noluit contentari, imo duplicem protestationem
in suo Ducatu contra eam et Actorem fecerunt, ut etiam infra notatur folio 86

Curiose ac rite perspecta examinataq; Causa
Sed forte non innaniter, ac non sine fundamento Illustrissimi Perillustres ac Nobiles Dni Dni Provinciales opposuerunt Cautionem electo Abbati Orloviensi, nam Communicatis sibi ab eo omnibus Privilegijs ac documentis Orloviensibus, quibus visis lectis lustratisq; videntur sibi regulam juris applicuisse Qui succedit in bona succedit in onera. Illi enim dicunt se iustissimo titulo bona ejusdem Abbatiæ possidere, quia contracta debita ab Illustrissimis Ducibus dicunt se exolvisse, et in vim ejusdem peccuniæ bona Orloviensia accepisse (qualia bona vi erepta de manibus Spiritualium minimè spectabant ad debita seu onera Ducum, dum Ducalia bona supermanserint) et hanc ipsam venditionem probant litteræ a Sacra Cæs: Majestate sub Nro 42. ac Cancellaria Wratislaviensis sub Nro 32. Capitaneus Teschinensis sub Nro 33. Chronicum Dni Laprocki sub Nro 20. Nihil itaq; restat ad formandum Decretum, nisi ut bonorum divenditorum ac distractorum in Congressu Leopsicij penes tutores Illustrissimorum Ducum de anno 1575 illorum contractus, taxationes, et divisiones demonstrentur, ac in quali Summa valoreq; statim possidebantur post spolium aut possideantur. Quia aliqui prænominatorum Possessorum habent suas evictiones: ut una est super Dubrovam et Pombam villas, quæ facta fuit post expulsionem anno 26 videlicet anno 1588 a Perillustri Dna Ruczka agonizante et recognoscente ultima voluntate ut sub Nro 24. Quod si bona spectantia videlicet Dubrovam et Pombam restituere cogeretur Perillustris Dnus Bernardus Barski Conventui et Abbati Orloviensi, deberet vicissim in sui satisfactionem occupare Villam Superiorem Marklovice, ac non citius de illa cedere, nisi illi mille thaleri Silesitici extraderentur, quas Villas videtur prænominata Dna Ruczka solum in mille thaleris Silesiticis obtinuisse et possedisse, et in simili Summa Dno Bernardo Barski permisisse. Similiter super Villas Orlovam et Lazy ex relatione Commissionis ut sub Nro 23 constat. Quod Perillustris Dnus Bludowski habeat suam evictionem in Villa Piotrovice novem millia thalerorum Silesiticorum a Dno Cygan in Anno 1615 per Contractum inscriptionis.

Et Item

Et item 2do Villa Zablocie quæ vendita fuerat ab Abbate Orloviensi ut sub Nro 28 ubi tamen in hac venditione non est insertus Conventus Orloviensis, ac inde colligitur, quod nullus assensus fuerit hujus venditionis à Conventu Orloviensi. Sicut etiam Villa Koczobong est oppignorata solummodo in Centum aureis ut sub Nro 30 scribitur. Ac Villa Wierzbica per Commutationem Illustrissimo Duci aut Perillustri Dno Petro Ostrynski tradita, nec tamen alia Villa aut proventus ex ea ad hocusq tempus specificatur aut demonstratur ut sub Nro 32 et 39. Itaque hæ primo notatæ Villæ cum suis evictionibus spectant ad strepitum juris, et ad decisionem Sententiæ, utrum à Successore Spoliatoris debeant exsolvi, vel modernis possessores suis evictionibus debeant attendere. Item 2do Quæ Villæ venditæ ut sub Nro 28. Oppignoratæ sub Nro. 30. Permutatæ sub Nro 32 et 39. fuerant, similiter Judicis sententia desideratur, maxime circa fructus perceptos à prima venditione Oppignoratione, ac permutatione, quia hæc Venditio seu ille contractus sine Conventus seu Conventus proprij nullus est, caput enim sine alijs membris nihil potest agere ac concludere: Et Oppignoratio similis, semper est illicita quæ exprimitur sub Nro 30 Permutatio sine traditione aliorum bonorum nullus est contractus, imo frangenti fidem frangatur eidem. Et ultimo sine approbatione Sacræ Sedis Apostolicæ ~~hæc~~ hæ omnes actiones nullius sunt valoris. Tertio quo ad restitucationem Cæterarum Villarum et Possessionum de lege Divina ac humana exonerando conscientiam suam (quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum) Successor Spoliatoris tenetur suis sumptibus non solum illas instructas, ac bene provisas, sed etiam usum fructum à primo spolio de illis restituere ac resarcire, qualicunq modo innodatæ avenditæ ac Oppignoratæ fuerint aut sint, debent spoliatis restitui, aut in simili de bonis spoliatoris à Successore ejusdem, alia bona assignari dari plenissimo jure, prout præteritæ à prima fundatione et penes Spolium provisæ ac instructæ fuerunt.

197 Copia humilis Supplicationis ad Sacram Cæs. Mtatem Carolum Sextum in Anno 1713.

Augustissime et Invictissime Romanorum Imperator
Sacratissime ac Catholicissime Hispaniarum, Hungariæ Boemiæ etc: Rex
Domine Domine Clementissime.

Abbatia Orloviensis in Superiori Silesia et Ducatu Teschinensi, ac in Dominio Fray
stadiensi situata. Et à Gregorio Nono Summo Pontifice in anno 1227 et iterato 1229
confirmata. Anno vero 1562 invalescente hæresi, ac lapso in eam Illustrissimo Wen
ceslao Duce Teschinensi, qui eâ, quasi infascinatione aut rabie aliqua infectus
omnem Clerum, tam intra Teschinum, quàm extra persequebatur. Ubi etiam Monachos
e Abbatia Orloviensi expulit, uno trucidato, quibus expulsis violenter occupavit
Monasterium illud, q[ue] spoliavit tota Suppellectili tam Ecclesiastica quàm domestica
Villis, Pagis, et Prædijs instructis, omnibus rebus mobilibus et immobilibus, perti
nentijs ac attinentijs. Quas pertinentias ac Villas postmodum fidejussores
minorennis Ducis Casimiri inter debitores ac Creditores distraxerunt Dispers
seruntq[ue]. Supplicavit itaq[ue] Ordo Sanctissimus Benedictinus, ac præsertim
Conventus Tynecensis multoties adhibitis instantijs Serenissimorum Regū
Poloniæ, Augustissimis Antecessoribus Sacratissimæ ac Catholicissimæ Maje
statis Suæ, ut notissimum erit Cancellariæ Viennensi, non sine magnis expen
sis ejusdem Conventus Tynecensis, prout in instructione definitiva pa
tentissime deducitur ac docetur: Ubi et modo per me indignum et una me
cum infrascriptum Exoratorem non cessat sacratissimas plantas Majesta
tis Suæ deosculari ac venerari, ut tandem semel determinata Sententia
penes instructissimam causam intentiones fundatorum adimpleantur,
et quasi novum Monasterium excitetur in quo diu noctuq[ue] Omnipotens
Deus pro felicissimis Successibus Sacratissimæ ac Catholicissimæ Majestatis
Suæ totaq[ue] Christianitate exoretur ac laudetur. Suamq[ue] Sacratissimam

ac

ac Catholicissimam Majestatem pro his restitutis Pagis, tot regnorum hæredem
præficiat ac Constituat. Et quod maximè nè animæ Dominiorum Possessorumq Suorum
exemplo fraude hæretica deceptæ in apostasiam abeant, quia quò magis Causa
indecisa manet, eo copiosiores in illo errore seductos pereunt, quarum interitum
de manibus litem protrahentibus exquiret Altissimus. Hæc ut plurimum affulget spes salutis miseris animabus, quia sub Sacræ Cæs. Mtis Vestræ extant
imperio, quas perire non permittet, et in hæreseos voraci scylla naufragari
non sinet. Totum itaq Cœlum pro his gratijs Sacratissimæ ac Catholicissimæ
Majestati Suæ per intercessionem Sanctorum Patronorum loci illius miraculis
Clari favebit. Ordoq Sacratissimus Benedictinus cum Conventu Tynecensi
pro præstito beneficio perpetuo erit devotus. Conventus verò ibidem erectus
ut erga restauratorem in ævum pius ac obstrictus, quod ita promittit Sacratissimæ Cæsareæ ac Catholicissimæ Majestati

humillimus Servus
ac Indignus Exorator
Pr. Lambertus [illegible] Connu
Electus Abbas Brevnoviensis
Ordinis S. Benedicti.

Inquire folio 99. Tynecij in libro ~~II~~ 2do Privilegiorum.

Henrici Ducis Silesiæ Privilegium quo adiudicat Villam Grodziec Ludfrido et Abbati Tynecensi.

In Nomine Sanctæ ac individuæ Trinitatis Nemo prudens pia Majorum facta dissolvit vel impugnat. Omnibus enim quæ a Majoribus pie sunt collata et firmata pia debetur à Successoribus reverentia. Hac ratione per Sancti Spiritus gratiam inductus ego Henricus Dux Silesiæ et Cracoviæ devotam ac laudabilem Patronorum meorum Principum inclitorum Mesconis et Lectonis largitionem qua Monasterio Apostolorum Principum Sancti Petri honori constructo Tynecia vocato quandam Villam dictam Grodziec perpetuo contulerant sicut in eorum Privilegijs inde plenius confectis continetur, et innovo et confirmo scire cupiens nostros Successores quam prædictam Villam quidam Comes nomine Segotha sua præsumptione contra justitiam Dei ac dictorum Principum Privilegia à Monasterio iam dicto alienare tentaverat, Nobis igitur in Cracovia Civitate personaliter commorantibus post mortem Patrui Nostri Ducis Lesconis Anno M.CC.XVIIII accedens ad nostram præsentiam Dnus Abbas Ludfridus in prædictum Comitem Segotham suis non modicis querellis coram Nobis est querellatus et nos Deum solum habentes præ oculis cujus universæ viæ misericordia et veritas per ipsum justum iudicium fecimus sedendo pro tribunali cum Nostris Baronibus in monte modico ad Ecclesiam Sancti Michaelis die dominica sexto calendas februarij, quam in publicum uterque eorum Abbas et Segotha protulisset suum Privilegium taxantes per divinum et veracissimum iudicium Segotham cum suo falso Privilegio fore calumniosum Abbatem verò et eius Privilegia iusto Dei iudicio per omnia justificavimus. Et ne cuiquam vel supradictorum tantorum Principum erga Religiosos tam Venerabilem devotionem vel nostræ innovationis et justi iudicij confirmationis robur temerè violare liceat præsentem paginam

perpetuis valituram temporibus authoritatis Nostrae Sigillo ac legitima testium sub scriptione communimus ac roboramus praedictam Villam Grodziec cum omnibus suis perti nentijs Beato Apostolorum Principi Petri in Tynecia conferentes perpetuae donationis Titulo pro nostrarum animarum et nostrorum seu Successorum. Si quis autem haec viola re praesumpserit à Deo perpetuo sit damnandus Amen. Testes autem hi praesentes fuerunt Dux Sobeslaus filius Theobaldi Ducis Boemiae Stephanus Palatinus Wratislaviensis Marcus Palatinus Cracoviensis, Radoslaus Judex Curiae, Clemens filius Clementis Magister, Andreas Frater ejus Praepositus Sancti Michaelis, Dnus Prosectus Abbas Querinen Petrus Prior ejus Dnus Crisanus SubCancellarius.

Privilegium Mesconis Ducis Oppoliensis super Scultetiam Zablocen sem N. Przechoni Anno 1232.

Nos Mesco Dei Gratia Dux Oppoliensis et Dnus Tessinensis et Ratiboriensis etc: Recogno scimus Universis et Singulis cum tenorem praesentium quicunque hanc praesentem litteram vident vel eam legerit quod nos dedimus damus Nobili Przechoni Scultetiam in Zablocie sibi et Suis Successoribus legitimis pro Servitio quod nobis facit et adhuc dies antiquos facere vult nobis et Nostris Successoribus, et etiam Molendinum et duos Kmethones et duos hortulanos et Taburnam et Sutores et pistores in praedicta Villa Zablocie, et cum omnibus et Singulis pertinentijs agris pratis Sylvis et Simili cum omnibus et singulis nihil manendo nobis nec Nostris Successoribus ita sicut nos praedictam Scultetiam vel nostri antecessores habuerunt et tenuerunt cum omnibus Juris et dominijs et specia lissime cum omnibus et Singulis pratis agris silvis quaecunque in mansuatis agris non fuit vel silvis vel pratis et hoc praedicto Przechoni pro Servitio constituimus dedimus damus et mandamus quandocunque nos et nostri Successores ~~venire ad medium~~ ~~ad praedictam~~ ~~Villae praedictae~~ veniemus ad praedictam Villam dt praedictus Przech vel sui Successores venire ad medium Villae praedictae ubi pelluntur Vaccae vel alia animalia ad campum cum baculo vel cum Josa et nos vel nostros Successores suscipere reverenter et pileum vel mitte ram exsumere de capite et nobiscum vel cum Nostris Successoribus transire ad

NOH.
ad unum dimidium epitalis unius milliaris et contra domum revertere in domum suam in cu
ius rei testimonium Sigillum Nostrum praesentibus est appensum. Actum et Datum in Oppol
in Castro in Nigra Stuba et cum hoc et penes hoc fuerunt Nobiles et fideles nostri dilecti
Georgius et ~~Schonowitz~~ Schonowuz ac Dnus Joannes de Prawintz, et Blasius de longa Villa
et Andreas Miles de Castro Otonic et haeres de Proskowicz, et Nicolaus de Loczow noster scri
ptor Anno Dni Millessimo Ducentessimo trigesimo et duo anni.

Mandatum Procuratorium Joanni Frydrychowiski in Causa Orloviensi

Jacobus Piotrowicz Gregorius Seveniensis suppior, Stanislaus Andreioviensis et
Nicolaus Szygielski Thesaurarij Caeteriq[ue] Fratres Conventus Tynecensis ad Sonum
Campanae Capitulariter Congregati
Universis et Singulis quorum interest aut quomodolibet interesse potest significamus
quia fecimus et constituimus verum et legitimum Procuratorem Illustrem ac Adm[odum]
Rdum Dnum Joannem à Frydrychowice Frydychowski Decanum et Commissarium in
Spiritualibus Dominij Loslensis Parochum Oderbergensem nostri Conventus Commis
sionum Inquisitionis transactae ad Generalem Commissionem ex Speciali mandato
Invictissimi Imperatoris in Ducatu Oppaviensi institutam reassumendi in Appel
lationeq[ue] Pragensi deposita testimonia levandi, et quoscunq[ue] actus desuper neces
sarios coram quibusvis personis et Officialibus faciendi eaq[ue] omnia reassumpta et
levata in manus nostras et Conventus Nostri quam primum tradenda et restituendi.
Ita ut quidquid ab illo factum hoc in Negotio fuerit id nos ratum et gratum habi
turos pollicemur. In Cujus rei fidem praesentes manibus Nostris subscripti et Sigillo
Communiri fecimus Datum in Monasterio Nostro Tynecensi 4 Novembris
Anno Dni 1634. ex libro Archivi Tynecensis Albo exceptum

Recognitio Rdi Patris Joannis Chrysostomi Brzeski super relictam Commissionis Inquisitionem Pragae.

Ego Fr. Dr. Joannes Chrysostom. Brzeski Custos Thesauri Conventus Tynecensis legitimus Plenipotentiarius in Negocijs Abbatiae Orloviensis concernentibus officiose ab Admodum Rdo Patre Jacobo Piotrowicz Priore totoq Venerabili Conventu Tynecensi Ordinis S. Benedicti Diœcesis Cracoviensis Fratribus meis dilectissimis et observandissimis constitutus, Recognosco et in vim conscientiae meae testificor, me deposuisse occlusum Rotulum Inquisitionis Commissionis in Appellatione Pragensi cum efficaci mandato Invictissimi Imperatoris in manus Illustrissimi et Magnifici Dni Dni (Titulus) Thalenberg supradicti Tribunalis Principalis Praesidentis in Anno Dni 1631 mense Octobre. Quae Commissio Inquisitionis Excellentissimo Dno Doctori Credalio Assessori Appellationis pro ulteriori informatione exhibita est. Cum verò personalem praesentiam ad Rotulum illum levandum notabilis defectus sanitatis meae ob malitiam hostis debachante rabie haereticorum impedierit Latori Attestationis Admodum Rdo Dno D. Joanni a Frydrychowice Frydrychowski Decano et Commissario in Spiritualibus Dominij Lesnensis supradicti Negotij Plenipotentiario legitimè a Conventu nostro constituto licentiam recipiendi et levandi hanc Inquisitionem Commissionis Superiores Nostri vna mecum dandam esse duxerunt. In Cujus rei firmius robur praesentes manu mea scriptas Sigillo Conventus nostri Communiri feci. Datum in Monasterio Tynecensi die 5ta Novembris Anno 1634

Idem qui supra Joannes Chrisostom.
Brzeski mpp

Ex libro Albo Archivi Tynecensis excerpta

103

Recognitio Joannis Frydrychowski

Ego Joannes a Frydrychowice Frydrychowski Decanus et Commissarius in Spiritualibus Dominij Leslensis Parochus Bochumiensis. Promitto hisce Admodum Rdo Patri Jacobo Rotrewig Conventus Tynecensis Priori reassumptionem Commissionis ante aliquot annos transactæ per mandatum Invictissimi Imperatoris Ferdinandi Secundi in Commissionem Executionis ad Decretum Apparientem evocare insuper Rotulum Commissionis in Appellatione Pragensi depositum pro posse recuperare vel à judicio Appellationis impedimenta Causæ declarare. Item fateor me recepisse Copiam Commissionis in Cujus rei Fidem hanc recognitionem manu mea subscripsi Datum in Conventu Tynecensi 8 Novembris Anno Dni 1634

Ex libro albo Archivi Tynecensis excerptum. Idem qui supra

Participatio bonorum Spiritualium A Joanni Frydrychowski.

Theodorus Gorayski Prior Tynecen. Gregorius Severiens. Suppprior, Stanislaus Andreaeioviensis et Nicolaus Sczygielski Thesaurarij Alexander Novonski Propositus Infirmorum Cæterique fratres O.S.Benedicti ejusdem Conventus Admodum Rdo Dno Decano et Commissario in Spiritualibus Dominij Leslensis Gratiæ Xti cum incremento salutis pariter et honoris abundantiam.

Attendentes una cum Conventu Nostro devotionis sinceritatem et affectum vestrum piæque dilectionis favorem, quem ad Nostrum, et Ssmi Patris Nostri Benedicti genitis Ordinem, necnon vicem salutarem refundere cupientes, dignum putavimus et Divinæ acceptabile voluntati ut ab ipso Ordine prærogativam sentiatis

Spiritualium

Spiritualium gratiarum, Ea propter vos ad Confraternitatem nostram, et ad diver
sa et singula nostrae Congregationis suffragia in vita recipimus pariter et in mor
te. Plenam participationem omnium charismatum, et Spiritualium bonorum utpote
Missarum, orationum, suffragiorum, Officiorum Divinorum, ieiuniorum, abstinentia
rum, disciplinarum, poenitentiarum, inspirationum, meditationum, contemplationum
devotionum, et omnium aliorum Spiritualium bonorum, quae per fratres nostros
clementia Divina operari et acceptare dignabitur, tenore praesentium gratiose
vobis conferendo. Addimus insuper de dono et gratia singulari, quod cum Divinae
placuerit voluntati vos de exilio instantis miseriae vocare vesterque obitus (multo
annuente Divino differendus tempore) nostro fuerit Capitulo legitime nuntiatus
idem volumus, ut pro vobis fiat officium, quod pro benefactoribus nostris defunctis
fieri consuevit. Harum litterarum vigore mediante, quibus in rei testimonium
manibus nostris subscripsimus et Sigillum Conventus Nostri est sub appensum
Actum et datum in Coenobio nostro Tynecensi feria V. Februarij Anno Dni
A D. XXIIII Fr Theodorus ~~[illegible]~~ Gorayski Prior Tynecensis mpp.

4 64

Specificatio Villarum Spectantium ad Abbatiam Orloviensem: tum Privilegiorum, quo aliqua earum possit muniri ac firmari.

Orlova.	Haec ad totum processum spectat tanquam caput et Principalis Villa. Caeterarum Villarum munimenta ostenduntur sub numeris infrascriptis.
Lazy.	4.18.21.22.23.24.28.31.32.34.35.36.37.
Dubrowa.	2.4.6.9.15.21.22.24.28.30.31.32.34.35.36.37.
+ Koczobontz.	2.4.6.9.21.22.25.28.30.31.32.34.35.36.
Gierlicko.	2.4.6.9.21.22.28.30.31.32.35.36.
+ Wierzbica.	2.4.5.6.9.12.28.30.31.32.34.35.36.39.
+ Zablocie.	2.4.6.9.10.15.16.17.18.21.22.28.30.31.32.34.35.36.37.
Ostrava Polo.	2.4.6.9.21.22.28.30.31.32.34.35.36.
Zukow	2.4.6.9.21.22.28.30.31.32.35.36.
Soltsa.	4.21.22.28.30.31.32.35.36.
Poremba.	4.18.19.21.22.24.28.30.31.32.34.35.36.
Gorzice Maj	2.4.6.9.21.22.27.28.30.31.32.34.35.36.
Lutynia Ger	4.21.22.26.28.31.32.34.35.36.
Ditmarovian	4.21.22.26.28.31.32.34.35.36.
Reychwalda	4.21.22.28.31.32.34.35.36.
Vchylsko	2.4.6.9.21.22.28.31.32.35.36.
Grodziec.	2.4.6.9.21.22.28.31.32.35.36.
Goltkowice.	2.4.6.9.21.22.28.31.32.35.36.
Grusow.	2.4.6.9.21.22.28.30.31.32.35.36.46.
Lutynia Polo.	4.21.22.28.31.32.34.35.36. Lutynenses Rustici asserunt e Colonos et unam hortulaniam spectasse vulgo az pod Skotnice.

Nasz powiedział Pan: Per multas tribulationes oportet nos ingredi in Regnum Caelorum. Gdy tedy zado-
wolnic te trzy Kondycye wiedzieć o tym z pewne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nasz Pan J.
Wielki S. Bernard powieda że nie może [illegible] z Kalstwa na [illegible] [illegible] nad to [illegible] jedno to
Imię Jezusowe Nihil ita [illegible] nomen [illegible] iracundiae impetum cohibet superbiae tumorem sedat, livoris
vulnus sanat, Luxuriae fluxum restringit, libidinis flammam extinguit, sitim avaritiae temperat
ac totius dedecoris pruriginem fugat. Nie może nie tak [illegible] jako to Imię Jezus
[illegible] gniew zatrzymuje, [illegible] [illegible] Rany [illegible] [illegible] wszelkie [illegible] [illegible] w [illegible]
[illegible] gosi, [illegible] wstrzymuje y wszystkie [illegible] przystojne [illegible] odpędza. [illegible]
tenże Pan o sobie powieda: Ego sum via veritas et vita. Chcesz iść w drogę on jest drogą
[illegible] chcesz iść on jest prawdą [illegible] [illegible] on jest żywotem. [illegible] jeden
Symbolista [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] via. [illegible] [illegible]
[illegible] między [illegible] [illegible] do [illegible] jednego [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] do mnie
[illegible] [illegible] dobry zapłaty [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nie [illegible]
[illegible] ale [illegible] oto was sam wzywa [illegible] Venite ad me qui laboratis et onerati
estis et ego reficiam vos, podźcie do mnie [illegible] który [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
was posile. [illegible] wam [illegible] nie dostało [illegible] Bernard S. Mariam cogita, Mariam in-
voca. Non recedat ab ore, non recedat a corde, ipsam sequens non devias, ipsam cogitans
non erras, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia pervenis. Wzywaj Maryi [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] za nią idąc nie [illegible] [illegible] myśląc nie [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Matkis mea Koronkę ci oddat y zawarł od przy Matki moiey. Dziękuię tedy w Młodych
bywaiąc nieqarnych siebie albo potężną dobrą Sumą Przyrzeczonego Nowego Roku
porzucony zła y zastarzałe nałogi z starym rokiem — tak y ku przyrzesie
do niego [illegible] w którym sposobie iakoby się go mieli znaleść o tym będzie K. M. M.
Którędy chce się Błahiemu znaleść barzo y u siebie go w swoim iako w Pałacu iak na zaw-
wsze przez te trzy Kondycye ma uprzątnąć Pałac serca swego y tam mieszkanie Bog
sprawić. Pierwsza tedy iest Kondycya żeby nie inszego iedno tak aby wszystkie swoie złe Nałogi
y zastarzałe złości porzucił y z nich wyznawszy miał do nich się więcey nie wracać iako mówi
Prorok S. Qui diligitis Dominum odite malum. Który Kochacie Boga miejcie w nienawiści grzech.
Ale podobno ciężka będzie na was ta Kondycya która na was nakłada się w Rekach szad
Cielesnych uprzątnąć wszystkie trudno wam będzie te nałogi porzucić. Skuteczna-
Amb. Co mówi Ambroży S. Magnam patiunt tempestatem multitudines cupiditatum et velut
in quodam freto Corporis navigantem Animam pene atque inde perturbant. Wielką
cierpi nawałność y przeciwność rozmaite pożądliwości y tak iako na Wodzie Łódź od
wiatrów y tam y sam rzucana bywa tak Ciało ludzkie rozne myślami dusze zarzucanie
w niebezpieczeństwo podaie. Zaczem tedy który się Kiedy w takowych myślach a ony przez
odsebie nieczystej nie może mieć u siebie swego Boga. Teraz Druga Kondycya iest do
pozyskania Łaski Pańskiej aby Uprzątnąwszy y porzuciwszy złe nałogi swoie y zastarzałe
grzechy strzegł przykazania Pańskie y Kościelnego Sprawiedliwie nagłego pozegnania
Ioa: 14 nie mówiąc Qui habet Mandata mea et servat ea ille est qui diligit me. Qui autem diligit
me diligetur a patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. Kto ma
przykazanie moie a chowa ie ten iest który mnie miłuie y Kto mnie tedy miłuie
będzie od Oyca mego Kochany y ia miłuię go y Ukaże mu siebie samego. Bo Kto nie
Augustyn S. mówi. Totum hominis bonum est amare Deum. Totum malum hominis est non
amare Deum. Wszytkie dobro y wszytko szczęście człowieka w miłości Boga. Które ktory nie
ma to wszytko złe y wszelkie nieszczęście y ostatnie znamie zguba wieczności y Każdemu swemu
Trzecia Kondycya iest do Najwyższa Łaski Pańskiey aby z tego W. K. pomnażał się w dobrych uczynkach
iako na przykład [illegible] A fructibus eorum cognoscetis eos. Sic omnis arbor bona fructus bonos facit
Mamałe dla tego arbor malos fructus facit. Z owoców ich poznacie ich. Mówi y. Dobre drzewo dobre
owoce wydaie złe zaś drzewo złe owoce wydaie. Taki mówi S. Paweł ... dobre drzewo
Cor. 1 15 który mówi Itaque fratres mei dilecti stabiles estote et immobiles abundantes in omni opere
Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino. Jakoż tedy Nayn...
Bracia Stateczni bądźcie obfituiąc w uczynkach Pańskich zawsze wiedząc że trudy
prac wasze nie iest daremne u Pana Boga. Na coż grzegorz święty któż to przez Miłość
Boga tedy trudzić się przyposobić swego a wrota nieba iego niewspiera u którego dla swoiey
Miłosny ... tamen Deigratiosus operatur enim magna si est. Si autem operari renuit
amor non est. ... wiele takich ludzi którzy ... wedle ... swoich
prowadzi y do Nieba się dostać ale trudno z Rozkoszy do Rozkoszy ... ze swiata

[illegible] modlitwo twoie y [illegible] twoie oto [illegible] domu twoiego przyszło [illegible]
[illegible] dzień trzeci pójdziesz [illegible] to [illegible] wszystko [illegible] tey ze mne
Is. 9 [illegible] ale y [illegible] Parvulus natus est
nobis, et filius natus est nobis [illegible] [illegible]
[illegible] którzy [illegible] napisano u Mat.
Mat. 18 [illegible] Nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli non intrabitis in Regnum Coelorum
[illegible] w [illegible] dziatki [illegible] do królestwa
niebieskiego [illegible] przed Maiestatem tego. [illegible] za wasze [illegible] płacząc
[illegible] y [illegible] de [illegible] święte to
nie [illegible] pokrzyżu [illegible] Bożego [illegible]
[illegible] od [illegible] lata [illegible] Ewangelia [illegible]
[illegible] modlitwie [illegible]
2 Thes. 3 bonus sine intermissione semper [illegible]
[illegible] naszego [illegible] który nas upomina oportet
semper orare et nunquam deficere [illegible] Mariey [illegible]
[illegible] błogosławiony [illegible] aby [illegible] Msza
Epiph. [illegible] Mowi [illegible] Epiphanius [illegible] certe [illegible] S. Virgo [illegible] inimicitias dissolvit
porta pax coelestis donata est mundo porta mors conculcatur, et [illegible] pre
te [illegible] przez [illegible] wszystka [illegible]
[illegible] przez [illegible] cała [illegible] przez cię [illegible]
[illegible] y [illegible] A [illegible]
[illegible] y [illegible] do [illegible]
Gr. [illegible] y [illegible] Te Mater salutis habemus ad [illegible] Nasze
go [illegible] pomocnicę [illegible] Bogo: [illegible] rzeczy [illegible]
[illegible] wszystkiego [illegible] y [illegible] wasze [illegible]

Thema. Vocatum est nomen eius Jesus Lucae 1

[illegible] miał to Imię [illegible] to Imię [illegible] to Imię [illegible] y [illegible]
[illegible] wszystko [illegible] y [illegible]
y darów [illegible] y [illegible] aby [illegible] tego
Imienia [illegible] y [illegible] y [illegible]
[illegible] y [illegible] y [illegible] tego [illegible] y [illegible]
[illegible] Dawid aby [illegible] N. [illegible] quando
veniam et apparebo ante faciem Dei [illegible] y [illegible] przed [illegible]
Cant. 8 Boga [illegible] Nah. [illegible]
[illegible] Introducam te in [illegible] Matris meae [illegible]
[illegible] Matki mojej [illegible]
[illegible] Mowi [illegible] [illegible]

Anna Non discedebat de templo ieiuniis et obsecrationibus serviens die ac nocte Luc. 2

Widziat nie wiedz Jan kiedy niebo otwarte y [illegible] nibiczy [illegible] Apoc. 19 [illegible] Rex regum et Dominus Dominantium [illegible] Jo. 8 [illegible]

[illegible]

Aug. [illegible]

[illegible]

Weźmy [illegible] [illegible]

S3 [illegible] Audivi vocem tuam et timui [illegible]

[illegible] S3 [illegible] David [illegible]

[illegible] in Conspectu meo semper [illegible]

[illegible]

Joan. 12 [illegible] Ambulate dum lucem habetis ne vos tenebrae comprehendant [illegible]

[illegible]

[illegible] et peccata vestra [illegible]

[illegible]

4 Reg. 20 [illegible]

[illegible]

Audivi orationem tuam et [illegible] lacrymas tuas et ecce sanavi te, die tertio ascendes templum Domini et addam diebus tuis quindecim annos

Wyprawił y ochmat po zboża do Indyey od Krajów. prowadzone nazad niemało okrętów zboża zamieszkaliście iednego dnia na wielkiey fale na Morzu usłyszcy Marynarze nie chcieli od Portu odstąpić widząc iawne niebespieczenstwo pogrozimy każdy wolę trudności pysczące. A przez prawie widząc co za pe [illegible] wokrzy mieli z tą całą głod Chleba. Przyszedł tego w ręczy tak Wielki iż y Mali Żołnierz wyglądali w Okręcie tedy przedstawienie na brzeg kazał od wkładać y iadąc mówiąc

Plutarch. Ut Naviganus urget Necessitas ut vivamus non urget. Abyśmy iechali potrzeba wyieść, abyśmy żyli nie wyiaśnia. Co iest ten dzisieyszy zło bierny iedno iedyn Okręcik Żodkami iedna w którey się [illegible] przedwieczny Syn Boży wszystkiego świata pusczony na świat aby go w ostatniey potrzebie y srogim głodzie ratował. Lubo to wielkie burze y fale od onego okrutnego Heroda na Pana następowały przecie to nic. Wiedział o tym dobrze dyspozytor Boży ale y utulenia naszego pożyteczny się na sprzęt na to światowe morze wszystkie ale wszystek Łodzie w tym Żłobie więcey potrzebie nasze a niż własne zdrowie poważając mówił abowiem sobie. Ut Navigemus urget

Aug. Necessitas ut vivamus non urget. Nazywa Iamiowane tego słowa tey Łodzi mówi Augustin [illegible] praesepe splendidum in quo non alimenta [illegible] sed et cibus inventus est Angelorum. O przeświętny Żłobie w którym nie tylko [illegible] trwa [illegible] ale y potrawa nie [illegible] iest A [illegible] Ustawę [illegible] bandę Bóg [illegible] Dominus [illegible] [illegible] zastępów [illegible] Chrystus [illegible] Deus noster [illegible] consumens est Bóg nasz ogień [illegible] iest [illegible] bo [illegible] [illegible] nie

Apoc. 22 [illegible] Sanctus [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] Boży [illegible] wyprowadza [illegible] Morza [illegible] [illegible] wypadła Morza y [illegible] na ten świat [illegible]

Bor. [illegible] Miłosierdzia Bożego [illegible] Misericordia Dei [illegible] [illegible] [illegible] y [illegible] [illegible]

Ps. 55 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] iniquitos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inter [illegible] [illegible] Matris Conformatum [illegible] [illegible] Macierzyńskiemi [illegible] Matki swoiey [illegible] [illegible] nad [illegible] [illegible] y [illegible] [illegible] y stąd [illegible] [illegible]

Heb. 5 [illegible] Condolere [illegible] qui ignorant et errant quoniam et ipse [illegible] circumdatus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Najświętszego [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] est [illegible] y [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Amen

69

J Jrope nie wszystkie mostu tego swiata Cznowu nie ox Niesczesny nie odpowie Rozumiał byo że to
iest piekło albo iuż żywot po tym żywocie y iakie kara albo Diabeł. Dla czego wymyslili dla boiazni
gdy tedy nie mogła nie ukorne dała mu wiecy pokoy. Wszyrednicy Nocy przysli Czarci wzięli go z Łózka
y duszy zaprowadzili do piekła. Ustawicznie tedy rano ona pocziwa Matrona znaydzie ciało iego
iako wapnem Czarne a w ręku kartkę z napisem tym którą ze wszystkiemi co to iest piekło bóg wie
Która ręka miał tu mnie zaprowadziła Abyście tedy iuż takiego nie prowadzili zastawa co prędzey
mieyscie sie do Pokuty puszcie viam Domini bo w tak ma się do Panny broniącey tey o.
piekła y obrony która o sobie mowi Ego murus et Ubera mea sicut turris. Ja iestem Mu
Ca: 8 rem u piersi moie wieza Na co pisze Gulielmus Ubera mea non tantum sunt Ubera sed
Guil. etiam turris non tantum Nutriendi sed et protegendi vim habent piersi moie nie
tylko są pokarmami ale też wieżami nie tylko karmiemia ale y bronieniu moc maią
do iey tedy obrony garnij się z skwapliwością a ona wam uprosi odpuszczenie grzechów
Thema Et Verbum Caro Factum Est Joannes 1
Kto pocznie kto wypowiedziec kto godnie wystawic może miłosc dobroc y Miłosierdzie P. Boga
wszech. przeciwko Narodowi Ludzkiemu S. N. Zostawał niegdy na kontemplacy Psalmista
Pański uważaiąc dobroc miłosc iego z Duchą świętego mowi. Magnus Dominus et laudabi
lis nimis et magnitudinis eius non est finis. Wielki iest Pany bardzo chwalebny a Wielkosci y
Wszechmocnosci iego nie masz końca uważaiąc to w sobie Bonawentura święty dziwi
Bon. się tomu bardzo mówiąc Quanta pietas Dei homini tanto affectu ac studio se benefacere
Qui beneficia eius nec cognoscere nec conservare nec regratiando digne recipere studet.
Jaka dobroc P. B. Wsz. człowiekowi z Wielkim afektem y staraniem rozne dary y błogosławienstwa
swoie swiete czynowac który ani ich uznawać zarówno ani też one takie godnym sposobem
Mag 4 powiedział Jgnatius Dionk. Cum Cristo ofiarowal... Ale nie też dobrocią iest Panna Bernard Swiety
wydziwić się nie może takowey miłości Boskiey kiedy Quid ita pietate plenum quam
Ber. quod Verbum Dei propter nos factum est. Co może być miłości potężniejszego
iako to że Słowo Boże w nas naystało się słowem stało się ciałem to iest Syn Boży
opuściwszy one doliny Niebieskie Boży na przestworzy samego dziela brzy niedy był dla tego
z dobrze przyiął ludzką Naturę naszę aby nas z niewoli Czartowskiey wyprowadził
Luc per viscera Misericordiae visitavit nos ex alto et exinanivit semetipsum Więc
stąd okazał iako Narodzi się wszystkiemu światu Wielki poczatek przymiotów K. W. P.
Wielka była pernicia y nie
bezpieczny przed Narodzeniem Pana a Zba: Nas: J Otoz Wielka była penuria y nie
dostatek wszystkich wielkiey mali głód łaski Boskiey głód wielki który nie było dostatek
nie było takowego który by zaradził y mógł ratować iako Jeremiasz pisze Parvuli peti-
erunt panem et non erat qui frangeret eis Malucy prosili chleba a nie było coby go
im łamał sam Bóg iednak wziął to staranie na się sam z daleka Krainy Niebieskiey zesłał
wszystkiemu człowiekowi mięso chleb żywota Syn się z Oycowskiego Łona na te Nawiedzenie wy-
Isa 9 dziwić Ecce ego mittam etc a to iest pośpiesznie o znamienitey miłości oświadczył niegdy
Rycerstwu w Mieście przedni Senator Comprimuz podczas srogiego głodu y drogi drogie
wyprawił z Senat.

x

Nacoz się to przecie przydało nie wyrostno tym wielka godzin allsi ony ozdobie y odmienienie zabiera
Thren 4. tego pocieszli mysli. Zaczym narzeka nam ich Jeremiasz Prorok. Filii Sion inclyti et amicti auro primo quomodo reputati sunt in vasa fictilia, nowie się synowie przyodzianu szczerozłotem prędko
się odmienili w naczynie garncarskie. Wspomina Chełmstabuński o tym mistatecznych ludzi którzy
Gal. 51 mowi sicut Novacula acuta fecisti dolum iako brzytwa ostra bywa ale z dragi łoży to za
z stade ta brzytwa czyniła sługę. Przychodzi iako wielkie sbroyne albo świeto starym
bne starzec iako którem będzie blisko stalat przyszedszy do doskonalszego krzepkości przeniew
o gniew brody wystrzyga, i iako młokos iako który go nie znał rzekł by że ten człowiek
ieszcze nie ma ledwie lat dwadzieścia kilka, ktosz to te zdrade y oszukanie uczynił Novacula a
cuta brzytwa ostra miny szpe niedzieli albo trzy aż on postarzeniu się wysztary. To samego
mistatrzy y. oszukanie iest wielkie między ludźmi postrzec ten drugi na świeto dobrze posnie
dzie bozym spowiedz wyłęgał świętymi przed dwoie grzeco do Pana Boga wydychał, y dłużej
tego mnie tydzień y dzień aż on znowu wrzecheła rospusty uprawujące złe nałogi wdawnie pi
ianstwa rozpusty y mieni nasz iako iako planeta retrogradus nazad się wraca swego
ta iako ta brzytwa czyni zdrade y oszukanie. Sicut Novacula acuta fecit dolum na co mowi to
Isidor. święty niesmiewca iest a nie pokutujący człowiek który wraca się do przeszłych nałogow swoich
Irrisor est non pœnitens qui adhuc agit quod pœnitet. Nie takiey nam potrzeba drugi
pokuty gotowzac iako w miesiączniej drozdzinszey, y nie tak iako za starce brzytwę postępo
wać ale koniecznie do dostatecznej spowiedzi w pokucie y żalu serdecznym nie wracać się
do pierwszych swoich złych nałogów trwać tak aż do śmierci w wyglądać przypięcia iako na
Aug. święty naucza pœnitens semper doleat et de dolore gaudeat et non semper se dolensse
doleat. Pokutujący człowiek niech zawsze żałuje a żalu swego niech się cieszy, nie może
żałować niech tego żałuje. Znaydują się y ta takich ludzi wiele na świecie którzy do siedmiu
lat y na starość odkładają pokuty. Słuchający co do takowych ludzi z upomina ich
Augi. święty mowi age pœnitentiam dum sanus es quia pœnitentiam egisti eo tempore quo pecca
re potuisti, czyń pokute póki jesteś zdrow, ieśli tak czynić bezpieczny zostaniesz
w ten czas albowiem pokutuj czynić kiedy grzeszyć możesz y na drugim miejscu mowi
Si vis agere pœnitentiam quando iam peccare non potes peccata te dimiserunt non tu illa.
Ieśli chcesz ut nie możesz czynić pokuty kiedy już grzeszyć nie możesz, nie ty grzechy ale one
ciebie opuściły. Słuchający tedy takich tych przykład. Słuchający Gwardian Polski.
w naszym Miesiące się ku dobrego. Laude bardzo mi. Nie tak iest ciężka męka zbawieci
naszemu który czynił od żydów iako to kiedy go codziennie ciało wielkimi grzechami
Bernard obraża a do pokuty się nie ma. Mowi Bernard święty vulnera Christi quotidie innovantur
cum peccati mortalis vulnere sanciatur. y na drugim miejscu mowi w osobie Pana
a zbawiciela naszego Magis aggravant me vulnera peccati tui quam vulnera cor
poris mei. Bardziej mnie bolą y trapią grzechy twe człowiecze niżeli rany które
nam wiele z swoim Cytatem przykład podany o iednym który nie dawał czynić ani
spowiedzi ani pokuty któremu gdy żona boga boyna przypominała aby się miał
do Pana Boga y spowiedz uczynił odpowiedział że się boie pokuty wielkiey kto
rą żona do tego poradzy się boię a iako zmierzacz mowi przykład które daleko się okazuje
y swoie

z pasożki ogniste aż do samej ziemie uszczaj wychodził a co więc zostawiwszy ogień na ziemi znowu
znowu po drugi w siebie wszystek rzucił na bardzo straszne y tak bez przestanku [illegible] na
potępieniu takowe męki otworzyłe jako grzeszył takiego też wziął zapłatę Per quae enim quis pec
cavit per haec et punietur. Mamy trzy karanie dostatecznie takowe który miłował Pana swego
a bluźnił go swego jako siebie samego jako też miłość twoja kiedy go hańbisz y przed ludźmi [illegible]
że ów człowiek nigdy nie będzie miał dobrego ośćie imienia [illegible] do tego dałe naszey
świętej nauki [illegible] alterius vitae curiosus explorator aut temerarius iudex [illegible] propter
opus quod reprehendas proximum tuum non iudices magis autem excusa strzeż abyś nie był
cudzego żywota ciekawym y dowcipnym wyrzecznikiem y obmowcą ale [illegible] zaprawne
wiedz że jest co poznać nie sądź bliźniego twego abyś owszem [illegible] A jeśliby
się między wami takowy nalazł który by zastępował czyjejkolwiek swoim nastawie ludzkiej posłuchaj
Pro. 10 cie w tym Mędrca Cum detractoribus ne miscearis quoniam repente veniet perditio eorum et ruinam
utriusque quis novit. Nie zasiadajcie ani się z nimi mieszajcie [illegible] albowiem przyjdzie
tenczas że nagle przyjdzie na nich pomsta Boska jako się zrozumiało z tego przykładu A
przytym upraszajcie sobie Panny Przenajświętszej aby ona uprosiła u syna swego by na was
takowych ludzi nie dopuszczał o którey tak Kapłan mówi Sub [illegible] tua pro-
tectione defendimur Swoimi zasługami [illegible] stoimy pozdra-
wiajmy się pobożnie a ona nas jako [illegible] żadney nie znająca [illegible] nie przyjaciel
tak duszy jako y ciała [illegible] co nam racz dać Panie Jezu Chryste Amen

Thema Parate viam Domini rectas facite semitas eius Luc. 3

W Starym Zakonie serca ciężkie, twarde y ostrożny lęk przystęp do P.B. [illegible]
[illegible] Wolili albowiem żydowie na Mojżesza Non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur [illegible]
mówi do nas Pan abyśmy snać nie pomarli Teraz zaś inaczej łaskawego mamy na siebie Pana
Cant. 2 powiedział Salomon. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras Oto on
stoi za ścianą na nas poglądając przez okna [illegible] albowiem z tym się odezwał. Veni ut vitam
habeant et abundantius habeant przyszedłem aby żywot mieli y obfitszy [illegible]
Oto w dzisieyszey Ewangelii wychodzi wprzód Jan Ś. opowiedając nam przyjście Pańskie
abyśmy drogi jego święte prostowali wołając na nas jako jaki marszałek y referendarz mówiąc
Parate viam Domini rectas facite semitas eius Czytamy pokornie prosił niegdy Dawid Ś.
Boga aby drogi swoie pokazał y ścieżek swoich aby go nauczył kiedy mówił
Ps. 24 vias tuas Domine demonstra mihi et semitas tuas edoce me [illegible] takiej myśmy się
nich nauczyć drogi Pańskiej prostowania [illegible]
Przypomnijmy sobie y do naszey uwagi weźmy one tryumfy y akt który [illegible] Zbawiciel Chrystus Jezus
do miasta Jerozolimskiego wjeżdżał z takim tryumfem y weselem Pana do miasta obywatele
y mieszczanie Jerozolimscy wprowadzali jedni albowiem z siebie szaty zdzierając drudzy gałązki
Matth. 21 z drzewa oliwnego łamiąc na drogę pod nogi jego święte miotali jako Ewangelia [illegible] świadczy
Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via alii autem caedebant ramos de arboribus et
sternebant in via [illegible]

tego

Wedlug dziśieyszey Ewangeliey [illegible]. Powiedział że iedno w przod swoim [illegible] to do-
piero ludziom bedziesz sądził. Strzegąc się mowi Pan a zbawiciel nasz do takowych
Mat 7 ludzi Hypocrita eiice primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eiicere festucam
de oculo fratris tui. W iakiey tedy wadze y iaki się takowy od [illegible]
Gdyby kto poyrzał w serca ludzkie y wyrozumiawszy wszystkie ich [illegible]
na iakim marmorze y swiatu podał pewnieby nie znalazł [illegible]
[illegible] albowiem trudno [illegible] ktoryby [illegible] przyiaźni y [illegible]
Gen 3 [illegible] Skoro iedno pierwszy Rodzic nasz zgrzeszył [illegible] przyiętego do
[illegible] y pyta Adama czemuś to uczynił że przestąpił przykazanie Boskie a on
nie [illegible] się winien w tym wystepku swoim ale na kogo inszego. Skąd mowiąc
Mulier quam dedisti mihi in sociam dedit mihi de ligno. Wiele iest takowych Ada-
mitow ktorzy swoich do siebie nie uznaią występkow ale ich na kogo inszego w-
kładaią. [illegible] iest takowy człowiek ktory w pokoiu ludzi żyiących swoim
wyrządzaniem wszystko poturbował y do nienawiści przyprowadził. Susurro et
bilinguis maledictus multos enim turbavit pacem habentes. Uskarża się na takowych
Ps 139 Psalmista Pański Acuerunt linguas suas sicut serpentes venenum aspidum sub labiis
obostrzyli ięzyki swoie iako wężowie trucizna padalcowa w ustach ich. Dla tego
Mędrzec przyrownywa ich do wężow mowiąc Si mordeat serpens in silentio nihil
minus habet qui occulte detrahit. Iako wąż ktory [illegible] ludzi
zabija, tak ten ktory ludzką sławę targa [illegible] szkodę czyni. Powiedział
Salomon że lepsza iest sława dobra ani żeli bogactwa Melior est nomen bonum quam
Prov 22 divitiae multae. Bardzo iest ciężka rzecz cierpieć od takowego człowieka
obrażenie y zepsowanie w ludzkiey reputacyi y dobrey sławy [illegible]
[illegible] ludzie [illegible] cnotliwego człowieka [illegible]
[illegible] dobrey [illegible] nadziei człowiecze [illegible]
[illegible] nie ustanie cierpiąc [illegible] mowi przez usta Psalmisty
Vir linguosus non dirigetur super terram virum iniustum mala capient in interitu
[illegible] że sobie a człowiek [illegible] w płocie się [illegible]
[illegible] Ludzi y karane będzie [illegible] Maria siostra Moy-
[illegible] takowych bystro [illegible] ludzi y [illegible]
[illegible] Numquid per solum Moysen locutus est Dominus nonne et nobis similiter
Num 12 Moyżeszowi [illegible] per solum Moysen locutus est [illegible] Bog [illegible]
est locutus. [illegible] przez samego Moyżesza [illegible] sprawował Bog [illegible]
przez nas [illegible] ktory [illegible] y [illegible]
[illegible] będzie iako [illegible] przykładem ktory
[illegible] ludzi [illegible] swoim [illegible]
y pokuty [illegible] bardzo straszne [illegible]
Zgaszenie Lampy [illegible]

Kur mysy, sylow, iako wiele kto wypowiedzieć może niż wiąż to prawi ludzie karftn iwio y tak prawdy na świecie nie masz ale wyrota iako pisze S. mówi veritas detrita orta est. Słusznie tedy pyrzny sprawiedliwość Bożą ludzi brzydzą wdzoni. A oni zas Mery ani Śmierci ani Sądu Bożego żeby nie byli sa Roszkosznie dwie tego świata ale iest po dobro omyśl ta nadzieia aby ta mieli cłnego roskoszowac słuchając co ctak dugiś mówi

Job 21 Tenent Tympanum et Cytharam et gaudent ad sonitum organi ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt. Bo y wszytky Miesiące zażywać świata w Roszkoszach prowadzą dni swoie a w minnoście będą do piekła i od chwali prowadzą. Dlaczego tedy nie oznaymił S. Bóg człowiekowi ostatniego czasu y przyczyny swego

Greg. Studaiąc wyżnego B. S. Grzegorz, który mowi Deus vitae i dzielo voluit nobis esse incognitam, ut semper possit esse suspecta ut dum illam praevidere non possumus, ad illam sine intermissione praeparemur. Ostatniej godziny dla tego S. nas odiął mice nam nie wiadomą aby byli zawsze nam pedozywanie, i z gdy mnię nie wozny domu bez przestanku gotowie mamy. Bo gdy by wiedział człowiek godzinę swoiej a zwłaszcza grzeszny na wszystko, żeby rospuscił lecie o puraynie mury nie myśląc sprawiedliwość widząc ysłoze dalecy swoi terminu. Ostawał by wdorzyce ten nad wmiłsie Bożej y chwałego odkładałby do ostatniego czasu. Stąd nie wszy wdno te pryczyny

Bern. cryjne. B. Bernard S. który Certum est quod morieris, incertum est quando aut quomodo aut ubi quoniam ubique te mors expectat tu quoque si sapiens fueris ubique eam expectabis. Pewna to że umrzesz nie pewna kiedy iako, y kiedy albo wcieni wszędzie że śmierć sławia tyż wszędzie mądry wozek in aczkolwiek u pwyktr oczeciwie mec dobry śmierć pocieszy

Bonav. kroi a tu wszy y prosi Świętego Boni i wen Doctor Qui diximus colluxit illam instet factorum et qui neglexerunt illam moriety in peccatis suis. Który gdy nie czeka y pozdrowieniu usprawiedliwiony zostanie który zaniedba onej wyglądać swoie zagięcie nie zaniedbywaysie nie rozmieć podawiać umawian upro odpuszczenie przedstawiać

Thema. Ut Interrogarent eum tu quis es Joan:

Jak iest wyzdany y zuchwały dowcip rozumu Ludzkiego który nie wdziałowy y nie znawszy swoich dosiedzie defektów ludzkie małe defektali nawiezdi iako mocniejsze wyrzuca

Levit. 19 y ludziom do wiadomości podaie. Lub to obwarował Bóg Wszy prześkazaniem swoim gdy mówi Non eris criminator nec susurro in populo. Nie będziesz potwarzcą ani obmowcą między

Hier. ludem. Naco piękne pisze Cure ne aut linguam aut aures habeas prurientes ne aut ipse alios detrahas aut alios audias detrahentes. Waruj abys ięzykiem albo się nie mieszał dowcipnym którymi żebyś albo sam szczerbiał sławy ludzkiej albo bsłuchać takiemu słuchał. Nie to iednak nie poważe przezbawiennym y iedzintom wszystkie prawdy małe sinta defektem aniżeli ukalunta do ludzkiej uwagi przyiedzie cudze afektowi przed nie stroić a swoie żeby ich nie widział co wcimnosci stawiny swiys. Iżeby takiego obmowce szykał

wedle [illegible]

2 Pobożny Swięty peten boiynkow dobrych u ludzi będzie dobrego rozumienia a u Pana Boga zaś co u idziec tych natęskę albo nagrodę sobie zarobił. Bo wszystko grzechy ale tezy sprawiedliwości ludzkie obrzemię sądzić iako się z tym deklarował przez Proroka. Cum accepero tempus ego iustitias iudicabo. Co tedy do tych ktorzy śmierci pragną y z tym

Swiatem pożegnać się chcą, coż nie odrzecz, powiada Augustinus. Quid est diu vivere nisi diu torqueri. Żywot albowiem doczesny nie inszego nie iest iedno iakoby męka y utrapienie. Eklezyastyk mowi: Melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam

Chima: languor perseverans. Lepsza iest śmierć aniżeli gorzki żywot y odpoczynek wieczny aniżeli frasunek ustawiczny. Na potwierdzenie tego mowi ieden. Prosperus ille est qui mortem singulis diebus expectat. Sed ille sanctus qui eam singulis diebus atque horis desiderat. Doświadczony ta iest ktory na każdy dzień śmierci wygląda, ale ten Swięty ktory iey na każdą godzinę pragnie. Zeby zaś dla iakiego utrapienia miał pragnąć y życzyć sobie śmierci, niebyłby przeciwko Woli Bożey. Ale iako S.

Beda mowi trzymać się tego informacyi mamy. Ne indignemini fratres si mali in hoc mundo floreant et vos patimini. Quia non est Christianae religionis exultari et deprimi. Mali nihil habent in coelo vos in mundo. Sed spectatis boni ad quod tenditis quidquid in via contigerit gaudere debetis. Nie trwożcie się tym, Najmilsi Chrześcianie, że źli na tym świecie kwitną a dobrzy ciępią. Nie iest chrześciańskiego człowieka weselić się ale śmierci. Ludzie źli nie maią nic w niebie, a wy na świecie. Ale wpadając onego nieskończonego dobra do ktorego ciągniecie cokolwiek wam na drodze przypadnie powinniście się tym cieszyć. Co zaś do drugich ktorzy sądu y sprawiedliwości Bożey wygladaią y oczekiwaią, y to nie odrzecz albowiem trudno na tym świecie o sprawiedliwego sędziego. Dziwi zaprzeczy Gregorius Swięty

Grego: upatruie dla ktorych przyczyn ludzie o sprawiedliwości na tym świecie dochodzić nie mogą. Nie naprzod y pożytek y mowi temi słowy: Judicare digne de subditis nequeunt qui in subditorum causis vel odium vel gratiam sequuntur. Philozophowie zaś iednemy uznaiduie przyczynę sobie do zachowania dla ktorych giną sprawiedliwość. Miłość

Plutar. nienawiść y swoy własny pożytek. Amor odium et proprium commodum saepe iudices faciunt non cognoscere verum. Jakoż to nie prawda co ten Philozoph napisał. Ma pan sędzia u swego sądu stryia swego brata swata dostanie tedy mu ieden na sprawę musi skazować y z tąd sobie wymyślili cnotę sentencię. Melior est favor iudicis quam lex codicis. Mało ten zważa ile który kości przeciwko temu ktory u tego sądu sprawiedliwości żąda y ten musi przed sobą, nieśpodziewanie się owy gratiy. Choć sprawiedliwą, Ale też kto nie sprawiedliwy przyniesie panu sędziemu honorarium, albo corrupta, będzie wnet sprawiedliwa a on się dziwuie niebożątko czemu się tak stało.

mu inszych

x

Jacob 5 Patientes estote et confirmate corda vestra quoniam adventus Domini appropinquabit
nolite ingemiscere in alterutrum ut non iudicemini ecce Iudex ante Ianuam assistit. Cierpli:
wymi badzcie a utwierdzaycie serca wasze gdyz niedaleko iest przyscie Panskie nie
utyskuiac iedni na drugiego abyscie sadzeni nie byli oto sedzia tuz we drzwiach stoi.
Gdy tedy wedlug tych slow y nauk sprawowac sie bedziecie uprzeymie wasze oglądacie
laskawa y wesołą twarz Sędziego sprawiedliwego y uslyszycie one wdzięczne słowa Venite
Benedicti Patris mei possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi Mat 25
A iesliby iescze czego nam nie dostawało do ubłagania Maiestatu Panskiego uciekaymy się
do Panny Naświętszey Matki Miłosierdzia ktora na usilny opiece y protekcyi wszystkich grze
sznych ludzi iako swięty Augustin pisze Tu es spes unica peccatorum per te speramus
veniam delictorum et in te Beatissima Virgo nostrorum est expectatio praemiorum.
Ty iestes iedyna nadzieia ludzi grzesznych przez ciebie spodziewamy sie odpuszczenia
grzechow y w ciebie iest Panno Błogosławiona iedyno oczekiwanie zapłaty
naszych. Gdy ią nabożnie pozdrawiac y prosic bedziecie ona wam y tu błogosławienstwo
Boskie y potym łaskawą y miłościwą twarz Syna swego Sędziego sprawiedliwego
wyiedna przeprosi y u niego łaskę wam y sobie zycie otrzymac Amen.

Thema p. Dom. 2da Tu es qui venturus es an alium expectamus Matth. C. 11.

Gdy co iako ta rzecz iest ciezka na człowieka ze nie wiedziec ani godziny ostatniego
skonczenia swego uwazaiac to pilno u siebie ow swięty y pobożny Mąz Iob S. mowi tak o przyszlym
Panskim Si venerit ad me non videbo eum si abierit non intelligam. Choc przydzie
do mnie nie widzę go a choc odeydzie nie wiem nie rozumiem kiedy. Zaczym to albo wie
to co przed powiem ludzkim dla tego koniecznie abo poradzic. po chrystusie
Panie aby im był oznaymił czas y godzinę przyscia swego coz im na to odpowiedział Act
Acti 1 Non est vestrum nosse tempora vel momenta quae Pater posuit in sua potestate y na
Marci 13 drugim miescu tak powieda De die autem illo vel hora nemo scit, neque Angeli in caelo
neque Filius nisi Pater. Nie wiemy czasu kiedy ale wiemy zapewne iz mamy wszyscy stanac
Rom 14 na on trybunał straszny Boga. Kiedy iako Apostoł Pawel nam opowieda Omnes enim
stabimus ante tribunal Christi Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo
Z tey tedy okazyi czemu to iest zakryto przed człowiekiem zaskom waszym krotko powiem
Wielka iest na tym swiecie sadu roznych kondycyi y stanu ktory iednym smiercy dzedzista dopr
wedliwosci Bozey potrzebnia. Znayduią sie y tacy ktorzy aby go niewie y sad bo ich nie był
Eccl. 9 Przecie to ostrzegl mądry Ecclesiast ktory o zasługach ludzkich tak powieda Sunt iusti
atque sapientes et opera eorum in Manu Dei et tamen nescit homo utrum amore vel
odio dignus sit. Sed omnia in futurum reservantur incerta. Zwroc o człowiek sercie
bozy

Ato co nazbierał czyie będzie. Jest wiele na tym świecie ludzi ktorzy podobni są temu bogaczowi wszystkę swoię nadzieię utopiwszy w doczesnych rzeczach w zbieraniu pieniędzy choc to z ukrzywdzeniem y oszukaniem bliźniego na smierc ani na sąd Pański nie pamiętaiąc mowią z tym to bogaczem Anima ede bibe epulare.
Czego że tedy takowy człowiek ma spodziewac, czemu wygladac z ową straszną
Ysa. 33 Srogą twarzą sędziego sprawiedliwego mowi Psal. 33: Vultus autem Dni super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum. Będzie zagniewana twarz Pan[ska] na ludzi złych niezbożnych aby wykorzeniła y zatraciła nawet ich pamiątki y ich
Ale ten czas ani się wyprosic ani też bogactwy okupić y corrumpowac będzie mogł człowiek
Eccl. 11 Mowi mędrzec Eklezyastyk: Omne opus corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum illo. Wszystkie one fałsze zdrady y rozmaite fortele ktorych zażywał na oszukanie y ukrzywdzenie bliźniego ustaną z przeciwnym człowiekiem na potempienie pojda
A my zaś iakiegoż taktu [illegible] sposobu mamy zażyć abyśmy nie srogą twarz ale łaskawego wesołą pełną miłosierdzia w Sędzie oglądali twarzą. Czytam w historiach rzymskich że czasu iednego Juliusz Cesarz na ktory tam był oczywiscie Mieszczanina rzymskiego [illegible] y srogi dekret ten widząc się być dobardzo krzywdzony y ciężkim dekretem skaranym nie maiąc inszego sposobu rzecze apelluię od zagniewanego ten czas Cesarza nie wiedząc iako na sobie inszej przeciwko niemu [illegible] do ktorej apelowac. A on utrapiony Mieszczanin znowu pewnie mowię apelluię powiada od zagniewanego Cesarza do łaskawego y miłościwego. Ze jako tak postąpił opuścił Cesarz takowej apellacyi że go łaskawie wysłuchał y przeprosił. Zażyjmy y my takowego sposobu y takowe postąpmy iako ten Mieszczanin z Cesarzem kiedy Bog przeciwko nam ktorego zagniewanego takiego tym utrapieniem, lub to chorobą według swoiej świętej sprawiedliwości zagniewany, kiedy przez pokutę naprawiać życia mamy czas bo tam już na ten czas nie pozwoli czasu, apellujmy uproszeniem, świętą y poprawą żywota naszego od zagniewanego do łaskawego wesołego y miłosiernego sędziego. Dobrą nam czyni otuchę y nadzieię Psalmista Pański kiedy mowi: Ira in indignatione eius et vita in voluntate eius. Apostoł uwiadamia takiego gniew iego nie trwały pisany a także wiek nie przebywa.
Nie dziwnaż tedy zaś Bog Boski narodzenie człowieka doprawił dolegliwościami, częstymi y utrapieniami to albo zaraz, albo też iako Job święty na doświadczenie iako mowi St. Libentius: Nunc tormenta patiar ut tunc futura mihi gloria dum rursus non eminendi celebrit [illegible] z wielką ochotą y smakiem rozmaite przeciwności będę cierpiał abym sobie pozyskał wiekuiste chwały albowiem nie będzie mnie moj Pan dwa razy karał y sądził. Także nas pociąga do tego Apostoł Pański gdy mowi:
Patientes

In Nomine Dni Amen

Videbunt filium hominis venientem in Nube Cum potestate magna et Majestate
Luca 21

Wziąwszy na uwagę słowa Ewangelij Św. przeczytane, y bacząc nam potrzeba wszemi Serdecznemi opłakiwaiąc grzechy nasze zebranie Miłosierdzia Bożego zażywając w tym przyjściu y P. Przenayś. Ostrzega nas albowiem Paweł S. mowiąc Horrendum est incidere in Manus Dei viventis. Bardzo iest nieszczęśliwa wpaść w ręce rozgniewanego Boga. Bo iezeli człowiek pobożny święty y pełen uczynków z wstydem zaledwie zbawion będzie, a człowiek zły niezbożny pełen wszelakiey obłudy gdzie sie podzieie. Dlatego Hieronim S. mowi. Quoties diem Judicij cogito toties corde

41 et corpore contremisco. Byl odmalowany Cherubin u Ezechiela na Sciennie Kościoła Ktory miał dwie twarzy z iedney strony twarz człowieczą a z drugiey Lwią. Co by to był za Cherubin nie inszy iedno Pan a Zbawiciel nasz Chrystus Jesus ktory ma przysc sadzic ludzi ze dwiema twarzami. Jedna będzie łaskawa dla sprawiedliwych a druga lwia sroga dla grzesznikow, kto sie nie odmieni takowey twarzy. Zagrozi z nim kogo gniewa nasz tamten. Lecz gdy zobaczymy go tedy z łaskawą twarzą oglądali iako sie oto starac mamy Kwiecistego Łaski nad nami... powiem..

Jako nie iest prędki y skwapliwy Bog Wszech. do wywarcia srogiey Sentencij sprawiedliwych Dekretow Swoich na grzesznego człowieka. Jak też nie omieszkiwa dawać ratunku y posiłkow do nabycia Dobrodzieystwa łaskawey Niebieskich. Sam sie Ezai 66 bowiem z tym oźwał przez Izaiasza Proroka mowiąc Ecce ego declinabo super eam quasi flumen pacis. Oto ia przyidę z pokoiem iako rzeka ciąga oczłądzaiacy odnawiaiące was. Paco Hiero. S. mowi. Non tam cito convertatur peccator, quam cito Deus paratus est peccatori mutare Sententiam. Nie tak prędki iest człowiek do powstania z grzechow swoich iako Bog iest ktory do odmienienia srogiego Dekretu swego. Czytam u Łukasza S. o iednym Luc. 12 człowieku bardzo bogatym ktory zgromadziwszy wielkie Gumna z ktorych dobra rożnych zbożem nasypawszy Skarbnicę nasyconą, y worków czerwonych pozawiązywawszy wszystkę swoie nadzieie w onych swoich skarbach upokoiwszy rzecze Sam do siebie Anima habes multa bona posita in Annos plurimos Re zwieśce com bib epulare. Duszo moia masz wiele dobra na wiele lat teraz że odpoczywaj iedz piy zażyway świata Alesi zawołał Bog Wszech na niego Stulte hac nocte animam tuam repetunt a te quae parasti cuius erunt. Ostoy się człowiecze oto dziś przy nocy dusze twoie wydrą

ato cieprzekrad

Casimiro dum viveret Pol. Rege qui ex
monasterio Cluniacensi praevia Sedis Aplcae
dispensatione ad regimen Regni Poloniae
assumptus fuit sub titulo SS. Petri et
Pauli Apostolorum fundatum ditissimeque
locupletatum variisque privilegiis exornatum
extitit habetque sub se duo alia Mo
nasteria Abbatias nuncupata Colovi
ensem scilicet et Trocimensem etc.
Dat. Romae apud S. M. Majorem Anno
Incarn. Dominicae 1743. 4. Non. April.
Pontif. Nri Anno Tertio

Job. 27. Quæ est enim spes hypocritæ, si avare rapiat, et non liberet Deus animam ejus, numquid Deus audiet clamorem ejus cum venerit super eum angustia.

Psalm. 65. Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus, propterea exaudivit Deus et attendit voci deprecationis meæ: quia iniquitatem confiteri

Psalm. 79. Potum dabis nobis in lachrymis in mensura.

Psalm. 49. Invoca me in die tribulationis, et eruam te et honorificabis me.

Psalm. 4. Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ etc:

Psal. 54. Expectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate et spiritus tempestate.

tribulatio in refectio

3 0

Esaiæ 57. Impij autem quasi mare fervens quod quiescere non potest — Impij.
Psalmo 54. Præcipita Domine, divide linguas eorum, quoniam vidi iniquitatem
et contradictionem in populo.
Esaiæ 48. Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalũ — Pax.
Psalm. 118. Utinam attendisses mandata mea facta fuisset ut flumen pax tua
et iustitia tua sicut gurgites maris.
Proverb. 16. Cum placuerint viæ hominis Domino, inimicos quoque eius convertet ad pacem
Esai. 43 Cum transieris per aquas, tecum ero, et flumina non operient te;
Cum ambulaveris in igne non cumbureris, et flamma non ardebit in te.
Psalm. 45. Venite et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram etc.
Paul ad Rom. 14. Regnum Dei non est esca et potus, sed iustitia, et pax et gaudium
in spiritu Sancto.
Isa. 32. Et erit opus iustitiæ pax, et cultus iustitiæ silentium, et secu
ritas in sempiternum. Et sedebit populus meus in pulchritudine
pacis et in tabernaculo fiduciæ, et in requie opulenta.
Psalm 4. In pace in idipsũ dormiam et requiescam quoniam tu Domine etc.
Job. 7. Malitia est vita hominis super terram, et sicut dies mercenarij — Malitia
dies eius.
2 Paral. 20. Domine cum ignoremus quid facere debeamus, hoc solum habemus — Oratio ad Deũ
residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.
Ezechi 38 De mane usque ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis — Iustorum
sic clamabo ad te meditabor ut columba.
Psalm 141 Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominũ deprecatus
sum: Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribu
lationem meam ante ipsum pronuntio.
Deut. 4. Nec est alia natio tam grandis quæ Deos habet appropinquan
tes sibi sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris.
Matt. 7. Petite et accipietis, quærite et invenietis, pulsate et aperietur vobis
Psalm. 33 Quoniam Oculi Domini super iustos et aures eius ad preces eorum
Esaiæ 58. Tunc invocabis et Dominus exaudiet, clamabis et dicet; ecce adsum.
Joann. 15. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcunque volueritis
petetis et fiet vobis.
Joann. 16. Amen amen dico vobis si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis.
Ezechie. 11. Cum extenderitis manus vestras, avertam oculos meos a vobis — Oratio
et cum multiplicaveritis orationem non exaudiam.
Hieremiæ 2. Et in tempore afflictionis dicent; surge et libera nos. Ubi sunt — ad Deum Iniusti.
Dij tui quos fecisti tibi? surgant et liberent te in tempore
afflictionis tuæ.

Exodi. 32.	Surge fac nobis Deos qui nos praecedant	Dij alieni.
Esai. 36.	Arundineum baculum Ægypti confractū, cui qui innitit͡ʒ homo intrabit in manum ejus et perforabit eam.	
2 Cor. 3	Vbi enim Spirit͡ʒ Domini, ibi libertas	
Joann. 8.	Si vos manseritis in sermone meo vere Discipuli mei eritis, et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos.	Veritas.
Joan. 8	Semen Abrahae sumus, et nemini servivimus unquam, quomodo tu dicis liberi eritis. Respondit Jesus. Amen amen dico vobis, quia omnis qui facit peccatum servus est peccati: servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem non manet in aeternum: filius autem manet in aeternum. Si ergo vos filius liberaverit, vere liberi eritis	Libertas.
Psalm. 106.	Sedentes in tenebris et in umbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.	
Eccles. 19.	Vinum et Mulieres apostatare faciunt sapientes	Apostatare
Esai. 9.	Laetabunt͡ʒ coram te, sicut qui laetant͡ʒ in messe, sicut exultant victores capta praeda quando dividunt spolia. Jugū enim oneris ejus, et virgā humeri ejus, et sceptrum exactoris ejus superasti.	Victores.
ad Rom. 6.	Vetus homo noster simul crucifixus est cum Christo.	
Esai. 14.	Et erunt capientes eos qui se ceperant, et subicient exactores suos.	
Psalm. 90.	Super aspidem et basiliscum ambulabis et conculcabis leonem et Dracanē	Basiliscus.
ad Rom. 7.	Miser ego homo quis me liberabit de corpore mortis hujus. Gratia Dei quae dat͡ʒ per Jesū Christum	
Joannis. 4	Qui bibit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in aeternum.	Aqua vitae.
Psalm. 15.	Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectū, insuper ad usq͡ʒ increpuerunt me renes mei	
Ezechiel 34.	Et scient quia ego Dominus cum contrivero catenas jugi eorum, et eruero eos de manu imperantium sibi.	liberatio.
Psalm. 115.	Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis et nomen Domini invocabo.	
Psal. 119.	Cum his qui oderant pacem eram pacificus cum loquebar illis, impugnabant me gratis	
ad Rom. 5.	Justificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum	Pax
Lucae 15.	Facta est fames valida in regione illa, et quod ipse coepit egere	fames
Jacob 4.	Bella et lites in vobis nonne ex concupiscentijs vestris, quae militant in membris vestris? concupiscitis enim et non habetis.	
Ecclesi. 6.	Est et aliud malum quod vidi sub sole, et quidem frequens apud homines? vir cui dabit Deus Divitias ac substantiam et honorem et nihil deest animae suae ex omnib͡ʒ quae desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud.	Divitiae

Proverb. 15. Omnes dies pauperis mali secura mens quasi iuge convivium. | Dies pauperis

2. Corint. 1. Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ: quod in simplicitate cordis, et synceritate ~~cordis~~ Dei, et non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo. | Conscia

Psalm. 118. Memor esto ~~verb~~ Domine verbi tui servo tuo in quo mihi spem dedisti, in quo mihi spem dedisti: hæc me consolata est in humilitate mea. | Spes.

D. Hieronyj. Epist. Omne opus leve fieri solet cum ejus pretium cogitatur: et spes præmij solatium fit laboris | opus

2 Paralip. 16. Oculi Domini contemplantur universam terram, et præbent fortitudinem his, qui corde perfecto credunt in eum, vel sperant in eo. | Contemplatio

Hieremi. 3. Bonus est Dominus sperantibus in eum animæ quærenti illum.

Esaiæ. 30. Si revertamini et quiescatis, salvi eritis: in silentio et spe erit fortitudo vestra. | Spes.

Eccles. 2. Qui timetis Dominum credite ~~inanni~~ illi et non evacuabitur merces vestra. Qui timetis Dominum sperate in illum: et in oblectationem veniet vobis misericordia. Respicite filij nationes hominum: et scitote quia nullus speravit in Domino, et confusus est. | timor Domini

Proverb. 3. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ, in omnibus vijs tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos. | Spes in Deum

Psalm. 9. Sperent in te qui noverunt nomen tuum, quia non dereliquisti quærentes te Domine.

Psalmo. 30. Ego in Domino speravi, exultabo et lætabor in misericordia tua. Sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

D. Bernard. Serm. Quoniam tu Domine spes mea.

Josue. 1. Omnem locum quem calcaverit vestigium pedis vestri, tradam vobis. | votum Dei.

Josue 1 Qui movetur à Domino sperabit omnia, nec spe sua frustrabitur. | Spes.

Sapient. 5. Spes impij tanquam lanugo est quæ a vento tollitur: et tanquam spuma gracilis quæ à procella dispergitur: et tanquam fumus qui à vento diffusus est.

Esaiæ. 30 Væ filij desertores dicit Dominus. | Peccator.

Esaiæ Cap. 31 Væ qui descendunt in Ægyptum ad auxilium in equis sperantes

Matt. 7. Ædificavit domum suam super arenam, et descendit pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et cecidit et fuit ruina illius magna.

Hier. 17. Maledictus homo qui confidit in homine, et ponit carnem brachium suum et à Domino cor ejus recedit. Erit enim quasi myrica in deserto, et non videbit cum venerit ~~bona~~ bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, in terra salsuginis, et inhabitabili.

De justo viro Benedictus vir qui confidit in Domino et erit Dominus fiducia ejus, et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas etc.

G

Psal. 34. Anima mea exultabit in Domino, et delectabitur super salutari suo. Omnia ossa dicent Domine quis similis tibi. Anima

Psal. 117. Vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum.

Psal. 67. Et iusti epulentur et exultent in conspectu Dei et delectentur in lætitia.

Psal. 35. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, et torrente voluptatis tuæ potabis eos. Epulatio.

Psalm 88. Beatus populus qui scit jubilationem.

Cantic. 5. Bibite amici et inebriamini charissimi.

Cant. 5. Adiuro vos filiæ Hierusalem, si inveneritis dilectū meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo.

Psalm. 83. Mellior est dies in atrijs tuis super millia: Elegi abiectus esse in domo Dei mei quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Cant. 1. Meliora sunt ubera tua vino. Exultabimus et lætabimur in te memores uberum tuorum super vinum.

Joann. 17. Ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis

Matt. 17. Domine bonum nos hic esse

Canti. 2. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Fulcite me florib9, stipate me malis, quia amore langueo. Amor.

Cant. 8. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, ut inveniam te solum foris, et deosculer te, et iam te nemo despiciat.

Psalm 33. Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus beatus vir qui sperat in eo.

Psalm. 72. Quid mihi est in cælo, et à te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

Cant. 2. Adiuro vos filiæ Hierusalem, per capreas cervosque camporum ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit.

Exod. 15. Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est, equum et ascensorem deiecit in mare.

Cant. 8. Soror nostra parva et ubera non habet.

Cant. 1. Adolescentulæ dilexerunt te.

Psalm 64. Rivos ejus inebria multiplica genimina ejus in stillicidijs ejus lætabitur germinans.

Esai. 14. Et ponam Babylonem in possesionem erinacei.

Prov. 28. Fugit impius nemine persequente, justus autem quasi leo confidens absque terrore erit. Impij

Psalm. 18. Judicia Domini vera justificata in semetipsa: Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, et dulciora super mel et favum. Judicia.

Canticum. 5. Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est.

Hebr. 4. Vivus est sermo Dei, et efficax: et penetrabilior omni gladio ancipiti, et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum. Anima.

Joan. 14. Spiritus Sanctus quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit, et suggeret vobis quæcunque dixi vobis

Joann. 6. Scriptum est in Prophetis: erunt omnes docibiles Deo. omnis igitur qui audivit à Patre ~~meo~~ et didicit venit ad me

Hierem. 31. Dabo legem meam in visceribus eorum in cordibus eorum scribam. lex Dei

Esaiæ. 48. Ego Dominus Deus tuus, docens te utilia, gubernans te in via qua ambulas.

Proverb. 9. Scientia Sanctorum prudentia

Psalm. 36. Os iusti meditabitur sapientiam et lingua ejus loquetur iudicium Dunati

Psalm 31 Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradieris firmabo super te oculos meos.

Psalm. 24. Quis est homo qui timet Dominum, legem statuit ~~ei~~ ei in via quam elegit

Psalm. 93. Beatus homo, quem tu erudieris Domine, et de lege tua docueris eum.

Psalm. 24. Firmamentum est Dominus timentibus eum.

Psalm. 118. Super ~~senes~~ omnes docentes te me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est: super senes intellexi quia mandata tua quæsivi

Esaiæ. 58. Et requiem tibi dabit Dominus Deus tuus semper et implebit splendoribus animam tuam: et ossa tua liberabit; et eris quasi hortus irriguus, et sicut fons aquarum, cujus non deficient aquæ.

Eccles. 27. Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus sicut luna mutatur. Sol

Sapienti. Ecce timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo, intelligentia.

Prover. 2. Fili mi si susceperis sermones meos, et mandata mea absconderis penes te,

Prover. 2. Tunc intelliges timorem Domini et scientiam Dei invenies: quia Dominus dat sapientiam, et ex ore ejus prudentia et sapientia. mandata

Prover. 4. Justorum semita quasi lux splendens procedit, et crescit usque ad perfectam diem Justi

Job. 4. Ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri ejus. Impius

Esaiæ 59. Expectavimus lucem et tenebræ: splendorem et in tenebris ambulavimus. palpavimus sicut cæci parietem, et quasi absque oculis attrectavimus: impegimus meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. Lux

Psalm. 81. Nescierunt, neque intellexerunt: in tenebris ambulant, de tenebris in tenebras ibunt.

Psalm. 96. Lux orta est iusto et rectis corde lætitia.

Psalm. 30 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te?

Deut. 32.	Sicut Aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans expandit alas suas, et assumpsit eos, atq; portavit in humeris suis.	Aquila
Deut. 1.	Portavit te Dominus Deus tuus, ut solet homo gestare parvulum filiū suū, in omni via per quam ambulastis, donec veniretis ad locum istum.	
Ezechiel 34.	Vos autem greges mei, greges pascuæ meæ homines estis.	Deus Protector
Esaiæ. 40.	Sicut Pastor gregem suum pascet, in brachio congregabit agnos, et in sinu suo levabit, fœtas ipse portabit.	Sperantiū
Hierem. 3.	Amodo voca me, Pater meus, et dux virginitatis meæ tu es.	
Genesis. 2.	Propter hoc relinquet homo Patrem et Matrem suam et adhærebit uxori suæ et erunt duo in carne una.	
Ephes. 5.	Sacramentū hoc magnū est, ego autem dico in christo et in Ecclesia.	Sacramentū
Psalm. 32.	Lætamini in Dn̄o et exultate justi: et gloriamini omnes recti corde.	
Abac. 3.	Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo, Deus Dn̄us fortitudo mea et ponet pedes meos quasi cervorū et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.	
Osee. 2.	Judicate Matrem vestram, judicate: quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir ejus.	
Zach. 11.	Non pascam vos: quod moritur moriatur, et quod succiditur succidatur: et reliqui devorent unusquisq; carnem proximi sui.	
Deut. 32.	Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum: generatio enim perversa est, et infideles filij.	
Amos. 9.	Ponam oculos meos super eos in malū et non in bonum.	
Osee. 5.	Quasi tinea Ephraim, et quasi putredo domui Juda, ut devorem et destruam eos tanquam vestis à tineis absumitur.	A tinea Consumptus.
Job. 9.	Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unū pro mille. Sapiens corde est, et fortis robore: quis restitit ei, et pacem habuit.	
Osee 4.	Quia tu oblita es legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum et ego.	
Galat. 2.	Vivo autem iam non ego, vivit enim vero in me Christus.	
Esaiæ. 6.	Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo: qui induit me vestimentis salutis, et indumento justitiæ circumdedit me quasi sponsū decoratum corona, et quasi sponsam ornatam monilibus suis.	
Cant. 6.	Quæ est ista, quæ progreditur, velut aurora consurgens, pulchra ut luna electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.	de Beata.
Lucæ. 10.	Etiam Dæmonia subiciuntur nobis in nomine tuo. In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiciuntur, gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in cœlis.	Dæmonia.
Psalmo 26.	Dominus illuminatio mea.	
Psalm. 22.	Impinguasti in oleo caput meum.	
Psal. 50.	Incerta et occulta mani festasti mihi	Manifestat
Joann. 1.	Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundū	

Ecclesia. 8.	Etenim quia non proferetur cito contra malos sententia, absque timore ullo filij hominum perpetrant mala.	mali non cito puniuntur.
Salamon. 9.	Corda filiorum hominum implentur malitia et contemptu in vita sua et post hæc ad inferos deducentur.	
Malach. 3.	Vanus est qui servit Deo, et quod emolumentum quia custodivimus præcepta illius, et quia ambulavimus tristes coram Domino exercituum? ergo nunc beatos dicimus arrogantes, siquidem ædificati sunt facientes impietatem, tentaverunt Deum et salvi facti sunt.	Peccator.
Lucæ. 19.	Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.	
Ad Colloss. 3.	Vita illorum est abscondita cum Christo in Deo.	vita.
Psalm. 83.	Gratiam et gloriam dabit Dominus.	
Malach. 3.	Convertimini et videte quid sit inter iustum et impium, et inter servientē Deo, et non servientem ei.	
Esaiæ. 66.	Glorificetur Dominus, et videbimus in lætitia vestra: ipsi autem confundentur.	Dei gloria.
Proverb. 8.	Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ, et justitia in vijs justitiæ ambulabo, in medijs semitarum judicij, ut ditem diligentes me et thesauros eorū repleam	
Psalmo. 40.	Me autem propter innocentiam suscepisti, et confirmasti me in conspectu tuo semper.	
Psalm. 33.	Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum. Vultus autem Domini super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum.	afflictio.
Psalmo. 36.	Apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam ejus volet. Si ceciderit non collidetur, quia Dominus supponit manū suam.	
Psalm. 33.	Multæ sunt tribulationes justorum et de omnibus his liberabit eos Dominus custodit Dominus omnia ossa eorum unū ex his non conteretur.	Justi.
Zacha. 2.	Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei.	
Psalm 90.	Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.	adiutorium justorum
Psalm. 33.	Immittet Angelus Domini in circuitu eum. et eripiat eos.	
Cantic. 7.	Quid videbis in sunamite nisi choros sanctorum.	
Cantic. 3.	En lectulum Salamonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi. Uniuscuiusque ensis super femur suum propter timores nocturnos.	Custodia
Rom. 8.	Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.	
Psalm. 103.	Quomodo miseretur Pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se, quoniam cognovit figmentum nostrum.	Miseratio Israel.
Esaiæ. 63.	Domine tu es Pater noster, Abraham nescivit nos, et Israel cognovit nos.	
Esai. 49.	Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te, muri tui coram oculis meis semper.	

Matt. 25.	Amen dico vobis nescio vos.	
Hieremiæ 9.	Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lachrymarum, et lugebo dies ac noctes.	Dolor.
Psalmo 94.	Venite præoccupemus faciem Domini in confessione.	Peccatorū
Psalmo 6.	In inferno quis confitebitur tibi	
Matt. 16.	Si quis totum mundum lucretur, animæ suæ detrimentū patiatur	Accusatio
Genesis 3.	Serpens me decepit.	
Malach. 3.	Ecce venit et quis sustinebit	Judex.
Lucæ 16.	Venite benedicti Patris mei accipite paratū vobis regnum	Benedicti
idem.	Ecce homo et opus ejus.	
Esaiæ 25.	Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemiæ pinguium medullatorū vindemiæ defecatæ.	Conviviū
Apocali. 21.	Ego sum A et ω. initium et finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis	Contentū
Apocali 4	Super thronos sedentes in conspectu dei, circum amictos vestimentis albis et in capitibus eorum coronas aureas habentes.	
Apoca. 7.	Et adoraverunt Deum dicentes, Benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarū actio, honor virtus et fortitudo deo nostro, in secula seculorū amen	
Hieremi. 5.	Me non timebitis, et à facie mea non dolebitis, qui posui arenam terminū maris cum præcepto sempiterno quod non præteribit: et intumescent fluctus ejus et non transibunt illud.	
Job. 26 et Psal. 103.	Respicit terram et facit eam tremere, tangit montes et fumigant. Stellæ et columnæ cœli adnutum ejus pavent et contremiscunt.	
Apocali. 18.	Ideo in uno die venient plagæ ejus ~~[De Babylone]~~ mors et luctus et fames, et igne comburetur quia fortis est Dominus ~~Deus~~ qui judicabit eam.	De Babylone
Paulus ad Hebre. 10.	Horrendum esse incidere in manus Domini	Sententiæ
Matt. 10.	Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum, qui potest et animā et corpus perdere in gehennam.	Damnatorū
Eccles. 2.	Si pœnitentiam non egerimus incidemus in manus Domini et non in manus hominū.	
Paulus ad Heb. 10.	Filium Dei conculcat et sanguinem testamenti pollutum ducit	Damnatis
Esaiæ 33.	Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante, quis habitabit cum ardoribus sempiternis	
Daniel 3.	Cujus flamma super fornacem cubitis quadraginta novem effundebatur.	
Michea 1.	Super hoc plangam et ululabo, vadam spoliatus et nudus, faciam planctum velut draconum, et luctū quasi struchionum, quia desperata est plaga populi mei.	
Matt. 5.	Cœlum et terra transibunt; sed ne jota quidem ullum, aut apex ullus præter ibit ex his donec omnia fiant.	
Ezechi. 12.	Visio quam hic videt in dies multos; et in tempora longa ipse prophetat	Contemptus
Esaiæ 28.	Manda, remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expectare expecta, modicum ibi, modicum ibi	Prophetarū

∴

Ecclesia. 7. Memorare novissima et in aeternum non peccabis. Mors.
Ex Prop. Amos Cap. 8. In illa die occidet sol in meridie et tenebrescere faciam in die luminis Judicium
et convertam festivitates ejus in luctum, et omnia cantica ejus in planctum
et ponam eam quasi luctum unigeniti, et novissima ejus quasi diem amarum

Ecclesi. 43. Qui navigant mare enarrant ejus pericula Pericula

Psalmo. 142. Non intres in judicium cum servo tuo Domine, quia non justificabitur in
conspectu tuo omnis vivens. Judicium.

B. Petrus Ep. 4. Si justus vix salvabitur impius et peccator ubi parebunt. Judicium

Proverb. 11. Non proderunt divitiae in die ultionis: Justitia autem liberabit à morte. Divitiae.

Psalmo. 17. Circumdederunt me dolores mortis et torrentes iniquitatis conturbaverunt
me. dolores inferni circumdederunt me praeoccupaverunt me laquei mortis.

2. ad Corint. 5. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat quisque
propria corporis, prout gessit, sive bonum sive malum. Judicium.

Matt. 12. Amen amen dico vobis de omni verbo otioso quod locuti fuerint homines
reddent rationem in die judicii. Judicium

Osee. 10. Dicent in justi montibus operite nos et collibus cadite super nos.

Matt. 25. Ite maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et Angelis ejus. damnatis

Job uno loco Cap. 26. Cum vix parvam stillam sermonum ejus audire possimus.
Quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri.

Job. 21. In puncto ad inferna descendent

eodem loco Job. Qui nunc tenent tympanum, et cytharam, et gaudent ad sonitum organi
qui nunc ducunt in bonis dies suos.

Jobi. 3. Pereat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est, conceptus est
homo. Dies ille vertatur in tenebras; non requirat eum Deus desu- Damnatis.
per, et non illustretur lumine. Obscurent eum tenebrae, et umbra
mortis: occupet eum caligo, et involvatur amaritudine. Noctem
illam tenebrosus turbo possideat, non computetur in diebus anni,
nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria nec laude digna
maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare
Leviathan. obtenebrentur stellae caligine ejus, et expectent lu-
cem, et non videant, nec ortum surgentis aurorae. Qui non conclusit
ostia ventris qui portavit me, nec abstulit mala ab oculis meis.
Quare non in vulva perij. Quare ex ceptus genibus? Cur lactatus
uberibus

Job. 24. Obliviscatur ejus misericordia, dulcedo illius vermes: non sint in recorda-
tione, sed conteratur quasi lignum infructuosum.

Sapi. 5. Erravimus à via veritatis et justitiae lumen non illuxit nobis, et sol intelli-
gentiae non est ortus nobis: Lassati sumus in via iniquitatis et perditionis Via veritatis
et ambulavimus vias difficiles: viam autem Domini ignoravimus.

Lucæ 4. Isaiæ. 61.	Spiritus Domini super me eo quod unxerit me, ad evangelizandum pauperibus misit me.	dignitas.
Actorum. 2.	Tu Domine qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus accipere Apostolatus locum.	
Psalm. 2.	Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus prædicans præceptum ejus.	
Rom. 10. 2 Cor. 5.	Quomodo enim prædicabunt nisi mittantur.	
ad Colos. 1.	Qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum.	
Paul actorum. 26.	Ut convertantur a tenebris ad lucem, et de potestate Sathanæ ad Deum ut accipiant remissionem peccatorum, et sortem inter sanctos per fidem quæ est in me	
Psalm. 15.	Funes ceciderunt mihi in præclaris, etenim hæreditas mea præclara est mihi.	
Psalm. 77.	Sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.	
Ecclesia. 6.	Anima nequam disperdet, qui se habet, et in gaudium inimicis dat illum, et deducet in sortem impiorum.	Sors.
Prover. 1.	Sortem mitte nobiscum	
Sapie. 2.	Venite fruamur bonis, quæ sunt. etc: quoniam hæc est pars nostra et hæc est sors nostra.	
Jeremi. 13.	Disseminabo eos quasi stipulam quæ vento raptatur in deserto. Hæc sors tua parsque mensuræ tuæ a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, et confisa es in mendacio.	
Prover. 16.	Sortes mittuntur in sinum sed a Domino temperantur	temperatio
Ad Ephes. 1.	In quo etiam nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum ejus, qui operatur omnia, secundum consilium voluntatis suæ	
ad Ephes. Cap. 2.	Gratia enim estis salvati per fidem, et hoc non ex vobis donum Dei est, non ex operibus ut ne quis glorietur.	
Joannis. 19.	Super vestem meam miserunt sortem.	
4 Regum. 13.	Affer arcum et sagittas pone manum tuam super arcum, et super posuit Elisæus manus suas manibus Regis. Ter percuties Syriam.	
Esther. 3.	Sors missa est in urnam, et ex ea prodijt, ut mense duodecimo Mardochæus interficeretur, et universus Israel.	
Joannis. 15.	Non vos me elegistis, sed ego vos elegi, ut eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat.	
ad Roman. 8.	Quis nos separabit a Charitate Christi, tribulatio? an angustia? an persecutio?. Certus sum quod nec instantia, neque futura neque creatura ~~aliqua~~ alia poterit nos separare a Charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino meo.	
Psalm. 44.	Principes constitutos super omnem terram.	
Matt. 25.	Vade solve di drachma prone et prote.	
1 Cor. 13.	Cum essem parvulus loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus; loquebar ut parvulus: quando autem factus sum vir evacuavi quæ erant parvuli.	

Matt. 16. Quid enim prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae detrimentum patiatur. — lucrū animæ

Apocali. 19 Rex regum et Dominus Dominantium.

Esai. 6. Sex alae uni et sex alteri, duabus velabant faciem ejus et duabus pedes ejus.

Job. 5. Qui facit magna et inscrutabilia sine numero.

1. Petri. 2. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, ut virtutes annuntietis ejus, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. — tribulatio

1 Corint. 3. Cum enim sit inter vos zelus et contentio, nonne carnales estis et secundum hominem ambulatis

Jacobi. 3. Ubi zelus et contentio, ibi inconstantia et omne opus pravum.

Paulus ad Rom. 15. Si voluero gloriari, non ero insipiens, quia habeo gloriam apud Deum per Jesum Christū. — gloria

Joannis. 21. Dabit ei Dominus sedem ~~Patris~~ David Patris ejus.

Psal. 106. Et in Cathedra seniorum laudent eum.

Lucae. 1. Quia portae inferi non praevalebunt adversus illius Regnum

Esaiae. 22. Dabo clavem domus David super humerum ejus, et claudet et non erit qui aperiat, aperiet et non erit qui claudat

Danielis. 5. Deus altissimus regnum et magnificentiam gloriam et honorem dedit Nabuchodonozori Patri tuo quos volebat exaltabat, et quos volebat humiliabat.

Psalm. 83. Gratiam et gloriam dabit Dominus.

Psal. 8. Quid est homo quod memor es ejus. etsi gloria et honore coronasti eum.

Genesis. 39. Ecce Dominus meus omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua nec quicquam est quod in mea non sit potestate.

Genesis. 47. ~~Melchis~~ Melchisedec fuit sacerdos Dei altissimi.

Joannis. 3. Sed omne judicium dedit filios ex ossibus nostris, et caro de carne nostra.

Genesis. 47. Terra Egypti in conspectu tuo est, in optimo loco fac fac fratres tuos habitare

Psalm. 71. Deus judicium tuum Regi da, et justitiam tuam filio Regis.

Joannis. 20. Sicut misit me Pater et ego mitto vos.

Jerem. 1. Ecce constitui te super gentes, et regna, ut evellas, dissipes, aedifices et plantes

Job. 7. Peccavi quid faciam tibi o custos hominū

Mich. 6. Quid dignum afferam Domino, numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructū ventris mei pro peccato animae meae.

2 Reg. 16. Numquid pro verbis his non occidetur Semei, quia maledixit Christo Domini. ait Abisai

2 Reg. 12. Dominus quoque transtulit peccatū tuum.

Lucae. 18. Deus propitius esto mihi peccatori, et descendit justificatus.

Joel. 1. Computruerunt ut jumenta in stercore suo.

15

Hæbre. x. ~~[illegible]~~	Abel obtulit plurimam hostiam quam Cain. Hæbreor. xx.	~~[illegible]~~ Fertori seu
Malac. x.	Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum et votum faciens immolat debile Domino, quia rex magnus ego, dicit Dominus exercituum.	Sacrificiū
ad Rom: 12	Hostiam vivam Deo placentem.	holocaustū
Lucæ. x	Ecce Ancilla Domini	Maria.
~~[illegible]~~ Lucæ 2	In his quæ Patris mei sunt oportet me esse Lucæ. 2.	Jesus.
Psal. 49.	Numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hircorum potabo.	holocaustū
Malachiæ 2	Et statim veniet ad templum dominator, quem vos quæritis et Angelus testamenti, quem vos vultis.	
Esaiæ 55.	Venite ergo emite absq; argento et absque ulla commutatione.	
Isai. 66.	Super quem requiescet spiritus meus, nisi super humilem et trementem Sermones meos.	timor.
Prov. 14.	Sapiens timet et declinat à malo, stultus confidit et transilit.	
Prover. 22.	Callidus videt malum et abscondit se, innocens pertransijt et afflictus est damno.	
Reg: 23.	David fugit timens Saul et habitabat in colla Hachila in locis tutissimis sylvæ.	
Reg. 27.	Aliquando incidam in manus Saul. et à Regno illius exivit confugiens in Geth.	
Jacob. 5.	Orate pro invicem ut salvemini.	
Ambro lib. 2. de Off. cap. 28	Omnes enim quærunt quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi.	suum fructū
Malachi. 2.	Et rursum hoc fecistis operiebatis lachrymis altare Domini fletu et mugitu.	Sacerdotes
Matt 25.	Venite benedicti Patris mei percipite Regnum.	
Matt. 16.	Tu es Petrus et super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam.	Petrus.
Sap. 2.	Nec sit pratum quod non pertranseat luxuria eorum.	luxuria
Psal. 11.	Quis noster Dominus est.	quis Dominus.
Psal. 118.	Legem pone mihi Domine.	
Iob. 11.	Vir vanus in superbiam erigitur et quasi pullum onagri se liberum putat.	Superbia
Judicum ultio	In illis diebus non erat rex ~~[illegible]~~ Israel sed unus quisq; , quod rectū sibi videbatur	hoc faciebat.
1 Petri 4.	Unusquisq; gratiam quam accepit, in alterutrum illam administrantes	Amor.
Job. 10.	Ubi nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat.	Infernus.
Cant. 6.	Castrorum acies ordinata	
Genesis. 1.	Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram ut præsit volatilibus cœli et bestijs universæ terræ	dignitas humana
Cant. 6.	Una est perfecta mea.	
Joann. 10.	Unum Ovile et unus Pastor.	
Lucæ. 22.	Ego rogavi pro te ut non defficiat fides tua et tu aliquando conversus confirma fratres tuos.	
Matt. 16.	Tibi dabo claves regni cœlorum.	
Joann. 21.	Pasce oves et agnos.	
Matt. 16.	Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam	

Lucæ. 2. — Post quam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem.

Isai. 12. — Aquas in gaudio hauriemus de fontibus salvatoris.

Psalm 47 — Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Esaiæ 55. — Ecce testem populis dedi eum, ducem ac preceptorem gentibus.

Psalm. 13. — Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sunt quis noster Dominus est.

Esai. 16. — Audivimus superbiam Moab. superbus est valde superbia ejus et arrogantia ejus et indignatio ejus plusquam fortitudo ejus.

Job 11 — Vir vanus in superbiam erigitur, et quasi pullum onagri se liberū natū putat

Hierony. 2. — A seculo confregisti jugum, rupisti vincula dixisti non serviam.

Genesis. 3. — Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi.

Psalm. 28. — Sed vir insipiens non cognoscet et stultus non intelliget hæc

Josuæ 24. — Sin autem malum vobis videtur ut Domino serviatis, optio vobis datur, eligite hodie quod ~~vobis~~ placet cui servire potissimum debeatis utrum Diis quibus servierunt Patres vestri in Mesopotamia an Diis Amorrhæorū in quorum terra habitatis; ego autem et domus mea serviemus Domino

Matt. 11. — Tollite jugum meum super vos.

Esaiæ. 66. — Quæ est ista domus quam ædificabitis mihi aut quis est iste locus quietis meæ

2. Par. 7. — Implevit magestas Domini templum.

Aggæi. 2. — Veniet desideratus cunctis gentibus et implebo domum istam gloria, meum est argentum meum est aurū dicit Dominus exercituum magna erit gloria domus istius novissimæ plus quam primæ.

3 Regū. 10. — Beati servi tui qui stant coram te semper et audiunt sapientiam tuam.

Ecclesia. 37. — Cum viro sancto assiduus esto, quemcunque cognoveris observantem timorem Dei cujus anima est secundum animam tuam.

Joannis. 19. — Consumatum est

Lucæ. 12. — Opus consumavi quod dedisti mihi. et Baptismo habeo baptizari et quomodo coarctor usque dum perficiatur.

Paul ad Philipens. 1 — Qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu.

eodem 1 ad Phi. — Quia ipse cœpit et salvabit nos.

Lucæ. 14. — Hic homo cœpit ædificare et non potuit consumare

Oseæ. 6. — Quid faciam tibi Ephraim, quid faciam tibi Juda? misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens.

28 • :

Mea enim sunt omnia
Et pro nobis omnibus tradidit illum morti. Num. 8.
Si secundum carnem vixeritis moriemini, si autem spiritu facta carnis morti Rom. 8.
ficaveritis vivetis ad Roma. 8.
Qui in carne sunt Deo placere non possunt. Paul ad Roman. 8.
Et respexit Dominus ad Abel et ad munera ejus. Genesi 4.
Ante uno omnia habentes, te non debuimus dimittere. Tobiæ. 10.
Revela oculos meos et considerabo mirabilia de lege tua. Psalm. 118.
Non veni solvere legem sed adimplere. Matt. 5.
Delens chyrographum decreti, quod erat contrarium nobis ipsum tulit de medio. ad Colos. 2.
Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Joan. 1.
Par turturum aut columbarum. Lucæ. 2.
Mundus gaudebit vos vero contristabimini. Joann. 16.
Super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus dum recordaremur tui Sion. Psal. 136.
Quamdiu sumus in hoc corpore peregrinamur à Domino. 2 Cor. 5.
Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, ubi est Psal. 41.
Qui gaudent tanquam non gaudentes. Deus tuus
Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. I Corint. 7.
Vox turturis audita est in terra nostra. ad Roma. 8.
Renuit consolari anima mea Cant. 2.
Et quid ~~est~~ mihi est in cælo et à te quid volui super terram Deus cordis mei Psalm. 76.
et pars mea Deus in æternum.
Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis Psalm. 72.
Rugiemus quasi ursi omnes, et quasi columbæ meditantes gememus Cant. 2.
Miles captivus adductus est, et ancillæ ejus minabantur gementes ut columbæ Isai et Esai. 9. 38.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis rugiebam à gemitu cordis mei Naum. 2.
Nescit enim utrum amore an odio dignus sit Psalm. 37.
Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es. oculi tui columbarum absque Eccles. 9.
eo quod intrinsecus latet. Cant. 4.
Domum fratris tui ne intres infelix. Proverb. 27.
Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbæ Matt. 10.
Et erunt in omnibus quasi columbæ convallium omnes trepidi. Ezechiel. 7.
Beatus est vir, qui semper est pavidus. Proverb. 28.
Traditur regnum Deo Patri. I Cor. 15.
Quis mihi dabit pennas sicut columbæ, et volabo et requiescam Psal. 54.

A Reg. 25. Suscipe benedictionem hanc quam attulit ancilla tua tibi Domine meo.
1 Reg. 2. Reddat tibi Dominus semen pro fœnere hoc quod commodasti Domino.
Psalm. 33. Accedite ad Deum et illuminami.
Apocali 12. Mulier amicta sole luna sub pedibus ejus et in capite ejus corona duodecim stellarum
Sapient. 7. Hæc super omnem dispositionem stellarum luci comparata invenitur prior et purior
Hester. 10. et 11. Cant. 4. Fons parvus crevit in fluvium magnum et in aquas plurimas redundavit et in
Psalm. 47. lucem solemque conversus est. hæc est Regina Hester.
Sapient. 4. Respectus Dei in electos illius.
Levit. 12. Facti enim sumus immundi omnes nos, et omnes justitiæ nostræ quasi pannus menstruatæ
Ecclesia. 7. De negligentia tua purga te cum paucis.
Esai. 1. Vinum nostrum mixtum est aqua.
Apoc. 21. Nihil coinquinatũ aut immundum in cœlum intrare posse.
Zacha. 13. Erit fons patens domui David, in ablutionem peccatoris et menstruatæ.
Malac. 3. Sedebit Dominus quasi ignis conflans et quasi herba fullonum et purgabit
filios Levi et colabit eos quasi aurũ et quasi argentum.
Isaiæ. 33. Quis poterit habitare cum igne devorante.
Ezechiel. 4. Diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi.
Naum. 3. Ecce ~~mulieres~~ populus tuus mulieres in medio tui
Chaldæus. Ecce populus tuus imbecillis instar mulierum.
Matt. 25. ~~Joannis. 15.~~ Ite maledicti in ignem æternum. Matt. 25.
Joannis 15. Omnem palmitem in me ferentem fructum purgabit eum, ut fructum plus
afferat, eum vero qui non fert fructum mittet in ignem æternũ.
Matt. 3. 7. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidetur et in ignem mittetur.
Jobi 24. Dedit ei locum pœnitentiæ et ipse abutitur eo in superbiam.
Ignoras quoniam benignitas Dei, ad pœnitentiam te adducit? secundũ autem
Rom. 2. duritiam tuam et impœnitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ et
revelationis iusti judicij Dei.
Levit. 25. Cave ne datum tibi tempus ad purificationem, prætereat Si enim præterierit
væ tibi, servatus enim es in ignem æternum, qui non extinguetur.
Omne primogenitum adaperiens vulvam sanctum Domino vocabitur.
34 Num. 8. Sanctifica mihi omne primogenitum tam de hominibus quam de jumentis
mea enim sunt omnia

Hæc porta Domini iusti intrabunt per eam. Psal. 117
Aperite portas, ingrediatur gens iusta custodiens veritatem. Esai. 26.
Quid facietis in die visitationis ad cuius fugietis auxilium. Psalmo. 10.
Vade ad Deos tuos quos coluisti, surgant et opitulentur vobis et in necessitate vos protegant. Deut. 32.
Ubi sunt Dij eorum in quibus habebant fiduciam. ait Moyses
Non haberet Ecclesia Paulum, nisi pro eo orasset Stephanus. Aug. Serm. 4 et 1 de S. Stepha
Pater dimitte illis quia nesciunt quid faciunt.
Domine ne statuas illis hoc peccatum. Lucæ. 23.
Ego sum Jesus Nazarenus quem tu persequeris. Actor. 7.
Ego Paulus vinctus Christi Jesu. 2 Corint. 12
Non ab homine neque per hominem, sed per revelationem Jesu Christi Ephes. 3.
Qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum Galat. 1.
Nomini tuo da gloriam Num. 20.
Gaudium est in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente Psalm 113
tanquam vas auri solidum ornatum omni lapide precioso Lucæ 12.
Cumque esset mane cogebant eum Angeli surgere dicentes surge Ecclesia. 50.
Compelle eos intrare Genesis 19
Saulus adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini Lucæ. 14.
Mel et lac sub lingua tua Judit 14.
Habens omnis saporis suavitatem. Cant. 4.
Habitabit lupus cum agno. Sap. 16.
Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos Esai 11.
Misericordiam consecutus sum quia ignorans feci in incredulitate mea Matt. 10.
Viro qui corripientem dura cervice contemnit, repentinus ei superveniet interitus Sozom lib. 6. cap. 29
Circum fulsit eum lux de cœlo. Proverbi. 29.
Deus qui dixit de tenebris lumen splendescere ipse illuxit in cordibus nostris Genesis. 1.
Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine Deus meus illumina tenebras meas 2 Cor. 4.
Quæ mihi fuerunt lucra arbitratus sum detrimenta. Psal. 17
Scuto circumdabit te veritas ejus. Philip. 3.
Audiam quid loquatur in me Dominus Deus Psalm 90.
Qui enim dicit se nosse Deum, et mandata ejus non observat, mendax est. Psalm 84.
Ubi audivit arcana verba quæ non licet homini loqui Joannis 2
Intra in gaudium Domini tui 2 Cor. 12
Sicut audivimus sic videbimus in civitate Dei nostri Matt. 25.
Plus omnibus laboravit Psalm 47.
Quis nos separabit a charitate Christi Corint. 15
Rom. 8.

1 Cor. 7. Virgo cogitat quae Domini sunt quomodo placeat Deo ut sit sancta corpore et spiritu, nupta cogitat quae sunt mundi quomodo placeat viro et divisa est

Nume 31 Tantum Virgines reservate.

Psalm 77 Virgines eorum non sunt lamentatae

Matt 18 et 19 Sinite parvulos venire ad me

Psalm 118. Narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non ut lex tua

Cyprianus tracta. 3. de Simplicit. Vivit Dominus, quia omnibus velut ornamento vestieris

Esaiae. 62. Salvator ejus ut lampas accendatur.

Proverb. 6. Lucerna pedibus meis et lumen semitis meis.

Proverb 31 Extinguetur in nocte lucerna ejus.

Esechielis 1 Et aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium et quasi aspectus lampadum

Job. 12. Deridetur enim justi simplicitas. Lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum

Paulus ad Tim. 6. Divitibus hujus seculi praecipe non sublime sapere

Genesis. 18. Loquar ad Dominum Deum meum cum pulvis et cinis.

Marci. 9. Sic clamans et multum discerpens eum, exiit daemon et factus est sicut mortuus Sed Jesus tenens manum ejus elevavit eum.

Paul ad Cor. Epi. 2. cap. 10 Graves sunt et fortes, praesentia autem corporis infirma, et sermo contemptibilis

Matt. 19 Cum sederit filius hominis in sede majestatis suae sedebitis et vos super sedes etc.

Psalm 138 Nimis honorati sunt amici tui Deus. Nimis confortatus est principatus eorum

Sapi 5 Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt.
Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum, et in similitudinem improperii ecce quomodo computati sunt inter filios Dei.

Isai 62 et Joan 1 Erat lux vera quae illuminat omnem hominem.

Psal 74 et Joan 7 Cum accepero tempus ego justitias judicabo.

Actorum 3 Tempus meum nondum advenit

Isai 42 Tacui, semper silui, patiens fui, sicut parturiens loquar.

Levitic. 6. Ignis in altari meo semper ardebit, quem nutriet sacerdos supponens ligna

Exodi 27 Deus noster ignis consumens est.

Canti. 4. et 8 Et in meditatione tua exardescet ignis.

Joannis. 10. Ego sum ostium.

Vidit mulier lignum quod esset pulchrum visu, aspectuq; delectabile — Thren. 3
Mors enim ascendit per fenestras — Jeremiæ. 9.
Pepigi foedum cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine — Job. 31
Exarserunt in concupiscentiam ejus — Daniel 13
Cum deseviret in eum persecutio, audivisse a Deo, scripti in vitæ libro — Cyprianus Serm 3
Sicut Medicus videns infirmum de cujus vita desperat, curationes non adhibet.
Sed eum pro arbitratu sinit agere, comedat, bibatq; quæ libent eum vero — S. Gregorius
ad vitam dispositum videt, hunc parsimonia, purgatione et phlebotomia curat.
Curavimus Babilonem et non est sanata dereliquimus ergo eam. — Jeremi. 51
Dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus — Psalm. 80.
Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro
Stilo ferreo et plumbi lamina vel celte sculpantur in silice, scio enim quod — Job. 19.
redemptor meus vivit et novissimo die de terra resurrecturus sum.
Hi sunt qui venerunt de magna tribulatione.
Helias Heliseo palium reliquit quo aquas transire posset Jordanis — Apoca. 7.
Simile est regnum cœlorum decem virginibus.
Adducentur ~~Virgines~~ Regi virgines post eam. proximæ etc. — 4 Regum 2.
Illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant nos autem incorruptam. — Matt. 25.
Posuisti in capite ejus coronam de lapide precioso ait Psalmista. — Psal 44.
Esto fidelis usq; ad mortem et dabo tibi coronam vitæ. Apocali 2 — 1. Cor. 9
Dominus Deus illuminabit illos et regnabunt in secula seculorum. — Psal 20
Venite benedicti Patris mei possidete paratū vobis regnū a constitutione mundi. — Apocali. 2.
Facies mensam de lignis setim et inaurabis eam auro purissimo. — Apoca. 2.
Ego dispono vobis regnum ut edatis, et bibatis super mensā meam ait Dominus — Matt. 25.
Qui fecerit et docuerit hic magnus vocabitur in regno cœlorū — Exodi. 25.
Confidite ego vici mundū. — Daniel. 18.
Si non coronabitur nisi qui legitime certaverit. — Joannis 16.
Ut stercora reputavit. — 2 Tim. 2.
Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo — Philip. 3.
Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere etc. — S. Paulus ad Cor. 2. 11
Et concupiscet Rex decorem tuum — Psal 44.
Sequuntur agnum quocunq; ierit — Ester. 2.
Sexaginta sunt Reginæ octuaginta concubinæ, adolescentularum — Apoca. 14.
non est numerus, sed una est columba mea, perfecta mea, electa — Canti. 6.
genitrici suæ

Actorū 25. — Datur pro nomine Jesu pati

Lucæ. 14. — Si quis venit ad me et non odit Patrem suum et matrem et vxorem et filios et fratres et sorores adhuc autem et animam suam non potest esse meus Discipulus.

Lucæ 14 — Et qui non bajulat crucem suam et venit post me non potest esse meus Discipulus.

Actorū 14 — Per varias tribulationes oportet nos introire in regnū Dei.

Matth. 5. et 14 — Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri.

Joannis 5. — Mandata ejus gravia non sunt.

S. Hieronyᵐ Episto 14 ad Calantiam. — Intra in cubiculum secretum, quod sit tibi portus, in quo à tempestate quiescas

Sedebit solitarius et tacebit quia levavit se super se.

Psalmo 33 — Vaccate et videte quoniam ego sum Deus

Psalmo 45 — Surgite post quam sederitis qui manducatis panem doloris.

3 Regū 19 — Surge comede grandis tibi restat via.

Isai 32 — Sedebit tunc populus meus in pulchritudine pacis et in requie opulenta.

S. Paulꝰ ad Timo 4 — Attende tibi et doctrinæ.

Psalm 112 — Quis sicut Dominus Deus noster qui in altis habitat et humilia respicit in coelo et in terra.

Psalm 21 — Ego autem sum vermis et non homo.

Isai 47 — Sede in pulvere virgo filia Babylonis.

Lucæ 13 — Ne glorietur sapiens, Sacerdos, Religiosus quod christū sequatur, nec putet quod ille sit solus qui illū imitatur

Actorū 7 et 9. — Sunt enim multi seculares Christum sequentes

Orosius lib. 7 — Omnis turba quærebat eum tangere quia virtus de illo exibat et sanabat omnes

Surius 20 — vt in eo sint omnes thesauri sapientiæ et scientiæ Dei.

Ambrosiꝰ Serm: 20 et 22. — Omnes ergo accedant ad eum ut aliquid accipiant ab eo. Cumque tetigisset mortuus ossa Helisei, suscitatus est, quid non operabitur Christi contactus.

Psalm 118. — Bestia quæ tetigerit montem lapidabitur.

Matt 4 — Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montiū et fluent ad eum omnes gentes.

Sapient 7 — Infinitus est enim thesaurus, quo qui usi sunt participes facti sunt amicitiæ Dei.

58

1

NOTATA QVÆDAM SS: SCRIPTVRÆ

sub littera **A**

Nisi conversi fueritis arcum suum tetendit, et paravit illum et in eo paravit vasa mortis — Ira Dei Psal. 7

Non ultra irascar universæ terræ nec mittam aquas diluvii super illam. Et fugiet à facie arcus. — Mittigatio iræ divinæ Gen. 9.

Effuderunt sangvinem sanctorum tuorum sicut aquam in circuitu Hierusalem. — Mittigatio iræ Divi. Psal. 9. — Persecutores Psal. 78

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi, calicem salutaris accipiam. — gratiarum actio Psal.

Qui dilexit nos et lavit nos à peccatis nostris in sangvine suo — Apocalips 1.

Calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo. — Psal. 115

Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum — Matt 20.

Si fieri potest transeat à me calix iste — Matt 26.

Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum — Joannis 18.

Ecce positus est in signum cui contradicetur. — Lucæ 2.

Violenta sagitta mea absque ullo peccato. — Job 34.

Suosque honestat in laboribus. — Sapi 10 — labor seu opera bona

In laboribus plurimis in carceribus in periculis. — 2. Cor. 11.

Vobis ait Paulus donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis sed ut etiam pro illo patiamini — ad Philipenses 1

Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi et confirmasti super me manum tuam — Psalm 6. et 37

Sagittas suas ardentibus effecit — Psalm 7

Mortui estis et vita vestra abscondita est cum christo in Deo — Collosenses 3

Ubi est thesaurus illius — Matt. 6.

Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos — Matt 11.

Quid ego retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi — Psalmo 115

Propter te mortificamur tota die æstimati sumus sicut oves occisionis — Psalm 43

Nondum usque ad sangvinem restitistis, adversus peccatum repugnantes — Paul ad Hebræ. 3.

vata reformantur, quae intacta remanse-
rint conservans, divinique Cultus cresci incremen-
tum ac propterea in his Pastoralis Officii nostri
partes favorabiliter interponimus, prout Per-
sonarum, Locorum et temporum qualitatibus
et circumstantiis Matura Deliberatione
pensatis conspicimus in Dno salubriter
expedire. Sane cum sicut ex insinuatione
dilectorum filiorum Stani Petri Bartoszewski
Monachi infrascripti Ordinis expresse Professi
Olim Praesidis S. et A. V. et demum et nunc Prae-
sentis Procuratoris Generalis Congreg. Pnis
Poloniae cui infrascriptum Monasteri-
um jam unitum existit ac Superioris
Congregationis praefatae et ~~Sacri~~ Coenobii
Monasterii Sacri Coenobii nuncupati
Tyniecen. Ord. S. Be. Nationis Polonicae
Crac. Dioecesis accepimus Monasterium
praefatum fundatione antiquissima
ut pote a piae memoriae Casimiro

Celsissimo Illustrissimo ac Reverendissimo Dno, Domino Stanislao à Slupow Szembek Dei et Apostolicæ Gratia Archi Episcopo Gnesnensi, Legato nato Regni Poloniæ et Magni Ducatus Litwaniæ Primati Regnique Principi Abbati Tynecensi, Domino Protectori Clementissimo.

Superna dispositione cujus inscrutabili
Providentiâ ordinationem suscipiunt Univer-
super eminenti Aplicæ Dignitatis specula meritis
licet imparibus constituti inter cæteras curas hu-
meris Nris incumbentes illam libenter am-
plectimur per quam Nræ Provisionis ope, quæ
antea per temporales Superiores gubernari
consueverant non sine ipsorum Monaste-
riorum ac bonorum temporalium detri-
mento, in posterum per Abbates ad eorum
vitam restaurata in eis regulari disci-
plina et observantia laudabiliter regant
et optatum indies in spiritualibus et tem-
poralibus suscipiant incrementum.
Ea enim ratione et via impendentibus Mo-
nasteriorum ruinæ occurritur, depra